



“ គុដ្ឋបា ”

ការបំផ្លាស់ប្តូរ សហគមន៍

ប័ណ្ណប្រតិបត្តិការ អង្គការស្រុកស្រាវជ្រាវ

រៀបចំប្រកបដោយ: បណ្ណាញប៊ុនកម្ពុជា



គុណប្រយោជន៍

ការបំផ្លាស់ប្តូរ សហគមន៍

មិត្តទេសភី អ្នកសម្របសម្រួល

រៀបចំប្រសម្រួលដោយ: បណ្ឌិត្យមីកាកម្ពុជា



“ ប្រសិនបើអ្នកមិនដឹងថា អ្នកនឹងត្រូវទៅកន្លែងណានោះទេ អ្នកប្រហែលជានឹងត្រូវលប់នៅចំនុចណាមួយជាមិនខាន ។ ”

Lewis Carroll – Alice in Wonderland

១. ទាំងអស់គ្នាត្រូវដឹងអំពី អូដូចា

៧

តើ អូដូចា គឺជាអ្វី?

៨

ហេតុអ្វីបានជា អូដូចា ជាវិធីសាស្ត្រល្អ?

៩

ពិនិត្យមើលពីតួនាទីនានានិងការទទួលខុសត្រូវផ្សេងៗ

១០

គោលការណ៍សំខាន់ៗនៃ អូដូចា

១១

តើគំរោង អូដូចា មានរយៈពេលយូរប៉ុណ្ណា?

១២

ឧបសគ្គនានារបស់គំរោង អូដូចា

១៣

សំនួរផ្សេងៗដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំង

១៤

២. របៀបចាប់ផ្តើម អូដូចា

១៧

របៀបជួយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំនិយាយចាប់យកនិមិត្ត

១៨

របៀបជួយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំនិយាយយល់ពីនិមិត្តផ្សេងៗក្នុង អូដូចា

២១

របៀបជួយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំនិយាយបានយល់ពីតួនាទីបន្តក្នុងគំរោង អូដូចា

២២

របៀបកំណត់ក្រុមជំនុំនិយាយនិងសហគមន៍ផ្សេងៗនិយាយបានសមស្រប

២៣

៣. របៀបជ្រើសរើសនិងហ្វឹកហ្វឺនអ្នកសម្របសម្រួល

២៧

តួនាទីរបស់អ្នកសម្របសម្រួល

២៨

ការជ្រើសរើសអ្នកសម្របសម្រួល

២៨

សមាធាតុគន្លឹះៗនៃការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួល

២៩

ការអភិវឌ្ឍន៍អាកប្បកិរិយានៃការសម្របសម្រួលតាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាល

៣០

ការអភិវឌ្ឍន៍ចំណេះដឹងនៃការសម្របសម្រួលតាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាល

៣២

ការអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញនៃការសម្របសម្រួលតាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាល

៣៤

ការប៉ាន់ប្រមាណនូវតម្រូវការនៃការបណ្តុះបណ្តាលរបស់អ្នកសម្របសម្រួល

៤០

ការធ្វើវេចនាសម្ព័ន្ធនៃការបណ្តុះបណ្តាលរបស់អ្នកសម្របសម្រួល

៤១

បញ្ហានានាទាក់ទងទៅនឹងការបណ្តុះបណ្តាល

៤៥

តារាងត្រួតពិនិត្យសំរាប់ការប៉ាន់ប្រមាណនិងការអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញសម្របសម្រួល

៥០

៤. របៀបគ្រប់គ្រងគម្រោង អូដូចា

៥៤

របៀបត្រួតពិនិត្យនិងបង្វិកដល់អ្នកសម្របសម្រួល

៥៥

ការផ្តល់ការគាំទ្រដល់សហគមន៍ក្នុងការផ្តើមគំនិតនានា

៥៨

ការដោះស្រាយបញ្ហា

៦០

៥. របៀបត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃលើគម្រោង អូដូចា

៦៤

សេចក្តីផ្តើម

៦៥

ការត្រួតពិនិត្យ

៧១

ការវាយតម្លៃ

៨២

ឧបករណ៍ផ្សេងៗសំរាប់ធ្វើការត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃគម្រោង

៨៧

៦. ការពង្រីកនិងការកែសម្រួលកម្មវិធី រុក្ខម្ជុំចា	៩៥
ជួយអ្នកដឹកនាំរដ្ឋភាពនយោបាយពេញលេញសមត្ថភាពជាអ្នកដឹកនាំ ដើម្បីដឹកនាំនិងធ្វើជាម្ចាស់ រុក្ខម្ជុំចាខ្ពស់	៩៧
ការកែសម្រួលចរន្តសម្ព័ន្ធរដ្ឋភាពនិងក្រុមជំនុំ ដើម្បីអាចនយោបាយ រុក្ខម្ជុំចា រីកចំរើនបានល្អបំផុត	៩៨
ជួយអ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំក្នុងតំបន់នយោបាយមើលឃើញថា ការចូលរួម រុក្ខម្ជុំចា គឺជាផ្នែកមួយនៃព័ន្ធកិច្ចរបស់ពួកគេ	១០១
របៀបអភិវឌ្ឍន៍អ្នកហ្វឹកហ្វឺននៃអ្នកសម្របសម្រួលកម្មវិធី រុក្ខម្ជុំចា	១០៣
របៀបសម្របសម្រួលការសួរសុខទុក្ខដល់សហគមន៍ដែលមានកម្មវិធី រុក្ខម្ជុំចា	១០៤
បទប្បញ្ញត្តិសម្រាប់គំរោង រុក្ខម្ជុំចា ទៅតាមបរិបទជាក់ស្តែងនានា	១០៧
គំនិតចុងក្រោយផ្សេងៗ	១១២
 កថាបន្ថែម	១១៣
តួនាទីសំខាន់ៗក្នុងដំណើរការ រុក្ខម្ជុំចា	១១៤
ប្រវត្តិនៃការបំផ្លាស់ប្តូរម៉ូឌែល	១១៦
 ឯកសារយោង	១២២

សៀវភៅ អូម៉ូចា មគ្គុទ្ទេសក៍អ្នកសម្របសម្រួល សូមស្វាគមន៍ !

អូម៉ូចាគឺជាវិធីមួយដ៏ស្ម័គ្រច្របូលសំរាប់ជួយក្រុមជំនុំមូលដ្ឋានទាំងឡាយអោយធ្វើការជាមួយនិងសហគមន៍របស់ពួកគេ ក្នុងការដោះស្រាយនូវតម្រូវការនានាដោយប្រើប្រាស់នូវធនធានទាំងឡាយដែលពួកគេមាន ។ ប្រការនេះ វាបាននាំមកនូវការផ្លាស់ប្តូរដែលគួរអោយកត់សំគាល់នៅក្នុងក្រុមជំនុំមូលដ្ឋានព្រមទាំងសហគមន៍នានានៅជុំវិញពិភពលោក ។

ដើម្បីនឹងចាប់ផ្តើមកម្មវិធី អូម៉ូចា នៅក្នុងក្រុមជំនុំ ឬ អង្គការព្រឹត្តិប័ត្ររបស់អ្នក គឺអ្នកត្រូវការអោយមានអ្នកសម្របសម្រួលកម្មវិធី អូម៉ូចានេះ ។ អ្នកសម្របសម្រួល គឺជាបុគ្គលម្នាក់ដែលនឹងត្រូវទទួលខុសត្រូវលើគ្រប់ទាំងអស់សំរាប់ការចាប់ផ្តើម និងគ្រប់គ្រងគំរោង អូម៉ូចា ។ សៀវភៅមគ្គុទ្ទេសក៍នេះត្រូវបានសរសេរឡើងសំរាប់ពួកគេហើយវាមានគ្រប់ទាំងអ្វីៗដែលពួកគេត្រូវតែដឹង ។

សៀវភៅនេះវាផ្តល់នូវគំនិតយោបល់ និងឧបករណ៍នានាដើម្បីជួយពួកគេ ដូចជា:

- ការជាប់ទាក់ទងជាមួយអ្នកដឹកនាំកំពូលៗរបស់និកាយក្រុមជំនុំ អំពី អូម៉ូចា (មេរៀនទី២) ។
- ការធ្វើការជាមួយអ្នកដឹកនាំកំពូលៗរបស់ក្រុមជំនុំក្នុងការកំណត់នូវក្រុមជំនុំនិងសហគមន៍មូលដ្ឋាន ជាអ្នកដែលអាចទទួលបាននូវផលប្រយោជន៍ពី អូម៉ូចា (មេរៀនទី២) ។
- ការធ្វើការជ្រើសរើសនិងហ្វឹកហ្វឺនដល់អ្នកសម្របសម្រួល អូម៉ូចា ថ្នាក់មូលដ្ឋាន (មេរៀនទី៣) ។
- ការគ្រប់គ្រងកម្មវិធី ការបង្កាត់ព្រមទាំងការជួយគាំទ្រដល់អ្នកសម្របសម្រួល អូម៉ូចា (មេរៀនទី៤) ។
- ការត្រួតពិនិត្យនិងការវាយតម្លៃ អូម៉ូចា (មេរៀនទី៥) ។
- ការពង្រីកកម្មវិធីទៅដល់សហគមន៍ផ្សេងៗ (មេរៀនទី៦) ។
- បម្រែបម្រួលដំណើរការ អូម៉ូចាដើម្បីធ្វើវាអោយត្រូវទៅចំពោះស្ថានភាពនិងបរិបទជាក់ស្តែងរបស់ពួកគេ (មេរៀនទី៦) ។

ប្រសិនបើ អ្នកមិនបានរៀបចំកម្មវិធី ប៉ុន្តែអ្នកមានការសម្របសម្រួលក្រុមជំនុំនិងសហគមន៍ដ៏សាមញ្ញមួយ ពេលនោះហើយដែល សៀវភៅ អូម៉ូចា មគ្គុទ្ទេសក៍អ្នកសម្របសម្រួលដែលត្រូវបានសរសេរឡើងនេះអាចជួយអ្នកបាន ។ សៀវភៅមគ្គុទ្ទេសក៍អ្នកសម្របសម្រួលនេះ មានសរសេរចុះដូចជា ការសិក្សាព្រះគម្ពីរ សកម្មភាពនិងការផ្តល់យោបល់សំរាប់ជួយអោយក្រុមជំនុំនិងសហគមន៍របស់ពួកគេបង្កើតនូវនិមិត្តសំរាប់ការធ្វើសកម្មភាព ។

យើងសង្ឃឹមថា អ្នករីករាយជាមួយនិងការប្រើប្រាស់មគ្គុទ្ទេសក៍ទាំងនេះ ហើយយើងសង្ឃឹមទៀតថា មគ្គុទ្ទេសក៍ទាំងនេះនឹងអាចផ្តល់អោយអ្នកនូវព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីអោយអ្នកអាចចាប់ផ្តើមដំណើរការគំរោងបាន ។ តែយើងក៏សង្ឃឹមជានេះទៀតថា អ្នកនឹងមានអារម្មណ៍ស្រស់ស្រាយក្នុងការជ្រើសរើសយកកម្មវិធីនេះនិងធ្វើអោយវាប្រសើរឡើងដើម្បីអោយវាត្រូវទៅនឹងបរិបទរបស់អ្នកផ្ទាល់ ។ យើងលើកទឹកចិត្តអ្នកអោយធ្វើការកែតម្រូវនិងធ្វើអោយដំណើរការ អូម៉ូចា មានទ្រង់ទ្រាយសក្តិសមទៅនឹងបរិបទរបស់អ្នក ។





១.អ្នកទាំងអស់គ្នាត្រូវដឹងអំពីអ្វីៗ

❖ តើ អម្បិចាតិជាអ្វី?

អម្បិចា គឺជាការជួយអោយពួកជំនុំក្នុងស្រុកបានធ្វើការជាមួយសហគមន៍របស់ពួកគេក្នុងការចែកចាយនូវនិមិត្ត ដើម្បីបង្ហាញនូវសេចក្តីត្រូវការរបស់អ្នកនៅក្នុងតំបន់អោយចេះប្រើនូវធនធានរបស់ពួកគេ ។

វាជួយអោយមានការបំផ្លាស់ប្តូរប្រែប្រួលដល់ពួកជំនុំក្នុងស្រុកនិងសហគមន៍របស់ពួកគេនៅលើលោកិយនេះ ។

ពាក្យ **អម្បិចា**មានន័យថា ធ្វើការរួមគ្នាដោយចិត្តតែមួយវាជាភាសាសាហាវ៉ាឡៃនៃអាហ្វ្រិកខាងកើត ។

ពាក្យថា **អម្បិចា**គឺជាតំណាងនៃការរួបរួមដែលចាប់ផ្តើមឡើងពីពួកជំនុំមុនគេមុនពេលចាប់ផ្តើមធ្វើការជាមួយ សហគមន៍ ។



អម្បិចាមាន ប្រាំ ដំណាក់កាល :

១-និមិត្តពួកជំនុំក្នុងតំបន់ :

ជួយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំនិងពួកជំនុំក្នុងស្រុកអោយបានយល់តាមរយៈព្រះគម្ពីរដែលព្រះទ្រង់បានត្រាស់ហៅពួកគេមក ដើម្បីបម្រើសហគមន៍របស់ពួកគេ ។ នៅក្នុងតំណាក់កាលនេះគឺជាការសាងទំនុកចិត្តរបស់ពួកជំនុំក្នុងតំបន់ក្នុងការជួយពួក គេអោយបានស្គាល់ថាធនធានរបស់គេមានប្រយោជន៍ពេលនោះហើយដែលធ្វើអោយពួកគេមានជំនឿជឿជាក់ថាការ ផ្លាស់ប្តូរអាចធ្វើទៅបាន ។

២-និមិត្តសហគមន៍ក្នុងតំបន់: ធ្វើការជាមួយពួកជំនុំក្នុងតំបន់ដើម្បីនាំអោយសហគមន៍ទាំងមូលអោយចេះមានការ ពិភាក្សានូវស្ថានភាព សេចក្តីត្រូវការនិងធនធានរបស់ពួកគេជាមួយគ្នា ហើយអោយចេះវិភាគនូវព័ត៌មាននិងធ្វើ ការសម្រេចចិត្តនូវអ្វីដែលសហគមន៍របស់ពួកគេអាចធ្វើបាន ។

៣-សុបិននិមិត្តនិងការធ្វើផែនការសំរាប់សកម្មភាព: នៅពេលគ្រប់គ្នាបានយល់ព្រមនូវអ្វីដែលជាតំរូវការដើម្បីផ្លាស់ប្តូរ អោយពួកជំនុំនិងសហគមន៍ធ្វើការជាមួយគ្នាដោយប្រើធនធានរបស់គេក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍នូវទស្សនៈ និងធ្វើផែនការ យ៉ាងដូចដើម្បីនាំមកនូវការផ្លាស់ប្តូរសំរាប់អនាគត ។

៤-ការអនុវត្តន៍: នៅពេលដែលសហគមន៍ចាប់ផ្តើមធ្វើសកម្មភាព នោះការអោយឱវាទគឺជាការជួយអោយបានប្រាកដ ច្បាស់ថាផែនការទាំងនោះពិតជាមានភាពវិជ្ជមានហើយនឹងកើតមានឡើងមែន ។



៥-ការវាយតម្លៃ: នៅក្នុងតំណាក់កាលចុងក្រោយនេះគឺជាការមើលឡើងវិញថា តើពួកជំនុំនិងសហគមន៍បានធ្វើផែនការជាមួយគ្នានិងចាត់ចែងគំរោងធ្វើ អោយ ប្រសើរឡើងនូវជីវិតរស់នៅរបស់បុគ្គល និងសហគមន៍យ៉ាងដូចម្តេចដែរ?

❖ **ហេតុអ្វីបានជា អ្នកមិនបាន ជាវិធីសាស្ត្រល្អ?**

១- អត្ថប្រយោជន៍ចំពោះសហគមន៍

- ទំនុកចិត្តខ្លួនឯង
- គោរពខ្លួនឯង
- ផ្លាស់ប្តូរចេរកាល
- ធ្វើអោយទំនាក់ទំនងក្នុងសហគមន៍មានភាពប្រសើរឡើង



- ផ្លាស់ប្តូរសាច់ឈាម ដូចជា សុខភាពល្អ មានអនាម័យ សន្តិសុខស្បៀង និងប្រាក់ចំណូល

អ្នកមិនបានធ្វើអោយយើងស្គាល់ខ្លួនយើងថា យើងមិនក្រ យើងពិតជាមានធនធានច្រើនមែន ដោយប្រធាន អាណូណា ប្រទេសកេនយ៉ា ។

២- អត្ថប្រយោជន៍ចំពោះពួកជំនុំ

អ្នកមិន ជួយពួកជំនុំដូចជា៖

- មានឥទ្ធិពលលើសហគមន៍
- សាងទំនាក់ទំនងជាមួយមនុស្សខាងក្រៅពួកជំនុំ
- អោយឃើញ ថាធនធានរបស់ពួកគេមានផលប្រយោជន៍ខ្លាំង
- ធ្វើអោយសហគមន៍មានការទាក់ចិត្តនិងមានការរីកចំរើន
- ផ្តល់អំណាចអោយពួកជំនុំរបស់គេដោយផ្តល់នូវទស្សនៈ ការបំផុសនូវគំនិត ជំនាញ ចំណេះដឹង និងទំនុកចិត្ត
- សមាជិកពួកជំនុំមានការកើននូវប្រាក់ចំណូល ។

បន្ទាប់ពីហ្វឹកហ្វឺនពួកជំនុំអំពីវិធីសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ផ្សេងៗយើងបានប្រើការបង្កើតទស្សនៈរបស់ពួកជំនុំនិងសហ គមន៍ ។

ត្រួតម្ចាស់បានប្រាប់យើង ថាហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនចាប់ផ្តើមជាមួយគំរោងនេះ? នេះគឺអ្វីដែលយើងចង់ធ្វើ ។

ដោយបង្ហាញយើងពីរបៀបធ្វើការជាមួយសហគមន៍ទាំងមូល អ្នកកំពុងបង្ហាញយើងអំពីរបៀបចែករំលែកបន្តករបស់ យើង ។

ដោយលោកហ្គោបដ ហ្គតរិមកពីប្រទេសម៉ាឡាវិ



❖ ពិនិត្យមើលពីតួនាទីនានានិងការទទួលខុសត្រូវផ្សេងៗ

ការបង្កើតកម្មវិធី អ្វីមួយ មានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការរៀបចំតួនាទីផ្សេងៗនិងការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រុមក្នុងការ ចូលរួមនិងគាំទ្រផ្ទាល់នៅក្នុងគំរោងនេះ ។ នៅខាងក្រោមនេះគឺជាដ្យាក្រាមបង្ហាញពីកិរិយាផ្សេងគ្នានៃការចូលរួម និង ការទទួលខុសត្រូវ ។

អ្នកដឹកនាំពួកជំនុំនិងសហគមន៍ក្នុងតំបន់

ពួកគេធ្វើការជិតស្និទ្ធជាមួយបុគ្គលិកសំរាប់រូបល នៅក្នុងទស្សនៈរបស់ពួកជំនុំនិងសហគមន៍ ។

ក្រុមអ្នកដឹកនាំសម្របសម្រួលសហគមន៍

ពួកគេធ្វើការជាមួយគ្នាក្នុងការមើលការ ខុសត្រូវលើដំណើរការគំរោងធ្វើការជាមួយគ្នា ។



បុគ្គលិកសម្របសម្រួល

បុគ្គលិកសម្របសម្រួលគឺជាមនុស្សម្នាក់ដែល ធ្វើការជាមួយពួកជំនុំនិងសហគមន៍នៅក្នុងកិរិយា នៃប្រជាជនក្នុងការសម្របសម្រួលពួកគេតាម តំណាក់កាលនៃគំរោងការធ្វើការជាមួយគ្នា ។

អ្នកដឹកនាំសម្របសម្រួលកម្មវិធី

អ្នកដឹកនាំសម្របសម្រួលកម្មវិធីគ្រប់គ្រង លើគំរោងទាំងមូលដែលអាចចូលរួមពីអ្នក សម្របសម្រួល ពួកជំនុំ និងសហគមន៍ដែល ជាតំណាងនិកាយវិអង្គភាពរបស់គេ ។

អ្នកដឹកនាំពួកជំនុំ

ពួកគេជំរុញនិងគាំទ្រគំរោងធ្វើការជាមួយគ្នា អោយមាននៅក្នុងគ្រប់និកាយនិងអង្គការ គ្រិស្តបរិស័ទ ។

❖ **គោលការណ៍សំខាន់ៗនៃ អូម៉ូថា**

មានគោលការណ៍ និងគុណតម្លៃសំខាន់ៗខ្លះដែលបញ្ជាក់អំពីវិធីសាស្ត្រក្នុង **អូម៉ូថា**មានដូចជា :

ការសម្របសម្រួល

ការនេះវាមិនមែនអ្នកខាងក្រៅមកនិយាយប្រាប់សហគមន៍អោយធ្វើអ្វីមួយនោះទេ ប៉ុន្តែមកដើម្បីជួយសហគមន៍អោយរកឃើញនូវភាពខ្លាំង និងធនធានរបស់ពួកគេ ហើយអោយមានសកម្មភាពដោយខ្លួនឯង ។

មូលដ្ឋានព្រះគម្ពីរ

ការងាររបស់ពួកជំនុំគួរតែមានគ្រឹះរឹងមាំនៅក្នុងការបង្រៀនពីបេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយតាមរយៈព្រះគម្ពីរ ។

ការដឹកនាំពួកជំនុំ

ការចូលធ្វើការក្នុងសហគមន៍ដែលមានពួកជំនុំបើសិនអាចធ្វើទៅបាន ។



ការទំនាក់ទំនង

ការទំនាក់ទំនងវាមានសារៈសំខាន់ណាស់ ដើម្បីសាងទំនាក់ទំនងល្អនិងការសាងទំនុកចិត្ត ។

ការផ្តល់អំណាច

ពួកជំនុំនិងសហគមន៍នៅក្នុងតំបន់គួរតែបង្កើនជំនាញហើយនិងអោយមានទំនុកចិត្តនោះពួកគេអាចទទួលខុសត្រូវ និងអភិវឌ្ឍន៍ដោយខ្លួនឯងបាន ។

ការចូលរួម

មនុស្សទាំងអស់គួរតែចូលរួមនៅក្នុងដំណើរការនេះ បើសិនអាចមានសមត្ថភាពអាចចូលរួមបាន ជាពិសេសអ្នកដែលយើង គ្រប់គ្នាត្រូវគិតគូរនោះ ដូចជាស្ត្រី កុមារ អ្នកក្រីក្រនិងអ្នកដែលបាត់បង់សម្បទា ។

ការបើកចំហរនិងមិនមានបញ្ជា

អ្វីដែលពួកជំនុំនិងសហគមន៍សម្រេចធ្វើហើយនោះគឺស្រេចតែពួកគេ ។ អ្នកសម្របសម្រួលមិនត្រូវផ្តល់គំនិតមុននូវអ្វី ដែលពួកគេនឹងធ្វើនោះទេ ។

អោយពួកជំនុំនិងសហគមន៍ក្នុងតំបន់បង្ហាញនូវធនធានរបស់ពួកគេ

នៅក្នុងតំណើការនេះជាវិធីយូរយ៉ាងត្រូវចាប់ផ្តើមជួយពួកជំនុំនិងសហគមន៍អោយគេយល់ដឹងពីការប្រើប្រាស់នូវធនធានដែលពួកគេមានដោយអោយពួកគេមានអំណរនៅក្នុងចិត្ត ។

តំណើការបន្ត និង ស្ថេរភាព

បុគ្គលិកសម្របសម្រួលតែងតែមើលពីតំណើការនៃគំរោងដែលអាចបន្តរយៈពេលយូររហូតដល់អ្នកគាំទ្រខាងក្រៅបានបញ្ចប់ ។



❖ តើគំរោង អូម៉ូចាមានរយៈពេលយូរប៉ុណ្ណា?

អូម៉ូចាមិនមានដំណើរការលឿនទេ មើលសត្វមានវាញាស់ក្នុងរយៈពេល២១ថ្ងៃ ហើយសត្វដំរីមាន ផ្ទៃពោះរយៈពេល២២ខែទើបកើតកូន វាជាសត្វ យូរជាងគេ ។ អូម៉ូចាក៏ដូចជាការចាប់កំណើតរបស់សត្វដំរីដែរ ពេលវេលានឹងយូរ ប៉ុន្តែពួកជំនុំ និងសហគមន៍ ជាញឹកញយចំណាយពេល១៨ខែមុនដល់ដំណាក់កាល ដើម្បីធ្វើសកម្មភាព ។ យើងទាំងអស់គ្នាបានដឹងហើយពីអត្ថន័យនៃការផ្លាស់ប្តូរ គឺត្រូវការពេលវេលាដូចជាការ ផ្លាស់ប្តូរអត្តចរិកនិងផ្គត់ គំនិតនៃការពឹងផ្អែក ។ នៅក្នុងដំណាក់កាលដំបូងទោះជាមុនពេលសកម្មភាពក៏ដោយការផ្លាស់ប្តូរ និងធ្វើអោយឃើញតាំង ពីគំនិតផ្តួចផ្តើម ចាប់ផ្តើមនោះវាជាការលើកទឹកចិត្តអោយមានដំណើរទៅទៀត ។



❖ ឧបសគ្គនានារបស់តំរោង អូម៉ូចា

អូម៉ូចា មានឥទ្ធិពលក្នុងការបំផ្លាស់ប្តូរវិញ្ញាណក្រមជំនុំនិងសហគមន៍តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយក៏វាត្រូវការចំណាយខ្លះ និងមានឧបសគ្គមួយចំនួនផងដែររួមមាន៖

ពេលវេលា

យើងបានបញ្ជាក់ថាសត្វដ៏វិច្ឆ័យពេលវេលាណាស់ទើបបានកើតកូនមក ជាធម្មតាពួកជំនុំបើចង់ឃើញលទ្ធផល នៃការផ្លាស់ប្តូរ អោយបានរហ័ស ឬ ក៏អោយបានលឿនក៏ត្រូវការអត់ធ្មត់ដែរ ។



អូម៉ូចា ត្រូវការចំណាយពេលវេលាពិសេសព្រោះវាជាការផ្លាស់ប្តូរគុណតម្លៃនិង ផ្គត់ផ្គង់ដែលនាំអោយមានប្រយោជន៍មួយក្នុងរយៈពេលវែងនិងមានស្ថេរភាព ។



តំណោះស្រាយចំពោះអំណាច

អូម៉ូចា អោយអំណាចដល់ពួកជំនុំនិងសហគមន៍ដើម្បីជួយពួកគេបានចេះគិតដោយខ្លួនឯង ដើម្បីស្វែងរកសំណួរនិងគិតនូវមធ្យោបាយថ្មីៗមិនដើម្បីធ្វើសំរាប់មនុស្សក្នុងភាពជាអ្នកដឹកនាំទេ ។

តម្រូវការបុគ្គលិកសម្របសម្រួល

ដំណើរការចោទសួរបុគ្គលិកសម្របសម្រួលជាច្រើនដែលចំណាយទាំងពេលវេលាទាំងកំលាំង ។ វាទាមទារជំនាញជាច្រើននិងការស្តាប់បានល្អដើម្បីជួយអោយដំណើរការដើរតាមផ្លូវត្រូវនិង ធានាថាមនុស្សទាំងអស់បានចូលរួមក្នុងគ្រប់ទំនើបការ ។

ការយកចិត្តទុកដាក់លើការពឹងផ្អែកនិងការខ្វះខាតចិត្ត

សហគមន៍ខ្លះបានប្រើភ្នាក់ងារដែលមកពីខាងក្រៅដើម្បីធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍ផ្សេងៗ សំរាប់ពួកគេ ដំនើរការទាំងនេះធ្វើអោយ អូម៉ូចា មានផលវិបាកយ៉ាងខ្លាំង ដោយសារសហគមន៍ស្នាក់នៅក្នុងការធ្វើការជាមួយអូម៉ូចាព្រោះពួកគេ ធ្លាប់បានទទួល អ្វីៗដោយទទេកាលពីមុន ។ ដូច្នេះសហគមន៍ជាច្រើន បានបាត់បង់ទំនុកចិត្តក្នុងជំនឿក្នុងការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងស្ថានភាព របស់ពួកគេ ។



❖ សំនួរផ្សេងៗដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំង

មានសំនួរខ្លះៗដែលអាចជួយអ្នកអោយសម្រេចចិត្តនៅពេលមានពេលវេលាត្រឹមត្រូវសំរាប់និកាយ ពួកជំនុំនិងអង្គការរបស់អ្នកក្នុងការចាប់ផ្តើម អូម៉ូចា ។



សំនួរសួរទៅអ្នកដឹកនាំ

- តើនៅក្នុងចំណោមអ្នកដឹកនាំរបស់អ្នកចង់ឃើញពួកជំនុំនិងសហគមន៍ មានសកម្មភាពដើម្បីអោយមានការផ្លាស់ប្តូរដែរឬទេ?
- តើពួកគេមានការរៀបចំដើម្បីចំណាយពេលវេលារបស់គេនិងធនធាន របស់អង្គការក្នុងការគាំទ្រនិងត្រួតពិនិត្យលើតំណើរការធ្វើការជាមួយគ្នា ដែរឬអត់?
- តើពួកគេយល់ព្រមទទួលថា អូម៉ូចានេះអាចជួយអ្នកដឹកនាំថ្នាក់ទាបខ្លះ អោយមានការអភិវឌ្ឍន៍ដែរឬទេ?
- តើពួកគេសុខចិត្តអត់ធ្មត់ដើម្បីវាស់វែងនូវភាពជោគជ័យនៅតំរោងដ៏យូរ បានដែរឬទេ? ឧ. បីឆ្នាំជាជាងមួយឆ្នាំ?



សំនួរសំរាប់និកាយនិងអង្គការរបស់អ្នក

- តើមានអ្នកសំខាន់និងអ្នកអាចធ្វើជាអ្នកសម្របសម្រួលបានទេនៅក្នុង និកាយ ឬអង្គការរបស់អ្នក?
- តើមានអ្នកណាដែលនៅក្នុងនិកាយ ឬ អង្គការរបស់អ្នកអាចផ្តល់ការ ហ្វឹកហ្វឺនដល់អ្នកសម្របសម្រួលបាន?
- តើមានអ្នកណាដែលនៅក្នុងនិកាយ ឬ អង្គការរបស់អ្នក អាចសម្រប សម្រួលតំរោងបាន?
- តើពួកគេមានធនធានគ្រប់គ្រាន់អាចធ្វើដំណើរការនេះកើតឡើងបាន ដែររឺទេ?



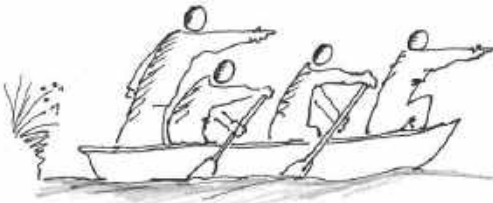
សំនួរសំរាប់សួរពួកជំនុំនិងសហគមន៍

- តើមានគ្រួសារណាមានចិត្តឆន់ឆ្លាតក្នុងការធ្វើការដោយប្រើមធ្យោបាយថ្មីជាមួយសហគមន៍របស់ខ្លួនដែរឬទេ?
- តើមានសហគមន៍ណាខ្លះដែលអាចស្ម័គ្រចិត្តធ្វើការសហប្រតិបត្តិការជាមួយពួកជំនុំបាន?
- តើមានសហគមន៍ណាដែលមិនទាន់មានការសហប្រតិបត្តិការជាមួយភ្នាក់ងារអភិវឌ្ឍន៍និងមានគំនិតប្រើធនធានរបស់គេដែរឬទេ?

បើសិនអ្នកអាចឆ្លើយបានថាបាទនៅសំនួរទាំងអស់នេះមានន័យថាអ្នកអាចចាប់ផ្តើម អ្វីមួយបានហើយ ។ ចូរគិត និងត្រូវមានផែនការយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ថា តើអ្នកដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនោះយ៉ាងម៉េច នៅពេលដែលឆ្លើយថាទេ ។ បើសិនអ្នកកឆ្លើយថាទេនូវសំនួរទាំងអស់នេះ អ្នកត្រូវគិតហើយមានផែនការច្បាស់លាស់ និងរៀបចំការងារអ្វីដែលអ្នកត្រូវធ្វើ អោយបានមុនពេលដែលអ្នកចាប់ផ្តើម អ្វីមួយ ។



២. របៀបចាប់ផ្តើម អុំប៉ូតា



❖ តើចាប់ផ្តើម អូម៉ូចា :

ក្នុងផ្នែកនេះគឺគ្របដណ្តប់ដោយ :

- ១- របៀបជួយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំអោយមាន និមិត្ត
- ២- របៀបជួយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំអោយមាន និមិត្តផ្សេងទៀតនៅក្នុងការធ្វើការជាមួយគ្នា
- ៣- របៀបជួយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំដើម្បីអោយយល់ពីតួនាទីបន្តនៅក្នុងការធ្វើជាមួយគ្នា
- ៤- របៀបកំនត់ពួកជំនុំនិងសហគមន៍ដែលសមស្រប

១- របៀបជួយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំអោយមាននិមិត្ត

នៅពេលដែលអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំធ្វើការនិងគាំទ្រនៅតំណើរការនេះហើយលើកទឹកចិត្តអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំរបស់គេ អោយមានការចូលរួមនោះវាអាចធ្វើអោយនិកាយនិងសហគមន៍មានការផ្លាស់ប្តូរ ។ តែនៅពេលដែលពួកគេមិនមាន ការគាំទ្រសកម្មដំណើរការនៅក្នុងសហគមន៍និងជួបការលំបាក ។



ដូច្នេះវាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការស្វែងរកមធ្យោបាយដើម្បីជួយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំអោយនៅជាប់ជាមួយដំណើរ ការនេះ នូវគ្រប់ដំណាក់កាលទាំងអស់ ។ អូម៉ូចាត្រូវការនៅចំចំនុចណាស់នៃនិមិត្តពួកជំនុំ ការនេះងាយស្រួលនៅពេល ធ្វើការជាមួយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំដែលមានចិត្តបើកចំហរចំពោះគំនិតថ្មីនិងចង់ឃើញការផ្លាស់ប្តូរ ។

អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវការដឹងខ្លួនថាអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំខ្លះអាចមានការលាក់កំបាំងនូវរបៀបវារៈនិងកិច្ចការសំខាន់នៅ ក្នុងអូម៉ូចា ។ ឧ. មានបំណងក្នុងការប្រើប្រាស់ អូម៉ូចា ដើម្បីស្វែងរកមូលនិធិសំរាប់សកម្មភាពផ្សេងៗប្រើកម្មវិធីអូម៉ូចា ដើម្បីបង្កើននូវកិត្យានុភាពនិងកិត្តិយាមល្អនៅក្នុងសហគមន៍ឬក៏ដើម្បីបង្កើន ឥទ្ធិពលរបស់ពួកគេ ។ ដោយសារការទាំងអស់នេះហើយ ដែលវាសំខាន់ក្នុង ការចំណាយពេលដើម្បីស្គាល់អ្នកដឹកនាំពួកជំនុំនិង យល់កាន់តែច្បាស់នូវអ្វី ដែលពួកគេគិតថា អូម៉ូចា អាចសម្រេចបាន ។



➔ មធ្យោបាយដែលអោយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំចូលរួមមាន

- ចំណាយពេលមួយថ្ងៃសំរាប់ពួកគេដើម្បីអោយយល់ថាតើ អ្នកម្នីជាអ្នក? តើធ្វើយ៉ាងម៉េច?
- រៀបចំការទស្សនៈ កិច្ចដើម្បីអោយបានឃើញពីសកម្មភាព អ្នកម្នី មើលក្នុងទំព័រ១០១-១០៣ ។
- រៀបចំអោយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំមានការបង្ហាញរបាយការណ៍ថាតើការ អ្នកម្នីមានដំណើរការខុសពីកិច្ចប្រជុំប្រចាំឆ្នាំ របស់ពួកជំនុំយ៉ាងដូចម្តេច?
- ចូលរួមជាមួយពួកគេដោយផ្តល់អោយពួកគេនូវរង្វាន់និងវិញ្ញាបនបត្រដល់អ្នកដែលបានចូលរួមនៅក្នុង អ្នកម្នី ។
- មានការផ្លាស់ប្តូរទស្សនៈ កិច្ចសិក្សាជាមួយអ្នកដឹកនាំនិកាយនៃពួកជំនុំ នៅកន្លែងផ្សេងទៀតដែលអាច អោយអ្នក ដឹកនាំពួកជំនុំនោះអាចរៀនសូត្រយកបទពិសោធន៍ពីគ្នាបាន ។
- អោយឱកាសដល់អ្នកដឹកនាំពួកជំនុំប្រើការសិក្សាព្រះគម្ពីរនៅក្នុងកន្លែងការងាររបស់ពួកគេ ។



ត្រូវទទួលស្គាល់ថា អ្នកដឹកនាំពួកជំនុំជាមនុស្សដែលរស់ និងមានការទទួលខុសត្រូវច្រើន ។ វានឹងមានប្រយោជន៍ បើបង្ហាញពួកគេនូវមធ្យោបាយដែលអ្នកម្នីអាចជួយដោះស្រាយនូវបញ្ហាដែលគេប្រឈមមុខបានដូចជា :

- ជួយអភិវឌ្ឍន៍ភាពជាអ្នកដឹកនាំដល់អ្នកនៅក្នុងតំបន់ ។
- ជួយអោយមានសមាជិកមកថ្វាយបង្គំនិងបង្កើនការដង្ហោយ ។
- ជួយកាត់បន្ថយអ្នកដឹកនាំក្នុងស្រុកក្នុងការពឹងពាក់ព័ជំនួយមកពីខាងក្រៅ ។
- ជួយជំរុញគ្រប់ជ្រុងជ្រោយក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ដល់ពួកជំនុំ ដើម្បីកាត់បន្ថយចំនួនថវិកាដែលបានមកពីខាងក្រៅច្រើន ពេកសំរាប់សាច់ឈាម ។

ដំនើរការនៃការដោះស្រាយនោះវាមានសារៈសំខាន់ផងដែរ បើសិនយើងយល់ច្បាស់ពីដើមដំបូងហើយដឹងថាអ្នកដឹក នាំពួកជំនុំបានយល់ច្បាស់អំពីដំនើរការទាំងនេះ ។ ខ្លះមានផលវិបាកខ្លះដែរដោយសារអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំមានការផ្តល់សិទ្ធិ អំណាចអោយមនុស្សនៅក្នុងតំបន់មានការសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯងបើអ្នកដឹកនាំទាំងនោះប្រើរបៀបដឹកនាំដោយមានការ សម្រេចចិត្តពិលើចុះក្រោមនោះវាត្រូវការពេលយូរក្នុងការផ្លាស់ប្តូរ ។

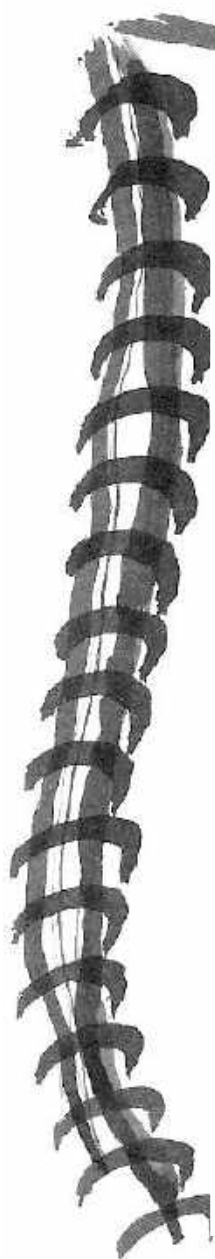
របៀបចំសិក្ខាសាលាមួយថ្ងៃសំរាប់អ្នកដឹកនាំពួកជំនុំ

នេះជាគំរូមួយសំរាប់ធ្វើសិក្ខាសាលាមួយថ្ងៃជាមួយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំដើម្បីជួយអោយពួកគេមាននិមិត្តចំពោះអ្វីមួយ ព្រោះវាមានសារៈសំខាន់ណាស់ដែលអ្នករបៀបចំដំនើរការសិក្ខាសាលានេះធ្វើអោយស៊ីគ្នាទៅនឹងដំនើរការនៃ **អ្វីមួយ** ។ ដូច្នេះពួកគេអាចឆ្លើយតបទៅនឹងភាពកង្វល់និងការងឿងឆ្ងល់របស់អ្នកចូលរួម ។ ហើយមានសារៈសំខាន់ក្នុងការធ្វើអោយ សិក្ខាសាលាមានភាពរស់រវើក និងសប្បាយរីករាយ ។ ដូច្នោះហើយចូរប្រើល្បែងកំសាន្តនិងក្រុមពិភាក្សាអោយបានច្រើន ។

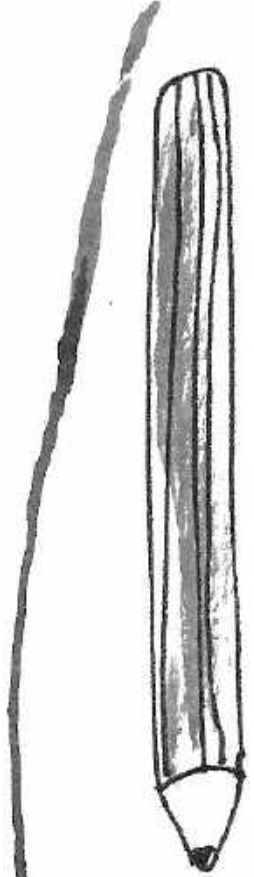
វគ្គ	កថាបទ	សេចក្តីបន្ថែម
<p>វគ្គទី១:តើ អ្វីមួយជាអ្វី? ហេតុអ្វីបានជាវាមានសារៈសំខាន់សំរាប់ពួកជំនុំ?</p>	<p>អ្នកទាំងអស់គ្នាត្រូវតែអោយស្គាល់អំពី អ្វីមួយសំរាប់អ្នកសម្របសម្រួលនៅទំព័រ៧-១៥ ។</p>	<p>គួរមានកិច្ចបង្ហាញខ្លីមួយដោយមានឱកាសសួរសំនួរនិងបញ្ជាក់អោយបានច្បាស់ ។</p>
<p>វគ្គទី២:កិច្ចសិក្សាពី អ្វីមួយ</p>	<p>មើលលើរឿងនៃការផ្លាស់ប្តូរក្នុងមគ្គុទ្ទេសក៍របស់អ្នកសម្របសម្រួលនៅក្នុងសេចក្តីបន្ថែមទំព័រ១១៣-១១៦ ។</p>	<p>បែងចែកជាក្រុមតូចៗដើម្បីពិភាក្សាដែលមានសំនួរដូចខាងក្រោម</p> <p>១-តើមានការផ្លាស់ប្តូរអ្វីដែលសំខាន់?</p> <p>២-តើការផ្លាស់ប្តូរបានសម្រេចយ៉ាងដូចម្តេច?</p> <p>៣-តើមានអត្ថប្រយោជន៍ដល់ពួកជំនុំអ្វីខ្លះ?</p>
<p>វគ្គទី៣:ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃ អ្វីមួយហើយធ្វើការសាកល្បងនូវសកម្មភាពផ្សេងគ្នា</p>	<p>ក-ប្រើល្បែងប៉ាមពលនូវធនធានរបស់យើង ខ-សិក្សាព្រះគម្ពីរអេលីយា គ-ពិពណ៌នាអំពីសកម្មភាពសហគមន៍របស់យើងគួរផែនទី ឃ-សិក្សាព្រះគម្ពីរអំពីការដើរលើទឹកនៅក្នុងលំនាំអ្នកសម្របសម្រួល</p>	<p>បុគ្គលិកសម្របសម្រួលគួរបង្ហាញល្បែងប៉ាមពលនិងសកម្មភាពផ្សេងៗហើយបែងចែកជាក្រុមតូចៗអោយគេធ្វើខ្លួនគេហើយអោយមានព័ត៌មានត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងវគ្គនេះនៅពេលដែលអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងនូវអ្វីដែលគេបានរៀន ។</p>
<p>វគ្គទី៤:តើបង្កើត និងចាត់ចែងនិងបង្កើត អ្វីមួយដូចម្តេច?</p>	<p>ក-ជួយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំសំខាន់អោយយល់ពីតួនាទីរបស់ពួកគេនៅក្នុងការធ្វើការជាមួយគ្នា នៅទំព័រ២២ ខ-តើស្គាល់ពួកជំនុំនិងសហគមន៍យ៉ាងដូចម្តេច? ទំព័រ២៣-២៥ គ-សម្របតាមរចនាសម្ព័ន្ធរបស់ពួកជំនុំដែលអាចធ្វើអោយ អ្វីមួយមានការរីក ចំរើន ទំព័រ៩៨ ។</p>	<p>ប្រធានបទនេះមានសារៈសំខាន់ក្នុងការជួយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំអោយមើលឃើញក្នុងការអនុវត្តន៍អោយមានទម្រង់ក្នុង អ្វីមួយ ។ ប្រធានបទនេះជាលំនាំមួយដែលធ្វើអោយអ្នកសម្របសម្រួលមើលឃើញនូវមធ្យោបាយផ្តល់ប៉ាមពលដល់ក្រុម ។</p>
<p>វគ្គបញ្ចប់</p>	<p>ពិភាក្សាជាក្រុម ថាតើ អ្វីមួយមានតំនើរទៅមុខទៀតយ៉ាងដូចម្តេច?</p>	<p>ដាក់គំរោងសកម្មភាពចូលគ្នាដោយជឿជាក់និងគាំទ្រដល់បុគ្គលិកសម្របសម្រួល ។</p>

២-របៀបជួយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំអោយយល់ឃើញពីនិមិត្តផ្សេងទៀតនៅក្នុង អូម៉ូថា?

មានសារៈសំខាន់ណាស់នៅពេលដែលអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំយល់ដឹងពីដំនើរការហើយ តាំងចិត្តខ្លួនគេដោយអោយពួកគេមាននិមិត្តផ្សេងទៀតហើយបង្ហាញនិមិត្តនោះដល់ ពួកជំនុំដែលពួកគេជាអ្នកគាំទ្រក្នុងដំណើរការនេះ នៅក្នុងចំនុចសំខាន់នេះវាតែងតែ កើតមានឡើងនៅក្នុងអូម៉ូថាពិព្រោះវាកើតឡើងខុសគ្នាពីអ្វីដែលពួកជំនុំបានធ្វើពីមុន ហើយវាអាចមានសំនួរលេចឡើងជាច្រើននៅចំពោះមនុស្ស ។ មធ្យោបាយដែលអ្នកដឹក នាំអាចនិមិត្តឃើញនិងបង្ហាញការគាំទ្រផ្សេងទៀតនោះមានដូចជា :



- ការទាក់ទងទៅនិងសេចក្តីអធិប្បាយ (ទោះជាមានការប្រើសម្ភារៈ ខ្លះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរក៏ដោយ) ។
- មានការប្រជុំនិងសិក្ខាសាលាដល់អ្នកដឹកនាំពួកជំនុំនៅក្នុងតំបន់ទាំង អស់ដើម្បីជួយអោយពួកគេបានយល់ ។
- ចូលរួមសួរសុខទុក្ខពួកជំនុំដែលបានអនុវត្តន៍ អូម៉ូថា ដើម្បីស្វែងរក អោយឃើញនូវអ្វីដែលកើតឡើងនិងអោយមានការគាំ ទ្រដល់ពួកគេ ។
- លើកទឹកចិត្តបុគ្គលិកនិងអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំអោយសួរសុខទុក្ខពួកជំនុំដែល អនុវត្តន៍កម្មវិធីការធ្វើការជាមួយគ្នា ។
- ដាក់នៅក្នុងរបៀបវារៈប្រជុំរបស់គណៈកម្មាធិការជាន់ខ្ពស់ ។
- បង្កើតច្បាប់កិច្ចការសង្គមក្នុងការប្តេជ្ញាចិត្តក្នុងការដែលមានចិត្តចង់ធ្វើ ការជាមួយអ្នកក្រ ។



៣-របៀបជួយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំដើម្បីអោយពួកគេបានយល់ពីតួនាទីបន្តរបស់ពួកគេនៅក្នុង អូម៉ូថា :

អ្នកដឹកនាំពួកជំនុំមានតួនាទីមួយចំនួនក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ អូម៉ូថា ។

ក-អោយប្រកដថាបុគ្គលិកមានសមត្ថភាពនិងធនធានគ្រប់គ្រាន់សំរាប់អោយដំនើរការនេះកើតមានឡើង

ដើម្បីគាំទ្រអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំអំពីការទាំងអស់នេះអ្នកនឹងប្រាកដថា អ្នកមានទំនាក់ទំនងល្អជាមួយពួកគេនិងអ្នកកំនត់ចំនួនធនធានដែល អ្នកត្រូវការអោយបានច្បាស់លាស់ ដូចជា ពេលវេលា ថវិកា ប្រាក់ និងអ្វីផ្សេងៗទៀត ។



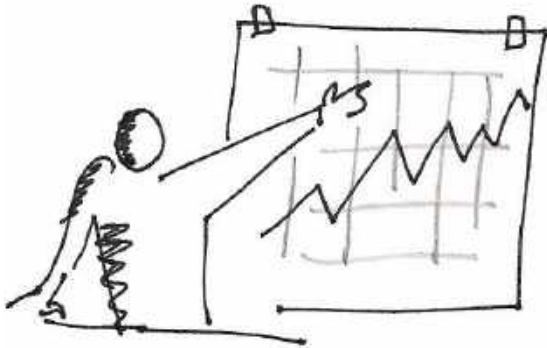
ខ-ត្រួតពិនិត្យគំរោងជាប្រចាំនៅពេលដែលមានប្រជុំអ្នកដឹកនាំគណៈកម្មាធិការ និងអោយ

ប្រាកដថាមេរៀនគឺរៀនហើយអនុវត្តសំរាប់ពួកជំនុំថ្មី ។

ដើម្បីគាំទ្រដំនើរការនេះអ្នកត្រូវតែផ្តល់អោយពួកគេជាប្រចាំនូវព័ត៌មាននៃគំរោងដល់សហគមន៍នីមួយៗថាតើអ្នកធ្វើ ការនៅទីកន្លែងណាហើយអោយមានភាពប្រាកដប្រជាថាពួកគេក៏បានចូលរួមនៅក្នុងការវាយតម្លៃនៅក្នុងគំរោងនោះ ដែរ ។ ចូរមើលនៅក្នុងជំពូក៥នៃសៀវភៅនេះ ។

គ-ធ្វើផែនការគំរោងនិងជំរុញអោយមានការបង្កើតកម្មវិធីដល់ពួកជំនុំដែលគេទទួលខុសត្រូវ

ដើម្បីគាំទ្រអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំអ្នកត្រូវការលើកទឹកចិត្តពួកគេអោយគិតអំពីតំរូវការថវិកាសំរាប់អនាគតនិងតំរូវការរបស់បុគ្គលិក ។ល ។ ចូរមើលនៅក្នុងជំពូក៩ ។



៤-របៀបកំណត់ពួកជំនុំនិងសហគមន៍អោយបានសមស្រប :

នៅក្នុងវគ្គនេះគឺជាសេចក្តីណែនាំក្នុងការជ្រើសរើសពួកជំនុំនិងសហគមន៍ដែលអាចជួយអោយ អូម៉ូចាទទួលបានជោគជ័យ ។ ការជ្រើសរើសពួកជំនុំនិងសហគមន៍នៅក្នុងតំបន់ធ្វើការជាមួយគឺជាចំណុចសំខាន់ ។ មិនមែនគ្រប់ក្រុមជំនុំនិងសហគមន៍ទាំងអស់សុទ្ធតែសមស្របសំរាប់ អូម៉ូចានោះទេ តែជូនកាលការងារនេះធ្វើអោយខូចផលនិងបំផ្លាញទៅដល់បរិមាណនៃគំរោងនៅកន្លែងផ្សេងទៀត ។ ម្យ៉ាងវិញទៀតកន្លែងណាដែលពួកជំនុំ និងសហគមន៍មានគំរោងអូម៉ូចារួចហើយនោះវាអាចមានលទ្ធផលល្អដែរ ដែលធ្វើអោយអ្នកដទៃមានការចាប់អារម្មណ៍ ។

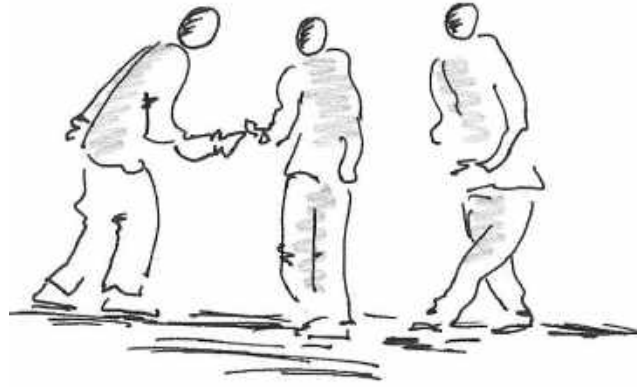


កត្តាដែលជួយអោយគំរោង អូម៉ូចាមានប្រសិទ្ធិភាពគឺ :

- ភាពជាអ្នកដឹកនាំដែលផ្តល់សិទ្ធិអំណាចនិងខ្លាំងនៅក្នុងពួកជំនុំ:
ដើម្បីលើកទឹកចិត្តពួកជំនុំទាំងអស់អោយមានការចូលរួមនៅក្នុងគំរោង អូម៉ូចា ។
- ភាពជាអ្នកដឹកនាំចិតថេរនៅក្នុងពួកជំនុំ:
នៅពេលដែលអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំមានតំណែងសំរាប់បីឆ្នាំខាងមុខទៀតនោះនឹងផ្តល់ផលប្រយោជន៍ អោយគំរោង អាចបន្តទៀតបាន ។
- ពួកជំនុំដែលមានអារម្មណ៍ថានេះគឺជាកិច្ចការត្រឹមត្រូវដែលត្រូវធ្វើ និងមិនគ្រាន់តែធ្វើវាដោយសារគេប្រាប់អោយធ្វើនោះទេ ។



-ការទំនាក់ទំនងរវាងពួកជំនុំនៅក្នុងសហគមន៍ គឺជាការចាប់ផ្តើមពង្រីកនៃគំនិតគាំទ្រ ។



-ការបើកចំហរនៅក្នុងចំណោមអ្នកដែលមានការសម្រេចចិត្តនៅក្នុងសហគមន៍ ដូចជា គណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ភូមិ ឬនៅក្នុងជួររដ្ឋាភិបាល ។

-សហគមន៍ដែលមិនពិតពាក់ខ្លាំងលើធនធានមកពីខាងក្រៅ

ដោយសារពួកគេមានការងាយស្រួលក្នុងការប្រមូលធនធានរបស់ពួកគេ ។ បើសិនមានអង្គការផ្សេងទៀតដែលធ្វើការ នៅក្នុងសហគមន៍ដោយផ្តល់អោយធនធានផ្សេងៗ នោះវានឹងធ្វើអោយមានផលវិបាកកាន់តែខ្លាំងសំរាប់អូម៉ូចា ។



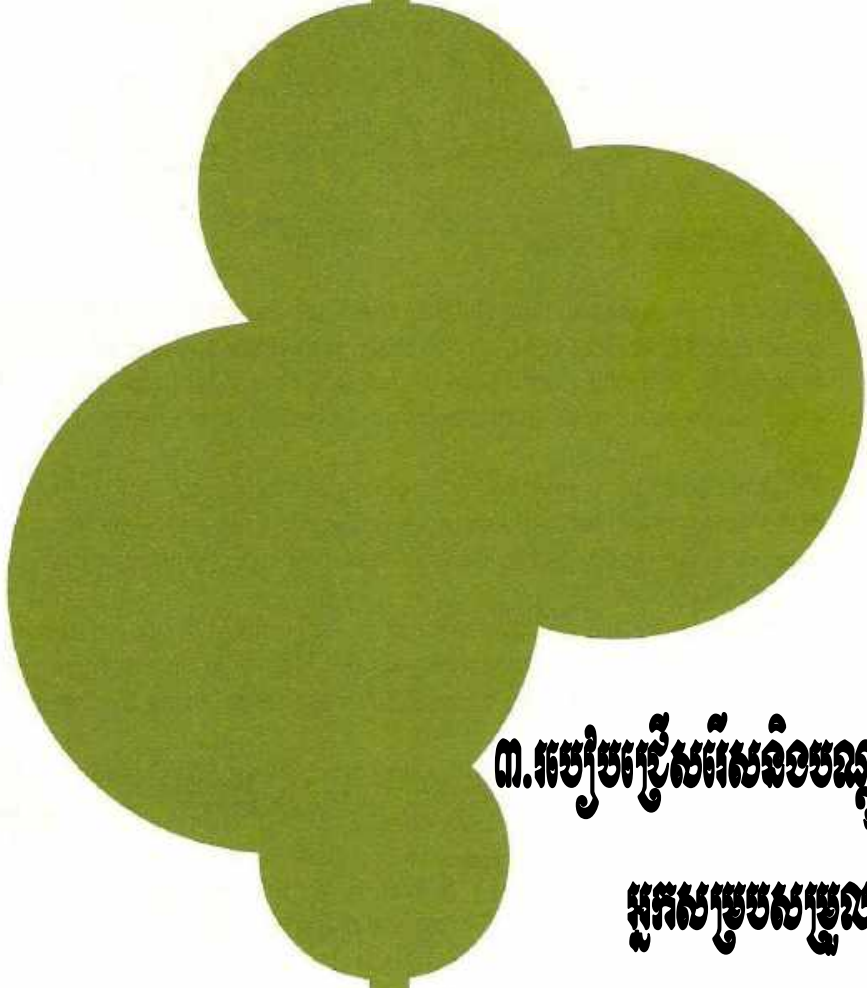
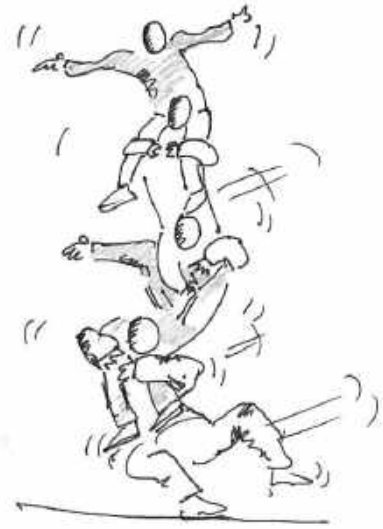
-ស្ថេរភាពសហគមន៍ ៖ គឺជាសហគមន៍ដែលមិនមានការផ្លាស់ប្តូរទឹកកន្លែង ឬ ទីតាំង ហើយពួកគេជាមនុស្សដែលស្ម័គ្រចិត្តរស់នៅជាភាពវិជ្ជមានក្នុងរយៈពេលយូរ ។

-ការកំណត់សហគមន៍អោយបានច្បាស់លាស់ ៖ គឺមនុស្សដែលមានអារម្មណ៍ថាសហគមន៍ដូចជា ៖ ឧ.ភូមិដាច់ស្រយាល ពួកគេងាយស្រួលក្នុងការធ្វើការជាមួយគ្នា ។

-សហគមន៍គឺមានភាពស្ថិតជាប់លាប់ជាមួយសង្គម

វាអាចធ្វើអោយមានផលវិបាកគឺការដែលមិនអាចចូលរួមនៅក្នុងសហគមន៍ទាំងមូលដោយមានការបែងចែកគ្នា ។
ឧ. ជនជាតិឬសាសនាដូចជានៅក្នុងបរិបទមួយដែលអ្នកសម្របសម្រួលត្រូវធ្វើការប្រចាំដោយភាពអត់ធ្មត់និងបង្ហាញការសាងការទំនាក់ទំនងល្អជាមួយពួកគេ ។

-សហគមន៍ណាដែលមានគំរោង អូម៉ូចា ផ្សេងទៀតនៅក្បែរសហគមន៍នោះ គឺជាការផ្តល់ឱកាសអោយសហគមន៍នោះបានរៀនពីគ្នាទៅវិញទៅមក ។



**៣. របៀបស្រ្តីសរសើរនិងបណ្តុះបណ្តាល
អ្នកសម្របសម្រួល**

❖ **របៀបជ្រើសរើសនិងបណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួល :**

នៅក្នុងផ្នែកនេះ យើងក្រឡេកមើលពីរបៀបនៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណ ការប្រកាសជ្រើសរើសនិងការបណ្តុះបណ្តាល អ្នកសម្របសម្រួលអ្វីមួយ ។ ចំណុចដែលសំខាន់ នៅក្នុងការជ្រើសរើសអ្នកសម្របសម្រួល គឺការស្វែងរកមនុស្ស ដែល មានអាកប្បកិរិយាត្រឹមត្រូវ និងសាទរដើម្បីចូលរួមជួយសហគមន៍របស់ពួកគេ ។ ការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ គឺជាកត្តាសំ ខាន់ និងត្រូវតែធ្វើដើម្បីអនុវត្តទាំងនៅក្នុងសិក្ខាសាលា និងតាមរយៈការប្រតិបត្តិតាមអ្នកសម្របសម្រួល ដែលមាន បទពិសោធន៍ច្រើនជាងដែលកំពុងធ្វើការនៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ ។

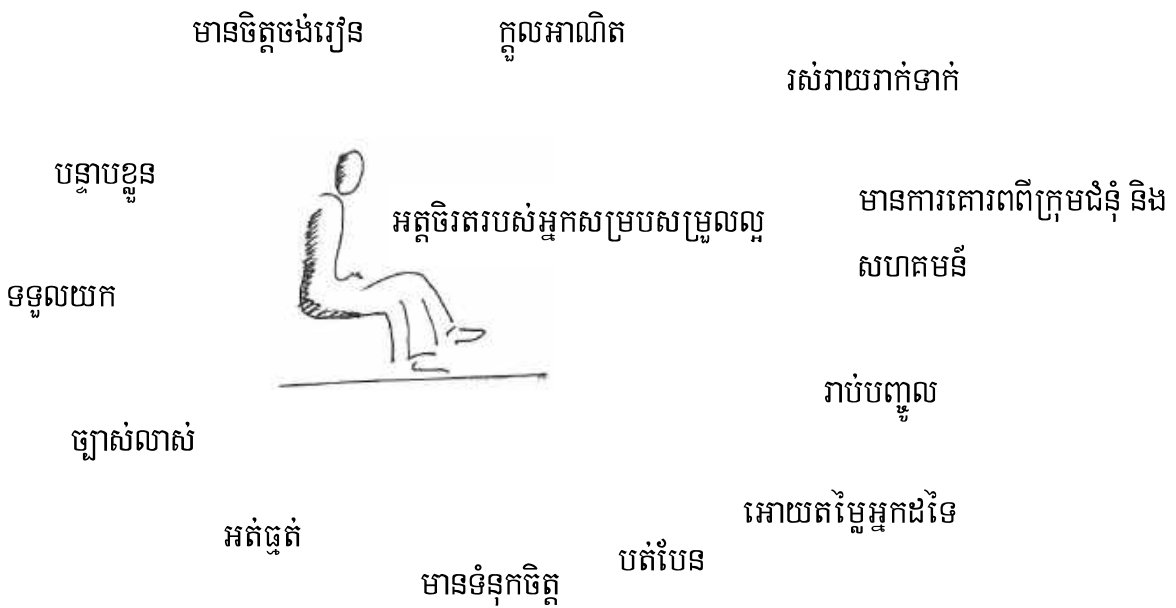
១. តួនាទីរបស់អ្នកសម្របសម្រួល :

អ្នកសម្របសម្រួល គឺជាមនុស្សម្នាក់ដែលធ្វើការជាមួយក្រុមជំនុំនៅក្នុង តំបន់និងសហគមន៍ជាមួយប្រជាជនសាមញ្ញក្នុងការសម្របសម្រួលពួកគេ តាមរយៈដំណាក់កាលនៃ អ្វីមួយ។ ពួកគេអាចមកពីខាងក្រៅសហគមន៍ ឬអាចជាមនុស្សដែលមានជំនាញ និងមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្អនៅក្នុងសហគមន៍ ។



២. ការជ្រើសរើសអ្នកសម្របសម្រួល :

ខាងក្រោមនេះ គឺជាអត្ថបទនិងជំនាញគោលមួយចំនួនដើម្បីធ្វើការពិចារណានៅពេលដែលធ្វើការប្រកាសជ្រើសរើស អ្នកសម្របសម្រួល ។



” អ្នកត្រូវតែជាការផ្លាស់ប្តូរ ដែលអ្នកចង់ឃើញនៅក្នុងលោកិយនេះ ”
Mahtma Gandhi

៣. សមាសធាតុគន្លឹះនៃការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួល :

មានសមាសធាតុគោលចំនួនបី ដែលអ្នកសម្របសម្រួលត្រូវតែត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាល ។ នៅទំព័របន្តបន្ទាប់ ហើយកាន់តែលំអិតបន្ថែមទៀតយើងអាចសិក្សាបាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ និងឯកសារផ្សេងទៀតដែលមាននៅក្នុងសៀវភៅ Facilitator's Guide.

អាកប្បកិរិយា

ខាងក្រោមនេះ គឺជាអាកប្បកិរិយាគោលមួយចំនួន ដែលអ្នកសម្របសម្រួលត្រូវមាន :

- បើកចំហរដើម្បីរៀនពីអ្នកដទៃ និងសាកល្បងរឿងថ្មី ។
- ឆេះឈ្ងួល
- ឱ្យតម្លៃអ្នកដទៃ



ជំនាញ

ខាងក្រោមនេះ គឺជាជំនាញគោលមួយចំនួនដែលអ្នកសម្របសម្រួលត្រូវទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាល :

- ការធ្វើការជាក្រុម
- ការស្តាប់ឱ្យបានល្អ
- សួរសំនួរបើក
- ការសម្របសម្រួលក្រុម
- ការលើកទឹកចិត្តក្រុម

ចំណេះដឹង

ខាងក្រោមនេះ គឺជាចំណេះដឹងគោលមួយចំនួនដែលអ្នកសម្របសម្រួលត្រូវទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាល :

- របៀបដែលមនុស្សពេញវ័យរៀន
- ដំណាក់កាលគោលរបស់ អ៊ូម៉ូចា
- ឧបករណ៍សម្រាប់ការធ្វើផែនការ
- ឧបករណ៍សម្រាប់ការវាយតម្លៃ និងការរំលឹក
- គោលការណ៍នៃការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ដែលរួមបញ្ចូលមេរោគ/ជំងឺអេដស៍ និងគ្រោះមហន្តរាយផ្សេងៗ

“មនុស្សមានសកម្មជាក្រុមអាចសម្រេចកិច្ចការដែលបុគ្គលធ្វើម្នាក់ឯងមិនដែលសង្ឃឹមថានឹងអាចធ្វើវាកើត”
Franklin D Roosevelt

៤. ការអភិវឌ្ឍន៍អាកប្បកិរិយានៃការសម្របសម្រួលតាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាល

គុណភាពគោលនៃអ្នកសម្របសម្រួលគឺត្រូវមានអាកប្បកិរិយាត្រឹមត្រូវ គឺជាការបើកចំហរដើម្បីជួយ សហគមន៍ រកឱ្យឃើញនូវ សក្តានុពលរបស់វាដើម្បីបង្ហាញពីតម្រូវការផ្ទាល់ ជាមួយនឹងធនធានផ្ទាល់ខ្លួនដែលមាន ។នេះគឺតម្រូវ ឱ្យមានការអត់ធ្មត់ និង ការតាំងចិត្តដើម្បីឃើញអ្វីមួយកើតឡើងហើយវាក៏តម្រូវឱ្យមានការគោរពបុគ្គលផងដែរដោយ មិនប្រកាន់ពីជីវប្រវត្តិ និងជំនឿសាសនារបស់គេ ។ វាក៏ជាកត្តាសំខាន់ផងដែរនៅពេលបណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួល ថ្មីដើម្បីទុកឱ្យពេលវេលានេះបញ្ចាំងពីអាកប្បកិរិយាផ្សេងៗដែលតម្រូវដើម្បីជំរុញនិងផ្តល់អំណាចដល់ក្រុមជំនុំ និងសហគមន៍ ។

➔ ប្រើព្រះគម្ពីរដើម្បីរកអាកប្បកិរិយា

ការសិក្សាព្រះគម្ពីរដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងសៀវភៅ Facilitator’s Guide ផ្តល់នូវធនធានដ៏ល្អឥតខ្ចោះសំរាប់ជួយដល់អ្នកសម្របសម្រួលថ្មីអោយគិតអំពី អាកប្បកិរិយាដ៏សមរម្យបំផុត ។ សម្រាប់មនុស្សជាច្រើនដែលពួកគេនឹងមានបទ ពិសោធន៍នៃការបង្រៀនពីលើចុះក្រោមនៅក្នុងក្រុមជំនុំ នោះពួកគេនឹងសន្មតថា នេះគឺជារបៀបបង្រៀននៃព្រះគម្ពីរដូច្នោះដែរ ។ ការរុករកវិធីសាស្ត្ររបស់ព្រះ យេស៊ូផ្តល់ចំពោះការសម្របសម្រួលក៏អាចជួយយើងបានច្រើនផងដែរ ។ រឿងដែលព្រះយេស៊ូបានជួបជាមួយស្ត្រីម្នាក់នៅឯអណ្តូងគឺជាឧទាហរណ៍ដ៏ល្អមួយ នៃការសិក្សាព្រះគម្ពីរដែលបង្ហាញពីវិធីសាស្ត្ររបស់ព្រះយេស៊ូ (យ៉ូហាន ៤:១-២៦) ដែលអ្នកអាចឃើញនៅក្នុងសៀវភៅFacilitator’sGuide ។ ជម្រើសផ្សេងៗទៀត គឺអ្នកអាចប្រើប្រាស់នូវការសិក្សាព្រះគម្ពីរដូចខាងក្រោម :



ការសិក្សាព្រះគម្ពីរ : ព្រះយេស៊ូលាងជើងឱ្យពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គ

សូមអាន យ៉ូហាន ១៣ : ១-១៥

- ១. នៅពេលធ្វើជាមួយក្រុម តើស្ថានភាពអ្វីខ្លះដែលអ្នកអាចនឹងព្រួយមមុខ ដែលតម្រូវឱ្យយើងចង្អុលបង្ហាញអំពីការ ដាក់ខ្លួនរបស់ព្រះគ្រីស្តក្នុងការលាងជើងឱ្យសាវ័ករបស់ព្រះអង្គ?
- ២. តើកិច្ចការអ្វីខ្លះដែលយើងគួរតែរៀបចំធ្វើ?
- ៣. ដើម្បីជួយមនុស្សដទៃឱ្យមានការអភិវឌ្ឍន៍ តើយើងត្រូវបន្ទាបខ្លួនតាមវិធីណាខ្លះ?
- ៤. តើយើងអាចលើកទឹកចិត្តមនុស្សដែលខ្វះខាតចិត្ត ដើម្បីឱ្យចែកចាយពីអារម្មណ៍ និងទស្សនៈតាមរបៀបណា?
- ៥. តើយើងអាចអនុវត្តមេរៀនដែលរៀនពីព្រះគម្ពីរនេះចំពោះរបៀបនៃការស្តាប់និងការឱ្យតម្លៃអ្នកដទៃយ៉ាងណា?

ការឆ្លុះបញ្ចាំង

ក្រុមមួយមិនអាចជាសហគមន៍មួយនោះទេ លុះត្រាតែវាអភិវឌ្ឍន៍នូវទម្លាប់នៃការស្តាប់ដោយគោរពចំពោះអ្នកដទៃ ។ សកម្មភាពសម្រាប់ការគិតអំពីអាកប្បកិរិយា និងការសហប្រតិបត្តិការ



ស្ថាបនាជាមួយអ្វីដែលអ្នកមាន

លំហាត់នេះជួយក្រុមដើម្បីសំឡឹងមើលអាកប្បកិរិយានៅក្នុងការសហប្រតិបត្តិការ និងទំនាក់ទំនង ។ វាអាចផ្តល់នូវភាពសប្បាយរីករាយយ៉ាងខ្លាំង ។



សេចក្តីណែនាំ :

១. មុនពេលធ្វើលំហាត់ អ្នកនឹងត្រូវយកប្រអប់សំរាម ដែលពេញដោយរបស់របរចាស់ៗដូចជា ក្រដាសក្រណាត់ ទុយយោ មែកឈើ ដុំថ្ម ដប និងសម្ភារៈផ្សេងៗទៀតជាដើម ។ ប្រអប់នីមួយៗគួរមានវត្ថុប្រហែល១៥ ឬច្រើនជាង ហើយប្រអប់នីមួយៗគួរតែខុសៗពីគ្នា ។ អ្នកចូលរួមពី ៥-៦ នាក់គួរមានប្រអប់មួយ ។
២. នៅពេលចាប់ផ្តើមធ្វើលំហាត់ សូមពន្យល់ពីផលលំបាកមួយក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ គឺការដាក់ការសហការណ៍ចូលទៅក្នុងការអនុវត្តន៍ ។ ពន្យល់ថា វាប្រសើរជាងក្នុងការពិភាក្សា អំពីការសហការណ៍ ដែលសកម្មភាពនេះ នឹងលើកទឹកចិត្តមនុស្សឱ្យមានការសហការណ៍គ្នា ។
៣. ឱ្យអ្នកចូលរួមបំបែកជាក្រុមពី ៥-៦ នាក់ ហើយឈរជារង្វង់ជុំវិញប្រអប់នីមួយៗ ។
៤. បន្ទាប់មកផ្តល់នូវការណែនាំពីការធ្វើលំហាត់នេះ :
 - ក-ក្រុមនីមួយៗមានប្រអប់ដាក់វត្ថុ ។ កិច្ចការរបស់ក្រុមនីមួយៗគឺត្រូវរកសាងអ្វីមួយដែលមានន័យ វាអាចជានិមិត្តរូបជាអ្វីមួយដែលពិត ។
 - ខ-ក្រុមនីមួយៗត្រូវធ្វើដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយមិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យសរសេរអ្វីឡើយ ។ ពួកគេត្រូវរកវិធីផ្សេងទៀតក្នុងការទាក់ទងជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក ។
 - គ-អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេបន្ថែមវត្ថុបន្ថែមទៀតពីខាងក្រៅប្រអប់ដើម្បីបន្ថែមលើរបស់ដែលគេកំពុងធ្វើ ។
 - ឃ-រង្វាន់នឹងប្រគល់ជូនដល់ក្រុមណាដែលធ្វើរបស់ដែលមានលក្ខណៈ វៃឆ្លាតវៃខ្ពស់បំផុត និងអាចយល់បាន ។
 - ង-ពួកគេមានពេល ១៥ នាទីដើម្បីធ្វើឱ្យរួចរាល់ ។

- ៥. បន្ទាប់ពីផ្តល់ការណែនាំ និងឆ្លើយសំណួរហើយ ត្រូវផ្តល់សញ្ញាដើម្បីចាប់ផ្តើម ។
- ៦. ក្រោយ ១៥ នាទី ត្រូវបញ្ឈប់រាល់សកម្មភាពទាំងឡាយ ។
- ៧. ឱ្យអ្នកទាំងអស់ដើរមើលក្រុមទាំងអស់ថាតើ ពួកគេបានធ្វើអ្វី មើលថាតើ គេអាចស្គាល់ថាវាជាអ្វីដែរទេ?
- ៨. បន្ទាប់ធ្វើការបោះឆ្នោត ដោយការទះដៃ ។ មិនអនុញ្ញាតឱ្យក្រុមនីមួយៗទះដៃសម្រាប់របស់ដែលខ្លួនធ្វើទេ ។ ក្រុមណាដែលមានសម្លេងទះដៃលឺខ្លាំង និងច្រើនជាងគេបំផុតនោះ ចាត់ទុកជាអ្នកឈ្នះរង្វាន់ ។

សំណួរពិភាក្សា :

- ១. តើអ្វីខ្លះបានជួយដល់ការសហការណ៍នៅក្នុងក្រុមរបស់អ្នក?
- ២. តើអ្វីខ្លះបានរារាំងដល់ការសហការណ៍នៅក្នុងក្រុមរបស់អ្នក?
 - តើមានពេលខ្លះដែលអ្នកមានអារម្មណ៍រុញរាដែរឬទេ?
 - តើហេតុអ្វីបានជាអ្នកមានអារម្មណ៍បែបហ្នឹង?
 - តើអ្វីខ្លះដែលក្រុមអាចធ្វើបានដើម្បីជួយការងាររបស់អ្នកឱ្យបានប្រសើរឡើង?
- ៣. តើអ្នករៀនបានអ្វីខ្លះអំពីការសហការណ៍?
- ៤. តើការទាំងនេះកើតឡើងនៅក្នុងជីវិតពិតដែរឬទេ? កើតឡើយយ៉ាងដូចម្តេច?
- ៥. តើត្រូវយកឈ្នះលើផលលំបាកទាំងនេះតាមវិធីណាខ្លះ?

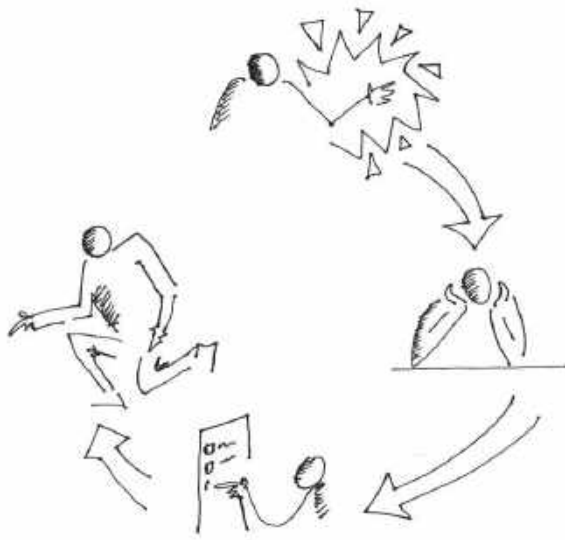
៥. ការអភិវឌ្ឍន៍ចំណេះដឹង នៃការសម្របសម្រួលតាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាល៖

វដ្តនៃការរៀនរបស់មនុស្សពេញវ័យ

អ្នកសម្របសម្រួលគួរតែដឹងថា ដំណើរការរបស់អ្វីមួយទាំងអស់ គឺអំពីការធ្វើអ្វីមួយជាមួយសហគមន៍ មិនមែនធ្វើអ្វីមួយ ដើម្បីសហគមន៍នោះទេ ។ មុនពេលធ្វើការជាមួយក្រុមជំនុំ និងសហគមន៍ អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវតែស្វែងយល់អំពីវិធីដែល មនុស្សពេញវ័យរៀន :

៤.សកម្មភាព

នេះគឺជាជំហាននៃការ
អនុវត្តន៍ក្នុងការធ្វើអ្វី
មួយដែលប្លែក ។



២. ការវិភាគ

នេះគឺជាជំហាននៃការ អនុវត្តន៍
ដើម្បីអោយមានភាពខុសគ្នា ។

១. បទពិសោធន៍

មនុស្សរៀនបានល្អបំផុតតាម
រយៈបទពិសោធន៍ ដែលពួកគេ
អាចឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីវា ។

២.ការឆ្លុះបញ្ចាំង

តាមបទពិសោធន៍ ពួកគេអាច
ឆ្លុះបញ្ចាំងលើអ្វីដែលពួកគេមាន
អារម្មណ៍និងអំពីអ្វីដែលវាអាចនឹង
មានអត្ថន័យទៅអនាគត ។

វដ្តនៃការរៀនរបស់មនុស្សពេញវ័យ គឺជាឧបករណ៍ដ៏មានប្រយោជន៍សម្រាប់ជួយដល់សហគមន៍ដែលឆ្លុះបញ្ចាំង
លើបទពិសោធន៍របស់ពួកគេនិងអាចត្រូវបានអនុវត្តតាមលំដាប់លំដោយនៃបញ្ហា ។ឧទារណ៍ ម្នាក់អាចសួរសហគមន៍
ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីបទពិសោធន៍របស់ពួកគេបន្ទាប់ពីមានទឹកជំនន់ ហើយតើមានដំណាក់កាលអនុវត្តន៍អ្វីខ្លះដែលពួក
គេអាចចាត់វិធានការដើម្បីធ្វើអ្វីៗឱ្យប្លែកនៅពេលក្រោយ ។

➡ ដំណាក់កាលរបស់អ្វីម៉ូចា និងឧបករណ៍ការងារជាក្រុម

ប្រើប្រាស់សៀវភៅFacilitator’sGuide ដើម្បីបណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួលថ្មីនៅក្នុងដំណាក់កាលគន្លឹះ
របស់អ្វីម៉ូចាព្រមទាំងឧបករណ៍ផ្សេងៗដែលត្រូវការសម្រាប់ដំណាក់កាលនីមួយៗ ។ វិធីដ៏ល្អបំផុតដើម្បីធ្វើដូច្នោះគឺត្រូវ
ផ្តល់នូវដើមហេតុសង្ខេបនៃដំណើរការទាំងមូលជាមុនសិន ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបំបែកវាទៅជាផ្នែកតូចៗ ។
វាគឺជាកត្តាសំខាន់ណាស់ដែលយើងមិនមែនគ្រាន់តែនិយាយអំពីឧបករណ៍នោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវឱ្យអ្នកសម្របសម្រួល
ម្នាក់ៗអនុវត្តន៍វា ហើយចង្អុលបង្ហាញវាទៅវិញទៅមក ។មានកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលនៅទំព័រ៤៤-៤៥ ដែលអាចជួយ
អ្នករៀបចំវេទនាសម្ព័ន្ធមេរៀន ។

➡ **ការធ្វើផែនការ និងការត្រួតពិនិត្យ**

ការធ្វើផែនការ និងការត្រួតពិនិត្យ ជាទូទៅតែងតែជាសញ្ញាណមួយដ៏លំបាកយល់ដល់ប្រជាជន ។ វាពិតជាសំខាន់ ផងដែរដើម្បីចំណាយពេលធ្វើឱ្យប្រាកដថា អ្នកសម្របសម្រួលខ្លួនឯងអាចអនុវត្តន៍ចំណេះដឹងនេះចំពោះស្ថានភាព ផ្ទាល់របស់ខ្លួន ។ ប្រើសៀវភៅ Facilitator's Guide ដើម្បីបណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួលថ្មីនៅក្នុងផ្នែកទាំងនេះ ។



តើយើងបានធ្វើឱ្យមានការខុសប្លែកដែរ ឬទេ?

តើយើងបានធ្វើនូវអ្វីដែលយើងបាននិយាយថា នឹងធ្វើដែរឬទេ?

តើយើងបានប្រើពេលវេលា និងធនធាន របស់ យើងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដែរឬទេ?

៦. ការអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញសម្របសម្រួលតាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាល :

ជំនាញការសម្របសម្រួលចម្បងៗ ត្រូវបានចុះនៅខាងក្រោមនេះហើយវាសំខាន់ណាស់ដើម្បីចំណាយពេលជួយ អ្នកសម្របសម្រួលឱ្យមានទំនុកចិត្តនៅក្នុងផ្នែកទាំងនេះ ។ នៅពេលបង្រៀនជំនាញ ជាការល្អដើម្បីចងចាំថាមនុស្ស អាចមានទំនុក ចិត្តនៅក្នុងជំនាញទៅបាន គឺត្រូវចំណាយពេល ៥ ឬ ៦ ឆ្នាំបន្ទាប់ពីការអនុវត្តន៍វា ។ វាក៏មានប្រយោជន៍ផងដែរប្រសិនបើអ្នកសម្របសម្រួលថ្មីអាចចំណាយពេលជាមួយមនុស្សម្នាក់ដែលមានបទពិសោ ធន៍ច្រើនជាង ដូច្នេះពួកគេអាចឃើញជំនាញសំខាន់ៗត្រូវបានបង្ហាញ ។ ប្រសិនបើវាមិនអាចទៅរួចទេនោះជំហានខាង ក្រោម គឺមានប្រយោជន៍ណាស់សម្រាប់ការបង្រៀន ជំនាញ ។

១. ពន្យល់គោលបំណង និងតម្លៃនៃជំនាញ



៦. វិលីក និងផ្តល់ប្រតិកម្ម (Feedback)

២. ធ្វើការពន្យល់វា (ចង្អុលបង្ហាញវា)



៥. អនុញ្ញាតឱ្យអ្នកចូលរួម មានឱកាសដើម្បី ធ្វើ ពិសោធន៍បន្ថែមជាមួយ ជំនាញច្រើនលើកច្រើនដង

៣. អនុញ្ញាតឱ្យអ្នកចូលរួមធ្វើ

៤. វិលីក និងផ្តល់ប្រតិកម្ម (Feedback)

ដើម្បីយល់អំពីអ្វីៗដែលបានច្បាស់បំផុត វាសំខាន់ណាស់ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញស្តាប់ ជំនាញសួររសំនួរបើក និងធានាការចូលរួមល្អ ព្រមទាំងសកម្មភាពអនុវត្តន៍ ។

⇒ ជំនាញស្តាប់ :

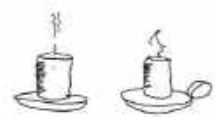
ផ្នែកគន្លឹះនៃអូធីយ៉ា គឺការផ្តល់ឱ្យមនុស្សមានទំនុកចិត្តដើម្បីជឿថា បទពិសោធន៍ និងទស្សនៈរបស់ពួកគេ គឺមានតម្លៃ និង សមនឹងស្តាប់ ។ ការស្តាប់ល្អ ក៏ជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់ណាស់ដែរនៃតួនាទីរបស់អ្នកសម្របសម្រួល ។

ទម្លាប់នានានៃការខ្សោយខាងស្តាប់

ជាក្រុមដោយផ្តល់នូវឧទាហរណ៍បំផុសគំនិត (Brainstorm) នៃទម្លាប់នៃការខ្សោយខាងស្តាប់ហើយបន្ទាប់មក ពិចារណាទៅលើឧទាហរណ៍ខាងក្រោម ។ ចូរនិយាយអំពីរបៀបនៃការខ្សោយខាងការស្តាប់ដែលអាចត្រូវបានបង្ហាញ ។

i. ការស្តាប់ចូលពីត្រចៀកម្ខាងចេញតាមត្រចៀកម្ខាង (In and Out Listening)

មនុស្សភាគច្រើនគិតបួនដងដរាបដល់ពួកគេនិយាយ ដូច្នោះ នៅពេលស្តាប់ ក៏មានចន្លោះពេលដើម្បីគិតច្រើនដែរ ។ នេះមានន័យថា មនុស្សអាចចាប់ផ្តើមគិត អំពីបញ្ហាដែលមិនទាក់ទង និងខកខានមួយចំនួននូវអ្វីដែលត្រូវបាននិយាយ ។



ii. ការស្តាប់ដោយកំហឹង (Fire Listening)

ពាក្យ ឬឃ្លាពិតប្រាកដអាចនឹងធ្វើឱ្យផ្ទុះនូវប្រតិកម្មខាងអារម្មណ៍ភ្លាមៗនៅក្នុងយើង ។ យើងដកពាក្យចេញពីបរិបទ ហើយក៏ឈប់ស្តាប់ ។

iii. ការស្តាប់ដោយបិទចិត្ត (Closed mind listening)

យើងអាចឈានទៅដល់ការសន្និដ្ឋានយ៉ាងរហ័សអំពីអ្វីដែលគេនិយាយ :

“ខ្ញុំបានលឺការទាំងអស់នេះពីមុន.....នេះធ្វើឱ្យធុញណាស់....ខ្ញុំដឹងច្រើនជាងពួកគេ” ហើយបិទចិត្តចំពោះអ្វីដែលគេបាននិយាយ ។



iv. ការស្តាប់ដោយរំលង (Over the head listening)

នៅពេលដែលប្រធានបទវាសាំញ៉ាំពេក ឬច្របូលច្របល់ពេក នោះអ្នកស្តាប់នឹងបោះបង់ចោល និងឈប់ស្តាប់ ។

សកម្មភាពសម្តែង

ឱ្យអ្នកសម្របសម្រួលក្រលេកមើលទម្លាប់នៃការខ្សោយខាងការស្តាប់ ហើយបន្ទាប់មកដើរតួក្នុងការសន្ទនា ដែលម្នាក់ដើរតួជាទម្លាប់នៃការខ្សោយខាងការស្តាប់ ។ សូមធ្វើការពិភាក្សាជាក្រុមអំពីការសម្តែងនេះ ។ អ្នកអាចសុំឱ្យអ្នកដទៃធ្វើតារាងអំពីគុណភាពនៃអ្នកខ្សោយខាងការស្តាប់ដែលកំពុងសម្តែង ។ សូមសរសេរនូវប្រតិកម្ម (Feedback) នៅលើក្រដាសតំបន់ ។ បន្ទាប់មកអ្នកអាចពិភាក្សាអំពីរបៀបដោះស្រាយជាមួយរនាំងចំពោះការស្តាប់ស្តី ។

ទាំងនេះគឺជាទស្សនៈមួយចំនួនដើម្បីជួយអ្នកឱ្យអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញការស្តាប់ឱ្យបានល្អ ៖

ជំនាញស្តាប់ដោយមិននិយាយ

- អង្គុយបត់ជើង (sit at an angle) (មិនសូវផ្លូវការ)
- រក្សាជំហរដោយបើកចំហរ (លើកទឹកចិត្តការបើកចំហពីអ្នកនិយាយ)
- ឱនទៅមុខ (បង្ហាញការចាប់អារម្មណ៍)
- សំឡឹងភ្នែក Eye contact (ប្រសិនបើអ្នកមិនមើលភ្នែកទេ នោះអ្នកនិយាយអាចគិតថា អ្នកមិនចាប់អារម្មណ៍)
- បន្ទូរ (ភាពតានតឹងរបស់អ្នកស្តាប់ នឹងអាចធ្វើឱ្យអ្នកនិយាយមានអារម្មណ៍មួរមៅ Nervous)

ការស្តាប់ដោយនិយាយ

- លើកទឹកចិត្ត (ខ្ញុំដឹង... ខ្ញុំយល់... នោះគឺជាចំណុចល្អ)
- យល់ចិត្ត (ខ្ញុំស្រមៃថា វាអាចពិបាកសម្រាប់អ្នក)
- បញ្ជាក់ (តើអ្នកអាចនិយាយម្តងទៀតបានទេ? ខ្ញុំមិនប្រាកដថាខ្ញុំបានយល់ទាំងស្រុងនោះទេ)
- ឆ្លើយត្រឡប់ (អ្វីដែលខ្ញុំយល់អ្នកនិយាយគឺ)

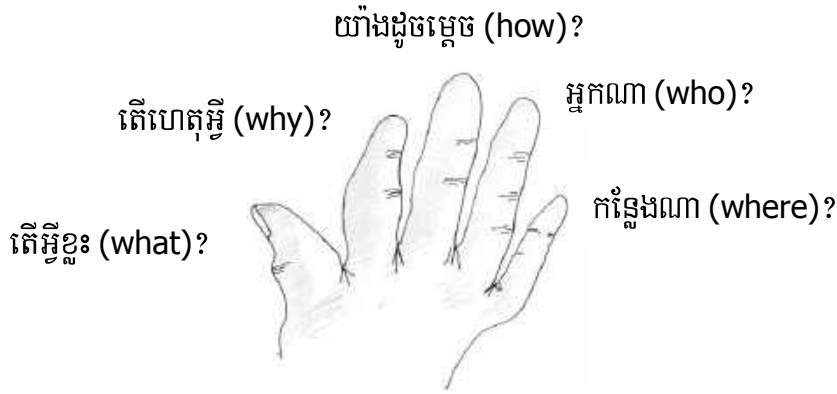


សួរសំនួរបើក

ការសួរសំនួរបើក នឹងជំរុញឱ្យអ្នកទទួលបានព័ត៌មានច្រើនជាងសំនួរបិទ ដែលតម្រូវឱ្យឆ្លើយថា មែន ឬក៏ ទេ ។ ជាពិសេស គឺវាពិតនៅពេលដែលអ្នកចង់ដឹងអ្វីដែលនរណាម្នាក់គិតអំពីអ្វីមួយ ។

វិធីសាស្ត្រប្រាមដៃ

មធ្យោបាយដែលងាយចងចាំ ដើម្បីសួរសំណួរលើក គឺត្រូវគិតអំពីប្រាមដៃរបស់យើង ដែលជាប្រភេទសំណួរលើកខុសៗគ្នា ។



សកម្មភាពខាងក្រោម នឹងជួយមនុស្សឱ្យអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញនេះ ទាំងជំនាញស្តាប់ដោយនិយាយនិងមិននិយាយ ។

សកម្មភាពជាគូរ

បំបែកក្រុមទៅជាគូរៗហើយសួរឱ្យម្នាក់ៗសរសេរសំណួរដែលនឹងអាចជួយពួកគេឱ្យនិយាយអំពីចុងសប្តាហ៍មុនរបស់ពួកគេ ។ មនុស្ស A គួរសួរមនុស្ស B ហើយអនុញ្ញាតឱ្យ B និយាយប្រហែលពីរនាទី ។ បន្ទាប់មក B ត្រូវផ្តល់ប្រតិកម្ម (Feedback) ថាតើ គេមានអារម្មណ៍យ៉ាងណាចំពោះសំណួរ ហើយថាតើ វាបានជួយបើកនូវការសន្ទនា ឬបិទការ សន្ទនា ។ A នឹងសង្ខេបនូវ អ្វីដែល B បាននិយាយ ។ ធ្វើដូច្នេះម្តងទៀត ដោយឱ្យ B សួរ A វិញម្តង ។

បន្ទាប់មកដៃគូរទាំងអស់នឹងផ្តល់ប្រតិកម្មដល់ក្រុម ទាំងមូលអំពីមេរៀនដែលបានរៀន (Lessons Learnt).

សំណួរសហគមន៍គូរ

សកម្មភាពនេះ គឺល្អសម្រាប់ការអនុវត្តន៍ជំនាញនៃការសួរសំណួរលើក ។ ឱ្យមនុស្សធ្វើការជាដៃគូរនៅក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍សំណួរដែលពួកគេអាចសួរមនុស្សម្នាក់ផ្សេងទៀតនៅក្នុងក្រុម ។សំណួរ គឺត្រូវតែជាសំណួរដែលនឹងជួយពួកគេ ដើម្បីស្វែងយល់ពីមតិ យោបល់របស់មនុស្សនោះបន្ថែមទៀតអំពីសហគមន៍របស់ពួកគេ ។

ទាំងនេះ គឺជាគំរូមួយចំនួនអំពីសំណួរលើក :

- តើអ្នកគិតថា អ្នកណាជាមនុស្សដែលងាយរងគ្រោះជាងគេនៅក្នុងសហគមន៍របស់យើង?
- តើអ្នកគិតថា អ្វីខ្លះដែលជាការគាបសង្កត់ចម្បងៗ នៃការរស់នៅនៅក្នុងសហគមន៍នេះ?
- តើមនុស្សភាគច្រើនទៅលំហែនៅកន្លែងណា?
- តើនៅពេលណាដែលមនុស្សមានចិត្តចង់ជួយគ្នាទៅវិញទៅមក?
- តើអ្នកតស៊ូរស់នៅដោយខ្លួនឯងដោយរបៀបណា?
- ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សភាគច្រើនឈប់រៀន?

ទាំងនេះ គឺជាគំរូមួយចំនួនអំពីសំនួរបិទ

- តើមានក្មេងប៉ុន្មាននាក់ដែលរស់នៅតាមចិញ្ចើមផ្លូវ?
- តើអ្នកធ្លាប់មានអារម្មណ៍ ដូចជាចង់បោះបង់ចោលដែរឬទេ?
- តើអ្នកមិនគិតថា មតិរបស់ខ្លួនទំនួលខុសត្រូវទេឬ?

សំនួរប្រភេទផ្សេងៗគ្នា អាចមានប្រយោជន៍ទៅតាមពេលវេលាខុសៗគ្នា ។ មានពេលខ្លះវាសក្តិសមសម្រាប់សំនួរបិទ ជាង ឧទាហរណ៍ ៖ នៅពេលដែលអ្នកព្យាយាមបញ្ជាក់ពីអ្វីមួយ ។ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅក្នុងជំហានដំបូងនៃ ការសន្ទនា សំនួរបើកគឺសំខាន់ណាស់ ប្រសិនបើអ្នកចង់យល់ពីមតិរបស់មនុស្សអំពីប្រធានបទមួយ ។

សូមឱ្យដៃគូរនី មួយៗចូលរួមជាមួយដៃគូមួយផ្សេងទៀត ។ មនុស្សម្នាក់ដែលមកពីដៃគូ ក គួរតែសួរសំនួរដែលគេ បានគិតរួចហើយទៅមនុស្សម្នាក់មកពីដៃគូ ខ ។ មនុស្សពីរនាក់ផ្សេងៗទៀត គួរតែអង្កេតទាំងប្រសិទ្ធភាពសំនួរនិង វិធីស្តាប់របស់អ្នកសួរ ។

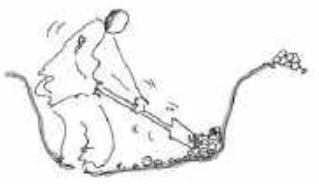
បន្ទាប់ពី៤-៥ នាទី ក្រុមគួរតែឈប់ហើយពិភាក្សាអំពីភាពសមស្របនិងប្រសិទ្ធភាពនៃសំនួរហើយក៏អាចផ្តល់ប្រតិ កម្មទៅលើរបៀបរបស់អ្នកស្តាប់ផងដែរ ។ បន្ទាប់មកធ្វើបែបនេះដដែលដោយឱ្យម្នាក់មកដៃគូ ខ សួរទៅម្នាក់ទៀត មកពីក្រុម ក ។

ក្រុមទាំងអស់អាចផ្តល់ប្រតិកម្មដល់ក្រុមទាំងមូលនូវមេរៀនណាក៏ដោយដែលពួកគេបានរៀន ហើយអ្នកសម្រប សម្រួលអាចកត់ត្រានូវសំនួរដែលល្អពីប្រតិកម្មរបស់ក្រុម ។

សម្របសម្រួលក្រុមពិភាក្សា

ការដឹកនាំក្រុមពិភាក្សាល្អអាចដឹកឱ្យស៊ីជម្រៅចូលទៅក្នុងបញ្ហាជាការដែលមនុស្សម្នាក់ៗជជែកគ្នា ។ ធានាថា សហគមន៍ទាំងអស់មានឱកាសដើម្បីចូលរួម គឺជាការសំខាន់ណាស់ ហើយនិងមានជំនាញពិតប្រាកដ ។

សកម្មភាពទាំងពីរខាងក្រោម នឹងជួយអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញសម្របសម្រួល ។



១. សកម្មភាពឆ្កែលើជញ្ជាំង (Flies on the wall activity)

ចាប់ផ្តើមសកម្មភាពនេះដោយធ្វើការបំផុសគំនិត (Brainstorm) "តើអ្វីខ្លះដែលធ្វើឱ្យក្លាយជាអ្នកសម្របសម្រួល?" ចូរសរសេរគំនិតទាំងអស់ទុក ដូច្នេះគ្រប់គ្នាអាចឃើញគំនិតទាំងនោះ ។ ពន្យល់ថាក្រុមទាំងមូលនឹងអនុវត្តន៍ជំនាញទាំងនេះជាសកម្មភាព ។ ពន្យល់ថា មនុស្សម្នាក់ៗនឹងដូរវេនគ្នាដើម្បីធ្វើការសម្របសម្រួលនូវការពិភាក្សាពិប្រធានបទដែលក្រុមបាន ជ្រើសរើស ។

បែងចែកក្រុមជាពីរក្រុម ដែលក្រុមមួយតូចជាងក្រុមមួយទៀត ហើយឱ្យក្រុមតូចឈរ/អង្គុយជារង្វង់នៅ ខាងក្នុងក្រុមធំ ។ ចាត់តាំងអ្នកសម្របសម្រួលម្នាក់សម្រាប់ ១០ - ១៥ នាទី ហើយឱ្យគាត់ដឹកនាំការពិភាក្សា ។ ឱ្យរង្វង់ខាងក្រៅផ្តល់ប្រតិកម្ម ទៅលើអ្វីដែលដំណើរការល្អ និងអ្វីដែលត្រូវការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង ហើយបន្ទាប់មកឱ្យ អ្នកបន្ទាប់ធ្វើការសម្របសម្រួលទៅលើប្រធានបទដូចគ្នាឬប្រធានបទថ្មី ។ ប្រសិនបើមានពេលគឺឱ្យរង្វង់ក្រៅ ធ្វើដូចគ្នានេះដែរ ។



២. សកម្មភាពសម្របសម្រួលទ្រេបទ (Facilitation dilemmas activity)

បំបែកជាក្រុមតូចដែលមានមនុស្សពី ៥-៦ នាក់ ។ សូមឱ្យក្រុមនីមួយៗដូរវេនដើម្បីសម្តែងនូវទ្រេបទណាមួយក្នុងចំណោមខាងក្រោមនេះ ។ បន្ទាប់មកក្រុមដែលនៅសល់ គួរតែពិភាក្សារបៀបដែលគេត្រូវដោះស្រាយជាមួយនឹងស្ថានភាពនោះ ។

- តើធ្វើយ៉ាងដូចម្តេចដើម្បីបង្ការមនុស្សមួយចំនួនកុំឱ្យមានការពិភាក្សាដោយមានការគាបសង្កត់?
- តើធ្វើយ៉ាងដូចម្តេចដើម្បីលើកទឹកចិត្តមនុស្សដែលស្ងៀមស្ងាត់ឱ្យចេះចែកចាយ?
- តើធ្វើយ៉ាងដូចម្តេចដើម្បីជំរុញសម្លេងស្រីឱ្យលឺ និងទទួលយកយ៉ាងម៉ត់ចត់នៅក្នុងបរិបទដែលបុរសគាបសង្កត់?
- តើធ្វើយ៉ាងដូចម្តេចដើម្បីជំរុញសម្លេងកុមារឱ្យលឺ និងទទួលយកយ៉ាងម៉ត់ចត់?
- តើធ្វើយ៉ាងដូចម្តេចដើម្បីបន្តការពិភាក្សាឱ្យចប់ចុងចប់ដើម្បី មុននឹងលោតចូលទៅប្រធានបទថ្មី?
- តើធ្វើយ៉ាងដូចម្តេចដើម្បីសង្ខេបបានល្អបំផុតលើចំណុចដែលត្រូវពិភាក្សា?

គោលគំនិតដ៏មានប្រយោជន៍ដើម្បីធានានូវការចូលរួមល្អ

- ប្រើប្រភេទនៃក្រុមផ្សេងៗដើម្បីធ្វើការសម្រាប់ការពិភាក្សាសហគមន៍ ដូចជាក្រុមតូចក្រុមចំណាប់អារម្មណ៍ ការបំផុសគំនិត និងល្ខោន ។
- បែងចែកក្រុមតាមវ័យ (អាយុ ភេទ ជាដើម) សួរសំណួរដូចគ្នាហើយបន្ទាប់ មកប្រមូលក្រុមជុំគ្នា ។
- ប្រើប្រាស់បច្ចេកទេសផ្សេងៗដើម្បីគ្រប់គ្រងអ្នកដែលនិយាយច្រើន ។ ឧ. មនុស្ស ម្នាក់អាចនិយាយបានតែ នៅពេលណាដែលមានការជំទាស់ណាមួយ ។
- ធានាថា នៅពេលដែលសហគមន៍ប្រមូលព័ត៌មាន ក្រុមដែលទន់ខ្សោយ ដូចជា ស្ត្រីគឺត្រូវចូលរួមទាំងការប្រមូលនិងផ្តល់ព័ត៌មាន ។
- ធានាថា ទស្សនៈរបស់កុមារនិងមនុស្សវ័យក្មេងត្រូវបានលឺដោយមានការពិភាក្សា ជាក្រុមពិសេស សម្រាប់ពួកគេ និងដោយការទៅរៀន ទៅក្លឹបបាល់ទាត់ជាដើម ។
- សុំឱ្យក្រុមបង្ហាញនិងចែកចាយព័ត៌មានដោយប្រើប្រាស់ការគូររូបដ្យាក្រាម ឬការ ពន្យល់ផ្សេងៗដែលអាច មើលឃើញ ។
- បំបែកក្រុមឱ្យទៅជាក្រុមតូចៗ ដើម្បីជួយអ្នកដែលខ្មាសអៀនឱ្យបានចូលរួម ។
- ប្រើក្រុមពិភាក្សា និងសកម្មភាពដែលអនុញ្ញាតឱ្យមនុស្សចូលរួមយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងដំណើរការរៀន ។
- សុំឱ្យក្រុមយល់ព្រមលើបទបញ្ជាមូលដ្ឋានមួយចំនួន ធ្វើដូច្នោះ មនុស្សម្នាក់ៗអាចមានអារម្មណ៍ថាមាន សេរីភាពនៅ ក្នុងការចែកចាយទស្សនៈ ។
- ផ្តល់តួនាទីជាក់លាក់ដល់អ្នកដែលមានអំណាច/ឥទ្ធិពល ដើម្បីទុកឱកាសឱ្យអ្នកដទៃបានចូលរួម



ជំនាញបន្ថែម :

មានជំនាញជាច្រើនដែលមិនបានរៀបរាប់ខាងលើ ប៉ុន្តែត្រូវបានដកស្រង់យកគោលសំខាន់ៗនៅក្នុងសៀវភៅ Facilitator's Guide ដែលត្រូវធ្វើជាមួយការធ្វើផែនការ ការត្រួតពិនិត្យនិងការចាត់ចែង ។ វាជាការសំខាន់ក្នុងការអនុវត្តជំនាញទាំងនេះជាមួយអ្នកសម្របសម្រួលមុនពេលពួកគេចេញទៅសហគមន៍ ហើយវាក៏សំខាន់ផងដែរជាមួយនិងជំនាញទាំងនេះ ដែលពួកគេមានពេលដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំង ថាតើពួកគេត្រូវធ្វើយ៉ាងដូចម្តេចដើម្បីឱ្យបានប្រសើរជាង ។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែមអំពីជំនាញសម្របសម្រួល សូមមើលសិក្ខាសាលាជំនាញសម្របសម្រួលលើគេហទំព័រ www.tearfund.org/tiliz.

៧. ការត្រួតពិនិត្យការងារនៃការបណ្តុះបណ្តាលរបស់អ្នកសម្របសម្រួល៖

តារាងខាងក្រោមនេះ អាចត្រូវបានប្រើដើម្បីប៉ាន់ប្រមាណទៅលើវឌ្ឍនភាពនៃអ្នកសម្របសម្រួលថ្មី ព្រមទាំងប្រើជាតារាង Checklist នៃគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់ដែលគួរតែគ្របដណ្តប់នៅក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួល ។

អាកប្បកិរិយា	កម្រ	ជូនកាល	ជាញឹកញយ	តែងតែ
ខ្ញុំចង់រៀនអ្វីដែលថ្មី				
ខ្ញុំអាចបត់បែន និងបើកចំហដើម្បីផ្លាស់ប្តូរ				
ខ្ញុំក្នុងស្ថានភាពដល់អស់អ្នកដែលទន់ខ្សោយ និងងាយរងគ្រោះ				
ខ្ញុំសំឡឹងមើលដើម្បីបញ្ចូលមនុស្សទាំងអស់ដោយមិនប្រកាន់ពូជសាសន៍ ភេទ និងអាយុ				
ខ្ញុំសំឡឹងមើលការអះអាងចំពោះមនុស្សលើអ្វីដែលគេធ្វើ និងអត្តសញ្ញាណរបស់គេ				
ខ្ញុំជាមនុស្សអត់ធ្មត់ និងជួយជ្រោមជ្រែង				
ខ្ញុំឱ្យតម្លៃលើការបរិច្ចាករបស់អ្នកដទៃ				
ចំណេះដឹង	ខ្សោយ	មធ្យម	ល្អ	ល្អណាស់
ការយល់ដឹងរបស់ខ្ញុំអំពីវិធីនៃការរៀនរបស់មនុស្សពេញវ័យគឺ				
ការយល់ដឹងរបស់ខ្ញុំអំពីដំណាក់កាលគោលរបស់អ្វីម៉ូចាគី				
ការយល់ដឹងរបស់ខ្ញុំអំពីរបៀបប្រើប្រាស់ថាមពលគឺ				
ការយល់ដឹងរបស់ខ្ញុំអំពីរបៀបប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ធ្វើផែនការផ្សេងៗ				
ការយល់ដឹងរបស់ខ្ញុំអំពីឧបករណ៍វាយតម្លៃ និងរំលឹកគឺ				
ការយល់ដឹងរបស់ខ្ញុំអំពីការរៀបចំការប្រជុំគឺ				
ជំនាញ	ខ្សោយ	មធ្យម	ល្អ	ល្អណាស់
លទ្ធភាពរបស់ខ្ញុំដើម្បីធ្វើផែនការគម្រោងមួយគឺ				
លទ្ធភាពរបស់ខ្ញុំដើម្បីធានាការចូលរួមរបស់ក្រុមគឺ				
លទ្ធភាពរបស់ខ្ញុំដើម្បីសួរសុំនូវបើកគឺ				
លទ្ធភាពរបស់ខ្ញុំដើម្បីស្តាប់គឺ				
លទ្ធភាពរបស់ខ្ញុំដើម្បីដឹកនាំការសិក្សាព្រះគម្ពីរគឺ				
លទ្ធភាពរបស់ខ្ញុំដើម្បីផ្ទេរសិទ្ធិគឺ				
លទ្ធភាពរបស់ខ្ញុំដើម្បីដឹកនាំការប្រជុំគឺ				
លទ្ធភាពរបស់ខ្ញុំដើម្បីប្រមូល និងវិភាគព័ត៌មានគឺ				
លទ្ធភាពរបស់ខ្ញុំដើម្បីសង្ខេបទស្សនៈអ្នកដទៃគឺ				
ជំនាញទំនាក់ទំនងរបស់ខ្ញុំគឺ				
ជំនាញធ្វើបទបង្ហាញរបស់ខ្ញុំគឺ				

៨. ការធ្វើវិធានការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួល :

វិធីសាស្ត្រមួយក្នុងចំណោមវិធីសាស្ត្រដ៏មានប្រសិទ្ធភាពបំផុតចំពោះការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួលរបស់អ្វីម៉ូថា គឺមាន ដូចខាងក្រោម :

- គ្រូបង្គោលបណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួលនូវដំណាក់កាលមួយនៃអ្វីម៉ូថា
- បន្ទាប់មកគ្រូបង្គោលធ្វើការសម្របសម្រួលដំណើរការ " ការបណ្តុះបណ្តាលសហគមន៍" មួយ ឬ ពីរដោយឱ្យអ្នកសម្របសម្រួលចូលរួមនៅក្នុងដំណើរការនេះ ។
- បន្ទាប់មកអ្នកសម្របសម្រួលធ្វើការដោយឯករាជ្យ ឬជាដៃគូនៅក្នុងសហគមន៍ផ្សេងទៀត ក្នុងការអនុវត្តន៍នូវអ្វីដែលពួកគេបានរៀន ។
- បន្ទាប់ពី ២-៣ សប្តាហ៍ក្រោយមក អ្នកសម្របសម្រួលទាំងនោះត្រូវត្រឡប់មកវិញជាមួយគ្រូបង្គោល ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងថាតើអ្វីៗដំណើរបានដំណើរការយ៉ាងដូចម្តេច អ្វីដែលពួកគេបានរៀន អ្វីដែលបានដំណើរការល្អ អ្វីដែលត្រូវធ្វើ ឱ្យប្រសើរឡើង ហើយព្រមព្រៀងលើរបៀបកែប្រែវិធីសាស្ត្រនេះ ។
- បន្ទាប់មកគ្រូបង្គោលបណ្តុះបណ្តាលដំណាក់កាលបន្ទាប់ទៀតនៃអ្វីម៉ូថា ហើយធ្វើដូចគ្នាទៅនឹងដំណាក់កាលទីមួយរហូតទាល់តែគ្រប់ដំណាក់កាលទាំងអស់ ។



វិធីសាស្ត្របែបនេះ គឺជាវិធីសាស្ត្រដែលស៊ីពេលច្រើន ហើយចំណាយច្រើនទៅលើសិក្ខាសាលា និងការធ្វើដំណើរ ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏វាមានគុណសម្បត្តិដល់អ្នកសម្របសម្រួលដែរ គឺថាពួកគេអាចរៀនបានច្រើននៅពេលដែលពួកគេធ្វើបែបនេះ ដោយមានការរីកចម្រើនខាងទំនុកចិត្តនៅពេលដែលពួកគេបានឃើញដំណើរការគំរូនិងបន្ទាប់មកបានធ្វើវាដោយខ្លួនឯងនិងជួយឆ្លុះបញ្ចាំងពីបទពិសោធន៍របស់ពួកគេ ហើយវាក៏មានន័យថា គ្រូបង្គោលអភិវឌ្ឍន៍នូវការលើកសរសើរពីការផ្លាស់ប្តូរសមត្ថភាពរបស់អ្នកសម្របសម្រួល ហើយអាចផ្តល់នូវការគាំទ្របន្ថែមត្រង់កន្លែងដែលខ្វះខាត ។



ទម្រង់សម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួលក្នុងតំបន់

ខាងក្រោមនេះគឺជាទម្រង់សិក្ខាសាលាចំនួនបួនសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួល ។ ដោយត្រឹមត្រូវតាមបទដ្ឋានទាំង នេះគួរតែត្រូវប្រព្រឹត្តពី ២-៣ ខែ ធ្វើដូច្នោះ អ្នកសម្របសម្រួលអាចមានឱកាសដើម្បីអនុវត្តន៍ នូវការសិក្សារបស់ពួកគេ ។ នេះអាចធ្វើបាន ដោយមានអ្នកសម្របសម្រួលដែលមានបទពិសោធន៍ច្រើនជាង ធ្វើជាមួយ ។ លេខយោងទំព័រគឺសំដៅទៅលើ សៀវភៅ Facilitator’s Guide លើកលែងតែមានសញ្ញា * ដែលសំដៅទៅ លើ សៀវភៅ Co-ordinator’s Guide ។

សិក្ខាសាលា ១: “ការធ្វើឱ្យក្រុមជំនុំមាននិមិត្ត និងបំពាក់បំប៉នក្រុមជំនុំ

ទំព័រយោង

ថ្ងៃទី១

- សេចក្តីសង្ខេបរបស់អូម៉ូថា ៨-១៣
- តើការសម្របសម្រួលជាអ្វី ហើយហេតុអ្វីបានជាវាសំខាន់? ១៧-២១
- ការសិក្សាព្រះគម្ពីរអំពីការដាក់និមិត្តក្រុមជំនុំ ៣២, ៣៤
- ជំនាញសម្របសម្រួល ៣៥-៤០*

ថ្ងៃទី២

- ការសិក្សាព្រះគម្ពីរស្តីពីការប្រើប្រាស់ធនធានផ្ទាល់របស់យើង ៤០-៤៣
- ធ្វើការជាក្រុមស្តីពីការអនុវត្តន៍នៃការសិក្សាព្រះគម្ពីរ ៤០-៤៣
- ជំនាញសម្របសម្រួល ៣៥-៤០*

ថ្ងៃទី៣

- ការធ្វើផែនការផ្តួចផ្តើមក្រុមជំនុំ ៤៦
- ថាមពល និងការសិក្សាព្រះគម្ពីរអំពីអំបិល និងពន្លឺ ៤៧-៤៨
- លំហាត់ (Minibus exercise) ៤៩
- ជំនាញសម្របសម្រួល ៣៥-៣៨*
- ការរៀន និងការឆ្លុះបញ្ចាំង ៥៣

សិក្ខាសាលា ២ “ការធ្វើឱ្យសហគមន៍មាននិមិត្ត”

ថ្ងៃទី១

- រំលឹកនូវអ្វីដែលអ្នកចូលរួមបានធ្វើតាំងពីសិក្ខាសាលាទី១ ៦០-៦២
- ថាមពល-បង្កាត់ភ្លើង និងឆ្លងទន្លេ ៦០-៦២
- តើយើងគួរតែធ្វើការនៅក្នុងសហគមន៍របស់យើងយ៉ាងដូចម្តេច? ៦៣
- ការសិក្សាព្រះគម្ពីរអំពីសាសន៍សាម៉ារីដ៏ល្អ ៥៩

ថ្ងៃទី២

- ការពិពណ៌នាពីឧបករណ៍សហគមន៍របស់យើង ៦៩-៧៨
- ការសិក្សាព្រះគម្ពីរ ៦៨
- ការប្រមូលព័ត៌មាន ៩៦
- ការកត់ត្រា និងការបង្ហាញជំនាញ ៨៤

ថ្ងៃទី៣

- វិធីសាស្ត្រនៃការវិភាគ និងអទិភាព ១០៦
- ការសិក្សាព្រះគម្ពីរ ៩៨

ការរំលឹកនៃអ្នកដែលធ្វើអ្វីនៅក្នុងកម្មវិធីអ្វីមួយ

ផែនការសកម្មភាព

សិក្ខាសាលា ៣៖ “ការធ្វើផែនការសម្រាប់សកម្មភាព និងការរៀបចំខ្លួនយើង”

ថ្ងៃទី១

ការសិក្សាព្រះគម្ពីរ

១១៣

ការរំលឹកនៃការរីកចម្រើនតាំងពីសិក្ខាសាលាលើកមុន

សេចក្តីសង្ខេបនៃការធ្វើផែនការសកម្មភាព

១១០

ការសុបិន្តនិមិត្ត

១១១

ថ្ងៃទី២

ការសិក្សាព្រះគម្ពីរ

១២០

ការធ្វើផែនការសម្រាប់ឧបករណ៍សកម្មភាព

១២២-១២៦

សង្ខេបជំនាញសម្របសម្រួល

៣៥-៤០*

ធ្វើការជាក្រុមអំពីផែនការសកម្មភាព

រំលឹកមេរៀនថ្ងៃនេះ

ថ្ងៃទី៣

ការសិក្សាព្រះគម្ពីរ

១៣៥

វិធីសាស្ត្រនៃការត្រួតពិនិត្យ និងការវាយតម្លៃ

១៣៧-១៣៩, ៦៤-៩៣*

ធ្វើការជាក្រុម និងផែនការសកម្មភាព

សិក្ខាសាលា ៤៖ “ការអនុវត្តន៍”

ថ្ងៃទី១

ការសិក្សាព្រះគម្ពីរ

១៣៥

ការរំលឹកនៃការរីកចម្រើនតាំងពីសិក្ខាសាលាលើកមុន

រំលឹក និងជ្រើសរើស “ចំណាត់ការ”

១៣៣-១៥៣

ធ្វើការជាក្រុមសម្រាប់ចំណាត់ការដែលបានជ្រើសរើស (module)

ថ្ងៃទី២

ការសិក្សាព្រះគម្ពីរ : ជម្រើសរបស់អ្នកសម្របសម្រួល

ធ្វើការជាក្រុមសម្រាប់ចំណាត់ការដែលបានជ្រើសរើស (module)

ការឆ្លុះបញ្ចាំង និងការសិក្សា

១៥៣

សង្ខេបជំនាញសម្របសម្រួល

រំលឹកមេរៀនថ្ងៃនេះ

ថ្ងៃទី៣

ការសិក្សាព្រះគម្ពីរ : ជម្រើសរបស់អ្នកសម្របសម្រួល

ធ្វើការជាក្រុមសម្រាប់ចំណាត់ការដែលបានជ្រើសរើស (module)

១៣៣-១៥៣

ការត្រួតពិនិត្យ និងការវាយតម្លៃ

១៥៥, ៦៤-៩៣*

របាយការណ៍ជំនាញសរសេរ

ផែនការសកម្មភាព

១៦៤

ផែនការសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួល

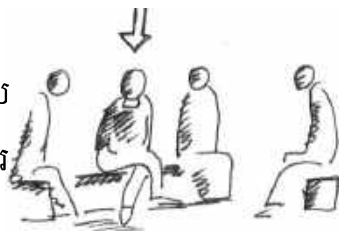
តារាងនេះមានប្រយោជន៍សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួលដើម្បីប្រើនៅពេលធ្វើផែនការដើម្បីរៀបចំវគ្គបណ្តុះបណ្តាល និងនៅពេលផ្តល់នូវប្រតិកម្មដល់អ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំរៀបចំផង ។

សកម្មភាពផ្សេងៗ	ខែ																	
	១	២	៣	៤	៥	៦	៧	៨	៩	១០	១១	១២	១៣	១៤	១៥	១៦	១៧	
ការប្រកាសជ្រើសរើសអ្នកសម្របសម្រួល	■																	
សិក្ខាសាលាធ្វើអោយក្រុមជំនុំមាននិមិត្ត			■			■												
សិក្ខាសាលាធ្វើអោយសហគមន៍មាននិមិត្ត																		
ធ្វើផែនការសកម្មភាពនិងរៀបចំសិក្ខាសាលាខ្លួនឯង																		
ធ្វើសកម្មភាពសិក្ខាសាលា																		
ការត្រួតពិនិត្យទៅលើការសួរសុខទុក្ខ																		
ការបង្កើត និង ការណែនាំ																		
ធ្វើរបាយការណ៍ទៅអ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំ																		

៩. បញ្ហាធានាទាក់ទងទៅនឹងការសម្របសម្រួល :

តើអ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំក្នុងស្រុកអាចធ្វើជាអ្នកសម្របសម្រួលបានដែរឬទេ?

វាមានគុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិចំពោះគ្រូគង្វាលក្នុងស្រុក ដើម្បីធ្វើជាអ្នកសម្របសម្រួល ហើយវាជាការល្អក្នុងការពិចារណា បញ្ហាទាំងនេះមុននឹងធ្វើការសម្របសម្រួលចិត្តថា តើពួកគេគួរ តែចូលរួមនៅក្នុងរឿងនេះដែរឬយ៉ាងណា ។



គុណសម្បត្តិ	គុណវិបត្តិ
ពួកគេរស់និងធ្វើការនៅក្នុងសហគមន៍ព្រមទាំងមាន ការទំនាក់ទំនងនៃការទុកចិត្តរួចជាស្រេចទៅហើយ ។	វាអាចបង្កាក់ទឹកចិត្តសហគមន៍ឬសមាជិកក្រុមជំនុំផ្សេងៗទៀត ប្រសិនបើដំណើរការនេះ មានទំនាក់ទំនងពិតស្និទ្ធជាមួយអ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំជាក់លាក់ណាម្នាក់ ។
អ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំដែលសុចរិត និងទទួលបានការគោរព ហឿន និងអាចជួយឱ្យដំណើរការនេះអាចទទួលយកបាន ។	វាអាចនាំទៅរកវិវាទផលប្រយោជន៍ ថា តើពួកគេត្រូវចំណាយពេលប៉ុន្មាននៅក្នុងការវិនិយោគទៅលើកម្មវិធីអ្វីមួយ ហើយថា តើមានពេលប៉ុន្មានដើម្បី ធ្វើការងារជាគ្រូគង្វាលរបស់ពួកគេ ។
ពួកគេអាចជួយធានាថា ក្រុមជំនុំរក្សាការផ្សា ភ្ជាប់នៅក្នុង ដំណើរការនេះ ។	អ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំមួយចំនួនសំខាន់នឹងការទំនាក់ទំនងនៅក្នុងវិធីពិធីបោះឆ្នោត ហើយប្រហែលជាអាចជួបការលំបាកក្នុងការធ្វើជាអ្នកសម្របសម្រួល និងជាអ្នកជំរុញអ្នកដទៃ ។
ជំនាញទាំងឡាយដែលពួកគេទទួលបានអាចមាន ប្រយោជន៍ ដល់ក្រុមជំនុំ និងសហគមន៍ ។	ការផ្ទេរជាញឹកញាប់នៃអ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំពីក្រុមជំនុំមួយទៅ ក្រុមជំនុំមួយនៅក្នុងនិកាយខ្លះអាចផ្តល់ផលលំបាក ជាខ្លាំងដល់សហគមន៍ ។
ពួកគេអាចជាមនុស្សម្នាក់ដែលចេះជាងសមាជិកផ្សេងៗទៅតបរបស់សហគមន៍ ។	

ប្រសិនបើអ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំមិនមែនជាអ្នកសម្របសម្រួល វានៅតែសំខាន់ណាស់ ដើម្បីបញ្ចូលពួកគេនៅក្នុងវិធីផ្សេងៗទៀត ជាពិសេសនៅក្នុងដំណាក់កាលដំបូងនៃការចលនាក្រុមជំនុំក្នុងតំបន់ ។

ផលតបស្នងចំពោះអ្នកសម្របសម្រួល

វាពិបាកក្នុងការសម្រេចចិត្តថាតើគួរតែបង់ថ្លៃឱ្យអ្នកសម្របសម្រួល ឬក៏រំពឹងថាឱ្យពួកគេលះបង់ពេលវេលារបស់ពួកគេដោយស្ម័គ្រចិត្ត ។ បរិបទនីមួយៗ នឹងតម្រូវឱ្យមានការឆ្លើយតបខុសគ្នាបន្តិចបន្តួច នៅទីនេះ គឺមានឧទាហរណ៍មួយចំនួននៃអ្វីដែលអង្គការ និងក្រុមជំនុំផ្សេងៗធ្លាប់ធ្វើ ។



- សហគមន៍ក្នុងតំបន់ត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យរកវិធីដែលពួកគេអាចផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដល់អ្នកសម្របសម្រួល គ្រប់ពេលដែលគាត់ចំណាយពេលធ្វើការដំណើរការអ្វីមួយ ។នេះអាចជាអំណោយមួយប្រភេទ ។ឧ.ដូចជាជូនពោត/ អង្ករ មួយស្លោងឱ្យគាត់ ។
- អង្គការបានផ្តល់កងឱ្យអ្នកសម្របសម្រួល ធ្វើដូច្នេះពួកគេអាចធ្វើដំណើរទៅសហគមន៍ដោយងាយស្រួល ហើយចំណាយពេលតិចក្នុងការធ្វើដំណើរ ។
- អង្គការបានផ្តល់សំណងដល់ការធ្វើដំណើរ និងថ្លៃស្នាក់នៅទាំងអស់ ហើយផ្តល់ជាសគុណតិចតួចដើម្បីផ្តល់តម្លៃនៃពេលវេលារបស់ពួកគេដែលបានចំណាយក្នុងដំណើរការនេះ ។
- អង្គការមិនបានចំណាយឱ្យអ្នកសម្របសម្រួលដែលធ្វើការ ឬទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលនៅក្នុងសហគមន៍ផ្ទាល់របស់ខ្លួនទេ ប៉ុន្តែចំណាយឱ្យអ្នកសម្របសម្រួលណាដែលបណ្តុះបណ្តាលអ្នកដទៃ ឬក៏ធ្វើការនៅក្នុងសហគមន៍ផ្សេងៗ (នេះផ្តល់រង្វាន់ដល់អ្នកសម្របសម្រួលដែលបន្តធ្វើការជាមួយអ្វីមួយ និងលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការឆ្លើយតប) ។
- អង្គការផ្តល់នូវការទទួលស្គាល់ច្រើនដល់កិច្ចការរបស់អ្នកសម្របសម្រួល ។ ពួកគេផ្តល់កំរើជើងសារឱ្យអ្នកសម្របសម្រួលនៅក្នុងសេវាក្រុមជំនុំពិសេស ពួកគេជូនជាវិញ្ញាបន្តបត្រដល់អ្នកសម្របសម្រួលនៅពេលបញ្ចប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលហើយត្រូវបានដាក់ឈ្មោះ និងសម្ភាសន៍នៅក្នុងព្រឹត្តិបត្តិព័ត៌មាន និងរបាយការណ៍ ។
- អង្គការមិនបានផ្តល់ប្រាក់បន្ថែមដល់បុគ្គលិករបស់ខ្លួនឡើយ នៅពេលដែលពួកគេទទួលបានការងារបន្ថែមជាអ្នកសម្របសម្រួល គឺពួកគេនៅបន្តទទួលបានប្រាក់ខែជាបុគ្គលិកធម្មតា ។
- ទោះបីជាយ៉ាងណា គឺគួរតែផ្តល់ការតបស្នងដល់អ្នកសម្របសម្រួល វាសំខាន់ណាស់ក្នុងការផ្តល់តម្លៃឱ្យពួកគេ ហើយពួកគេដឹងថា ការងាររបស់ពួកគេមានតម្លៃ ។ អ្នកសម្របសម្រួល គឺជាគោលចំពោះអ្វីមួយ ដូច្នេះហើយ អ្នកសម្របសម្រួលដែលមានការលើកទឹកចិត្ត និងសារទរខ្ពស់ មានការគាំទ្រ និងឱ្យតម្លៃ អាចធ្វើឱ្យមានការខុសប្លែកធំធេងចំពោះ កម្មវិធីទាំងមូល ។

១០. ការវាយតម្លៃសម្រាប់ការងារ និងការងារវាយតម្លៃសម្រាប់ការងារ :

ការវាយតម្លៃខ្លួនឯងនេះ អាចជួយឆ្លុះបញ្ចាំងពីដំណើរការ ។ អាចរកមើលបាននៅក្នុងសៀវភៅ Facilitator's Guide ហើយវា ល្អដើម្បីលើកទឹកចិត្តអ្នកសម្របសម្រួលឱ្យប្រើវាជាទៀងទាត់ដើម្បីជួយពួកគេឆ្លុះបញ្ចាំងទៅលើអ្វីដែលពួកគេកំពុងធ្វើដោយធ្វើ ការសិក្សាពីបទពិសោធន៍ក្នុងអតីតកាល ហើយកែច្នៃវាឱ្យប្រសើរឡើង ។

- តើខ្ញុំបានធ្វើឱ្យអ្នកដទៃមានអារម្មណ៍ច្រើនស្រាល និងស្នាមញញឹមយ៉ាងដូចម្តេច?
- តើព័ត៌មានដែលខ្ញុំបានចែកចាយទៅក្រុមដែលប្រើប្រាស់វាមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ? តើខ្ញុំបានសម្រួលព័ត៌មាននោះ យ៉ាងដូចម្តេច ដែលធ្វើឱ្យវាទាក់ទងទៅនឹងក្រុម?
- តើខ្ញុំបានលើកទឹកចិត្តសមាជិកដែលស្ងៀមស្ងាត់នៅក្នុងក្រុមឱ្យចូលរួមយ៉ាងដូចម្តេច?
- តើខ្ញុំបានដោះស្រាយជាមួយនឹងមតិខុសៗគ្នាយ៉ាងដូចម្តេច?
- តើខ្ញុំបានដោះស្រាយជាមួយអ្នកដែលមានឥទ្ធិពលការពិភាក្សារបស់ក្រុមយ៉ាងដូចម្តេច?
- តើខ្ញុំបានឆ្លើយតបទៅនឹងសំណួររបស់សមាជិកក្រុមយ៉ាងដូចម្តេច? តើខ្ញុំអាចឆ្លើយវាបានទេ? ប្រសិនបើមិនបាន តើខ្ញុំអាច ស្វែងរកព័ត៌មានបន្ថែមដែលអាចជួយខ្ញុំដោះស្រាយសំណួរនៅអនាគតបានយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?
- តើខ្ញុំបានណែនាំការពិភាក្សាយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ? តើខ្ញុំត្រូវធ្វើយ៉ាងដូចម្តេចដើម្បីឱ្យវាបានប្រសើរឡើង?
- តើខ្ញុំបានលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការពិភាក្សាបន្ថែមយ៉ាងដូចម្តេច?
- តើខ្ញុំបានដោះស្រាយបញ្ហាដែលរលីបយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?
- តើខ្ញុំបាននាំការពិភាក្សាឱ្យឈានទៅដល់ការសន្និដ្ឋានដោយពេញចិត្តយ៉ាងដូចម្តេច? តើខ្ញុំត្រូវធ្វើយ៉ាងដូចម្តេចដើម្បីឱ្យវា បានប្រសើរឡើង?
- តើខ្ញុំបានធ្វើយ៉ាងដូចម្តេចដើម្បីធានាថា ទស្សនៈរបស់ក្រុមត្រូវបានកត់ត្រាទុកសម្រាប់ការប្រើប្រាស់នៅក្នុងការពិភាក្សា ការធ្វើផែនការរបស់ក្រុម ឬសម្រាប់ចែកចាយដល់អ្នកដទៃ លើកក្រោយ?
- តើសមាជិកក្រុមបានធ្វើការសម្រេចចិត្តណាមួយអំពីរបៀបដាក់ការសិក្សានោះចូលទៅក្នុងការអនុវត្តន៍ដែរឬទេ? ប្រសិនបើអត់ទេ តើខ្ញុំអាចលើកទឹកចិត្តការនេះយ៉ាងដូចម្តេច?
- តើព័ត៌មានបន្ថែម ឬការតាមដានការពិភាក្សាអ្វីខ្លះ ដែលត្រូវការដើម្បីបង្ហាញមតិយោបល់មូលដ្ឋាន និងអាកប្បកិរិយា ចំពោះប្រធានបទដែលបានពិភាក្សា?

គំនិតចុងក្រោយអំពីការសម្របសម្រួល

ការសម្របសម្រួលគឺជា :

- ការធានាថា គ្រប់គ្នាមានសម្លេង
- ការជំរុញមនុស្សម្នាក់ៗរកឱ្យឃើញសក្តានុពលរបស់ពួកគេ
- ការធានាថា គ្រប់គ្នាត្រូវបានផ្តល់តម្លៃសម្រាប់ការបរិច្ចាគរបស់ពួកគេ
- ការជំរុញគ្រប់គ្នាឱ្យធ្វើការជាមួយគ្នាដើម្បីព្យាយាមដោះស្រាយបញ្ហាទូទៅ

ទៅកាន់ប្រជាជន

រស់នៅជាមួយពួកគេ

រៀនពីពួកគេ

ស្រឡាញ់ពួកគេ ។

ចាប់ពីអ្វីដែលពួកគេដឹង កសាងជាមួយអ្វីដែលគេមាន

នៅពេលដែលការងាររួចរាល់

ភារកិច្ចបានសម្រេច

នោះមនុស្សនឹងនិយាយថា

“យើងបានធ្វើកិច្ចការនេះដោយខ្លួនឯង”

Lao Tsu, China 700BC





៤. របៀបគ្រប់គ្រង អ្វីៗ



❖ របៀបគ្រប់គ្រង អង្គការ :

សេចក្តីផ្តើម :

ក្នុងនាមជាអ្នកសម្របសម្រួលនៃកម្មវិធីអ្នកត្រូវចំណាយកំលាំងនិងថាមពលយ៉ាងច្រើនដើម្បីចាប់ផ្តើមអង្គការនិងចាប់ផ្តើមធ្វើវា អោយបានជោគជ័យដោយការកំណត់អត្តសញ្ញាណក្រុមជំនុំនិងសហគមន៍និងធ្វើការប្រកាសជ្រើសរើសនិងបណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួល ។ នៅពេលអ្នកសម្របសម្រួលចាប់ផ្តើមធ្វើ វានឹងទាក់ទាញឱ្យមានអារម្មណ៍ខ្លួននិងចង់ឈប់សំរាក ។ បទពិសោធន៍បានបង្ហាញថា ទោះបីជាយ៉ាងណា កំរិតនៃការចូលរួមរបស់អ្នកសម្របសម្រួល នៅតែបានបន្តដើម្បីគាំទ្រនិងត្រួតពិនិត្យអ្នកសម្របសម្រួល និងសហគមន៍ នេះគឺកត្តាសំខាន់ដើម្បីជំរុញអោយកម្មវិធីទទួលបានជោគជ័យលើគ្រប់វិស័យទាំងអស់ ។ រូបភាពខាងក្រោមបង្ហាញពីចំណុចយ៉ាងណា ដែលអ្នកសម្របសម្រួលត្រូវដឹងពីរបៀបគ្រប់គ្រងអង្គការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។ យោងលើវិធីរបស់អង្គការ ចំណុចទាំងនេះ តម្រូវឱ្យមានកំរិតនៃគាំទ្រផ្សេងៗគ្នា ។

ការចងក្រងឯកសារ

- ប្រមូលរបាយការណ៍ត្រួតពិនិត្យពីសហគមន៍នីមួយៗដោយឡែកទាត់ ។
- ដាក់របាយការណ៍ត្រីមាស និងចុងក្រោយរួមគ្នាដល់ម្ចាស់ជំនួយ ប្រសិនបើចាំបាច់ ។

ក្រុមជំនុំ

- ធានាថា ភាពជាម្ចាស់នៃអង្គការដំណើរការដោយភាពជាអ្នកដឹកនាំ ។
- ធានាថាក្រុមជំនុំធ្វើការកសាងទំនាក់ទំនងជាមួយសហគមន៍របស់ពួកគេ ។



អ្នកសម្របសម្រួល

- ការត្រួតពិនិត្យគុណភាពនៃការសម្របសម្រួល
- ការបង្កើត និងការណែនាំ
- ការផ្តល់បច្ចេកទេសនៃការគាំទ្រ

សហគមន៍និងក្រុមអ្នកសម្របសម្រួលមូលដ្ឋាន

- ត្រួតពិនិត្យការរីកចម្រើនដែលឆ្ពោះទៅរកការផ្លាស់ប្តូរ ។
- ត្រួតពិនិត្យគុណភាពនៃការទំនាក់ទំនង រវាងក្រុមជំនុំនិងសហគមន៍ ។
- ត្រួតពិនិត្យគុណភាពរបាយការណ៍ និងឯកសារស្តីពីតម្រូវការនិងផែនការនានារបស់សហគមន៍ ។

ដំណើរការរបស់អង្គការ

- ត្រួតពិនិត្យសំភារៈដែលពាក់ព័ន្ធ
- ក្រលេកមើលចំណុចដែលត្រូវត្រួតពិនិត្យ និងត្រូវពង្រឹងឡើងវិញ
- ពិចារណានូវរបៀបដែលអង្គការអាចនឹងធ្វើម្តងទៀត និងអាចយកទៅអនុវត្តក្នុងសហគមន៍ដទៃទៀតបាន ។

១. របៀបត្រួតពិនិត្យ និងបង្កើតអ្នកសម្របសម្រួល :

អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវការការគាំទ្រនិងតាមដានដោយទៀងទាត់ ។ វាអាចជាការងាយស្រួលអោយអ្នកសម្របសម្រួល ត្រឡប់ទៅរកទំលាប់ចាស់វិញ ដូចជាការបង្រៀនពីលើទៅក្រោមជំនួសអោយការសម្របសម្រួលជាក្រុម ។ ពួកគេថែមទាំង មិនអាចស្គាល់ពី ចំណុចខ្លះខាតក្នុងការសម្របសម្រួលរបស់ពួកគេដូចជា ការមិនអនុញ្ញាតឱ្យស្ត្រីចូលរួមក្នុងក្រុមពិភាក្សា ។ ជានិច្ចជាកាល ត្រូវការឱ្យមនុស្សម្នាក់ផ្សេងទៀតជួយមើលពីចំណុចខ្លះខាតរបស់ពួកគេ ។

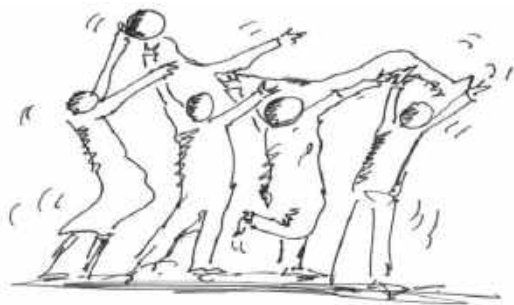


ការគាំទ្រប្រភេទនេះអាចត្រូវបានផ្តល់ដោយក្រុមអ្នកសម្របសម្រួល និងអ្នកសម្របសម្រួលអូម៉ូប៊ែរ ។

■ ការផ្តល់ការគាំទ្រដោយក្រុមអ្នកសម្របសម្រួល :

វាអាចជាប្រយោជន៍ដើម្បីភ្ជាប់អ្នកសម្របសម្រួលជាបីឬបួនក្រុមតូចៗនៅតាមតំបន់នីមួយៗ ។ អ្នកសម្របសម្រួលក្នុងក្រុម ទាំងនេះត្រូវបានលើកទឹកចិត្តអោយចុះទៅពិនិត្យសហគមន៍ទៅវិញទៅមកឱ្យបានទៀងទាត់និងសង្កេតមើលពីការសម្របសម្រួល អូម៉ូប៊ែរទៅវិញទៅមកផងដែរ ។ ធ្វើដូច្នេះអ្នកសម្របសម្រួលម្នាក់ៗអាចទទួលបានការប្រតិកម្មហួសពីការប៉ាន់ស្មានរបស់ពួកគេទៅ ទៀត ។ វាថែមទាំងផ្តល់ឱកាសអោយពួកគេសង្កេតមើល និងរៀនពីរបៀបសម្របសម្រួលផ្សេងៗទៀតបាន ។

ការកែប្រែមួយនៃទម្រង់វាយតម្លៃខ្លួនឯង នៅក្នុងសៀវភៅ Facilitator's Guide អាចត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាឧបករណ៍ គោលមួយ ដើម្បីជួយអ្នកសម្របសម្រួល ចេះសង្កេតមើលពីគ្នាទៅវិញទៅមក និងផ្តល់ចំណើយតបទៅវិញ ។



■ **ការផ្តល់ការគាំទ្រដោយអ្នកសម្របសម្រួលអូម៉ូចា :**

ការបន្ថែមលើការរំលឹកបង្ហាញ ក៏ជាកត្តាសំខាន់ដែលក្នុងនាមជាអ្នកសម្របសម្រួលកម្មវិធី អូម៉ូចាដែលត្រូវមើលអ្នកសម្របសម្រួលដទៃទៀតធ្វើសកម្មភាពនៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ។ វាក៏ជារឿងតែមួយគត់ដែលអាចពិនិត្យ ថាពួកគេកំពុងតែអនុវត្តន៍ការបណ្តុះបណ្តាលរបស់ពួកគេបានល្អក៏រឺតណា។ ជួបជាមួយពួកគេក្រោយការប្រជុំសហគមន៍ ឬក្រុមជំនុំ ដែលអ្នកបានសង្កេតមើលដើម្បីទទួលបានប្រតិកម្មតាមការសង្កេតមើលរបស់អ្នក ។ អ្នកអាចផ្តល់ការណែនាំដល់ពួកគេពីរបៀបដែលអាចអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញសម្របសម្រួលរបស់ពួកគេ ។ ពិភាក្សានូវអ្វីដែលធ្វើទៅ បានជោគជ័យនិងមិនបានដោយជ័យព្រមទាំងធ្វើផែនការណ៍ពីរបៀបដែលអ្នកអាចធ្វើការរួមគ្នា ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញនោះថែមទៀត ។

ព្រមទាំងការមើលអ្នកសម្របសម្រួលដទៃទៀតអនុវត្តន៍ វាក៏ជាការសំខាន់ផងដែរដើម្បីទទួលបាននូវទំរង់ផ្សេងៗនៃប្រតិកម្ម ។ ការឱ្យអ្នកសម្របសម្រួលបំពេញទំរង់របាយការណ៍ទៀងទាត់ក្រោយដំណាក់កាលនៃអូម៉ូចា អាចជួយអ្នកដើម្បីវាយតម្លៃថាតើអ្នកសម្របសម្រួលកំពុងតែធ្វើការល្អក្រីតណា។ វាក៏ជាផ្នត់គំនិតល្អមួយដើម្បីនិយាយជាមួយអ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំនិងអ្នកដឹកនាំសហគមន៍ដោយផ្ទាល់ ជាឱកាសដែលអាចទទួលបានប្រតិកម្មពីពួកគេ ។

បើសិនជាមានបញ្ហាអ្វីមួយកើតឡើង ដូចជាការបែកបាក់ទំនាក់ទំនងរវាងអ្នកសម្របសម្រួល និងអ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំក្នុងតំបន់ វាក៏ជាកត្តាសំខាន់ដែលដឹងនូវបញ្ហានេះហើយឆាប់ចាត់វិធានការដោះស្រាយ ។ បញ្ហាដូចនោះ គឺងាយស្រួលជាងប្រសិនបើដោះស្រាយតាមដំណាក់កាលដំបូងបង្អស់ ជៀសវាងនៅពេលដែលមនុស្សមានអារម្មណ៍រុញរា និងមិនមានឆន្ទៈដើម្បីផ្លាស់ប្តូរ ។



២. ការផ្តល់ការគាំទ្រដល់សហគមន៍ក្នុងការធ្វើចំណាត់ការ :

បទពិសោធន៍សាមញ្ញមួយរបស់អ្នកសម្របសម្រួលអូម៉ូចាគឺថា ពួកគេខំប្រឹងប្រែងធ្វើយ៉ាងណាឱ្យដំណាក់កាលរបស់អូម៉ូចា ដំណើរការទៅបានល្អ ដែលពួកគេខំចំណាយកំលាំងយ៉ាងច្រើនដើម្បីគាំទ្រសហគមន៍ក្នុងការអនុវត្តន៍គម្រោង ។ ទោះបីជាយ៉ាងណានេះ វាក៏ជាទិដ្ឋភាពមួយជាក់ស្តែងនៃការងារ ដោយឡែកសហគមន៍នៅតែតម្រូវឱ្យមានការបណ្តុះបណ្តាល ការផ្តល់អនុសាស្ត្រ ការគាំទ្រ និងការណែនាំតាមដំណាក់កាលនេះច្រើនទៀត ។

នេះគឺជាវិធីបីយ៉ាងដែលអ្នកសម្របសម្រួលអាចផ្តល់ការគាំទ្រដល់សហគមន៍ នៅដំណាក់កាលនៃការអនុវត្តន៍ ។

ការផ្តល់ឯកទេសណែនាំ

នៅពេលដែលសហគមន៍អាចកំណត់អត្តសញ្ញាណបញ្ហាផ្សេងៗដែលគេចង់ ដោះស្រាយនៅក្នុងតំបន់របស់ពួកគេ ឬសម្រេចចិត្តទៅលើគំនិតផ្តួចផ្តើម ដែលពួកគេចង់យកមកជួយដើម្បីទទួលបាននូវចំណេះដឹងឯកទេស នោះវាអាច មានអត្ថប្រយោជន៍បំផុតសម្រាប់ពួកគេ ។ ឧទាហរណ៍ ឯកទេសណែនាំ ទៅលើការសាងសង់អណ្តូងទឹកជាដើម នៅដែលពេលបានប្រមូលផ្តុំចំណេះ ដឹងតាមតំបន់និងភាពជាម្ចាស់រួមគ្នាអាចជួយធានាថា គម្រោងនោះបានទទួល ជោគជ័យនិងមិនធ្វើអោយមានកំហុសណាមួយនៅក្នុងសហគមន៍ផ្សេងៗទៀតទេ ។



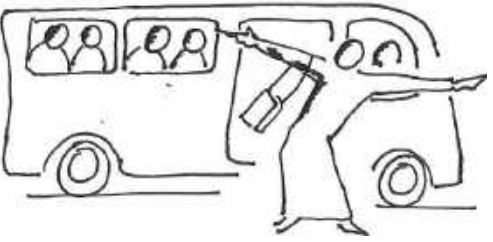
ឯកទេសណែនាំអាចត្រូវបានទទួលពីបុគ្គលិករដ្ឋាភិបាល អង្គការនានា និងសមាជិកសហគមន៍ណាមួយដែលមានជំនាញ ច្បាស់លាស់ ។ ថែមទាំងមានធនធានជាច្រើនបានសរសេរ ដែលជាការផ្តល់ការណែនាំផងដែរ ។

(មើលនូវទំព័រទី ១១៧ សំរាប់ធនធានសំខាន់ៗខ្លះទៀត) ។

ជាការសំខាន់ណាស់ដែល ឯកទេសណែនាំត្រូវបានស្នើរសុំតាមវិធីដែលមិនធ្វើអោយខូចខាតដល់ឯករាជ្យភាពសហគមន៍ ឬដែលមកជាមួយនឹងការសន្យានៃការផ្តល់ធនធានដ៏ធំនោះ វាអាចបង្កអាកប្បកិរិយានៃការពឹងពាក់លើខ្លួនឯង ដែលអូម៉ូចា ជួយដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ ។ មុនពេលធ្វើការណែនាំភ្នាក់ងារជំនាញម្នាក់ដល់សហគមន៍ត្រូវពិចារណាឱ្យបានត្រឹមត្រូវពីផលប៉ះពាល់ ដល់សហគមន៍លើគ្រប់វិស័យទាំងអស់ ។

ការលើកទឹកចិត្តទស្សនៈកិច្ចសិក្សា

មានប្រភពនៃព័ត៌មានដែលមានតម្លៃប្រសើរពីការប៉ាន់ស្មាននិងការណែនាំមួយផ្សេងទៀត គឺត្រូវលើកទឹកចិត្តឱ្យសមាជិកសហគមន៍ ខ្លះចុះទៅពិនិត្យសហគមន៍មួយទៀតដែលធ្លាប់បានដោះស្រាយបញ្ហាស្រដៀងគ្នា ។ ដោយការឃើញនូវអ្វីដែលសហគមន៍ដទៃទៀតបាន ធ្វើការអនុវត្តន៍ នោះអាចជួយជំរុញនិងផ្តល់ព័ត៌មានដែលឆ្លើយតបទៅនឹងសេចក្តីត្រូវការរបស់សហគមន៍ ។

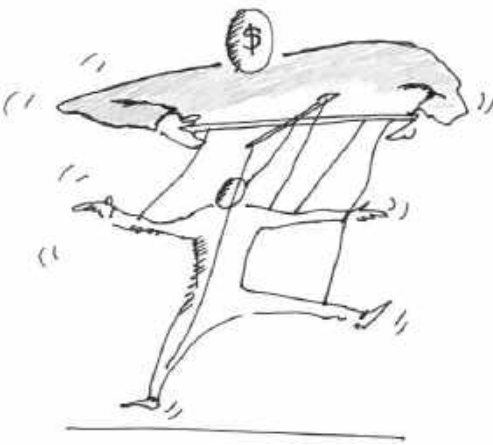


ការផ្តល់ថវិការពិខាងក្រៅ

ការផ្តល់ថវិការពិខាងក្រៅសំរាប់គម្រោងសហគមន៍អូម៉ូប៊ែរគឺជាបញ្ហាវិវាទមួយ ដោយឡែកមានអង្គការជាច្រើនបាន ព្យាយាមធ្វើការសន្និដ្ឋានប្លែកៗគ្នាលើបញ្ហានេះផងដែរ ។ ការផ្តល់ថវិកាតិចតួចដើម្បីចាប់ផ្តើមដំណើរការគម្រោងសហគមន៍ នោះអាចបង្កឧបសគ្គនៃសហគមន៍ដែលពឹងពាក់លើខ្លួនឯង និងរួចផុតពីផ្នត់គំនិតដែលពឹងពាក់លើអ្នកដទៃ ។ ការផ្តល់ ថវិកា ខាងក្រៅខ្លះទៀតអាចជួយលើកស្ទួយគម្រោងសហគមន៍អោយទទួលបានជោគជ័យយ៉ាងឆាប់បំផុត ។

នេះគឺជាគោលការណ៍សំខាន់ៗដែលអាចជាប្រយោជន៍ដើម្បីចងចាំនៅពេលកំពុងគិតពីបញ្ហានេះ:

- សហគមន៍គួរតែមានប្រវត្តិនៃការប្រើប្រាស់ធនធានរបស់ខ្លួនបានល្អដើម្បីគាំទ្រគម្រោងមុនពេលស្នើសុំថវិការពិខាងក្រៅ ។ ពួកគេគួរតែបានបង្ហាញនូវការពឹងផ្អែកលើខ្លួនឯងជាមុនសិន ។ ប្រសិនបើថវិការពិខាងក្រៅត្រូវបានស្នើសុំមុនពេលចំណុចនេះ វាជាការលំបាកសំរាប់សហគមន៍ដើម្បីមានគំនិតពឹងផ្អែកលើខ្លួនឯង ។
- សហគមន៍គួរតែរក្សាភាពម្ចាស់ការនៃកម្មវិធីដោយខ្លួនឯង ។ ប្រសិន បើចំនួនថវិកាដែលបានស្នើសុំមានសមាមាត្រធំពេកគម្រោងនោះជា "គម្រោងរបស់ម្ចាស់ជំនួយ" វាប្រហែលជាមិនសមរម្យទេ ។
- សហគមន៍ត្រូវមានគំនិតផ្តួចផ្តើម បើទោះជាមិនមានថវិកាក៏ដោយត្រូវ មានគំនិតផ្តួចផ្តើមចេញពីសហគមន៍ផ្ទាល់ បើសិនជាម្ចាស់ជំនួយសុំចំនា យលើការធ្វើអ្វីមួយដែលសហគមន៍មិនមានផែនការណ៍សំរាប់ខ្លួនឯង នោះត្រូវលើកសំនួរអោយបានច្រើននៃភាពជាម្ចាស់ការរយៈពេលវែង ។
- ប្រសិនបើអាចធ្វើបាន គួរតែផ្តល់ថវិការពិខាងក្រៅជាទំរង់នៃប្រាក់កម្ចី ។ ប៉ុន្តែថវិកានេះត្រូវមានកំណត់តាមចំនួនដែល គិតថា សហគមន៍អាចមានលទ្ធភាពសងវិញបាន ហើយថែមទាំងរក្សាភាពជាម្ចាស់ការនិងគំនិតផ្តួចផ្តើមនៃគម្រោងនៅក្នុងការគ្រប់ គ្រងសហគមន៍បានច្បាស់លាស់ ។
- ថវិការពិខាងក្រៅ គួរតែផ្តល់ទៅសហគមន៍ណា ដែលបានបង្ហាញនូវការធ្វើផែនការណ៍ល្អ ជំនាញគ្រប់គ្រងគម្រោងល្អ និង កន្លែងដែលបានបង្ហាញពីការគ្រប់គ្រងរចនាសម្ព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុត្រឹមត្រូវ ។
- លើកទឹកចិត្តសហគមន៍អោយគិតថា តើពួកគេចង់ទទួលបានថវិការពិខាងក្រៅ ឬទេ ។ ជួយពួកគេអោយធ្វើការឆ្លឹងឆ្លែងពីចំណុច វិជ្ជមាននិងចំណុចអវិជ្ជមាននៃការទទួលបានថវិការពិខាងក្រៅ ព្រមទាំងទទួលបានពិភាក្សា និងធ្វើការសម្រេចចិត្តអោយបាន ច្បាស់ ។ មិនត្រូវធ្វើការសន្និដ្ឋានថាសហគមន៍នឹងចង់បានថវិការពិខាងក្រៅឡើយ ត្រូវពិភាក្សាជាមួយពួកគេជាមុនសិន ។
- ជំនួសអោយការផ្តល់ថវិការពិខាងក្រៅសម្រាប់គម្រោង ការឧបត្ថម្ភថវិកាដទៃៗទៀតជាការសមរម្យ ដូចជាការជំរុញសមាជិក សហគមន៍អោយចុះទៅមើលសហគមន៍ដទៃទៀតដើម្បីរៀនពីអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើឬដើម្បីផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលឯកទេស ដល់ពួកគេ ។



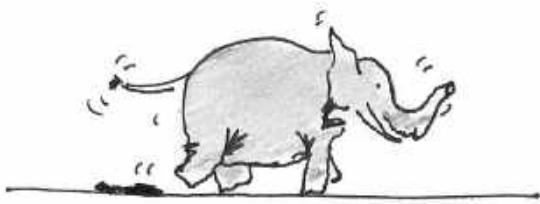
៣. ការដោះស្រាយបញ្ហា :

គោលបំណងនៅផ្នែកនេះគឺដើម្បីផ្តល់ការណែនាំខ្លះៗលើអ្វីដែលត្រូវធ្វើនៅពេលដែលមានបញ្ហាកើតឡើង កំឡុងពេលអូម៉ូប៊ែរ មានការណែនាំខ្លះនិងទាក់ទងជាមួយលោកអ្នកដែលជាអ្នកសម្របសម្រួល ។ ការណែនាំដទៃទៀតកាន់តែទាក់ទងនឹងអ្នកសម្របសម្រួលដើម្បីផ្តល់ការណែនាំដល់ក្រុមអ្នកសម្របសម្រួលនៅពេលដែលពួកគេជួបបញ្ហាទាំងនេះ ។

តើអ្នកត្រូវដោះស្រាយយ៉ាងម៉េច ធ្វើនៅពេលណា.....

.....ប្រសិនបើម្ចាស់ជំនួយមិនពេញចិត្តនឹងជំហានផ្លាស់ប្តូរយឺតៗនេះ?

- រំលឹកពួកគេថា ដំណើរការប្រៀបបានដូចជាដំរីមិនដូចជាម៉ាស៊ីនទេ ដោយឡែកដើម្បីទទួលបានភាពជោគជ័យក្នុងការផ្លាស់ប្តូរនិរន្តរភាពរយៈពេលយូរ ត្រូវប្រើពេលវេលាយូរបន្តិចផងដែរ ។
- ចែកចាយរឿងផ្សេងៗ ទាក់ទងនឹងអ្វីដែលជាការផ្លាស់ប្តូរកំពុងកើតឡើងពិតប្រាកដនៅក្នុងសហគមន៍ ។ ជួយពួកគេអោយមើលពីរបៀបនៃការផ្លាស់ប្តូរទាំងនេះមិនមែនកើតឡើងតែមួយនោះទេ ។ ប៉ុន្តែជាផ្នែកមួយនៃចលនានៃការផ្លាស់ប្តូរ ។ ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន សូមលើកឧទាហរណ៍ផ្សេងៗពីសហគមន៍អូម៉ូប៊ែរដទៃទៀត មកបង្ហាញពីការផ្លាស់ប្តូរដ៏ធំបំផុត ដើម្បីកសាងទំនុកចិត្តពួកគេក្នុងដំណើរការនេះ ។
- លើកទឹកចិត្តពួកគេអោយចុះទៅទស្សនៈកិច្ចសហគមន៍ដទៃ ដើម្បីជួបប្រជាពលរដ្ឋ ស្តាប់ និងមើលថាតើដំណើរការនោះមានការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងណា ។



.....ប្រសិនបើអ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំមានអារម្មណ៍ត្រូវបានគំរាមគំហែងដោយបានផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់សមាជិកក្រុមជំនុំក្នុងតំបន់?

- ចំណាយពេលជាមួយអ្នកដឹកនាំជាន់ខ្ពស់របស់ក្រុមជំនុំដើម្បីពន្យល់ពីមូលហេតុ ដែលក្រុមជំនុំក្នុងតំបន់បង្ករបញ្ហា ហើយជួយពួកគេអោយមើលពីចំណុចវិជ្ជមាននេះ ។
- បង្ហាញអ្នកដឹកនាំជាន់ខ្ពស់ក្រុមជំនុំពីរបៀបដែលក្រុមជំនុំ និងសហគមន៍ទាំងនេះផ្លាស់ប្តូរ ហើយលើកទឹកចិត្តពួកគេទៅធ្វើទស្សនៈកិច្ច និងមើលពីការផ្លាស់ប្តូររបស់សហគមន៍ និងក្រុមជំនុំដោយខ្លួនឯង ។
- ធ្វើការជាមួយក្រុមជំនុំក្នុងតំបន់ ដើម្បីជួយពួកគេអោយស្គាល់ពីរបៀបដែលពួកគេប្រើឥរិយាបថដោយការប្រើសិទ្ធិអំណាច ត្រូវបានឃ្នាំមើលដោយអ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំជាន់ខ្ពស់ ។ ជួយពួកគេ អោយគិតពីមធ្យោបាយផ្សេងៗដែលពួកគេអាចទំនាក់ទំនងដោយសន្តិវិធី ។

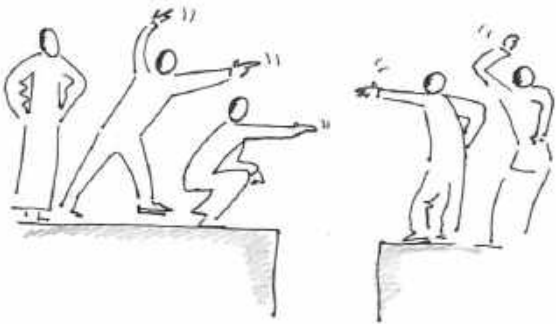


.....ប្រសិនបើអ្នកសម្របសម្រួលធ្វើការងារមិនបានល្អ?

- កំណត់អត្តសញ្ញាណអ្នកសម្របសម្រួលធ្វើយ៉ាងណាអោយពួកគេរីកចម្រើន និងត្រូវធ្វើការជាមួយពួកគេយ៉ាងជិតស្និទ្ធ ។
ប្រហែលជាលោកអ្នកអាចសម្របសម្រួលតាមជំហាន នៃដំណើរការបន្តបន្ទាប់ ជាមួយពួកគេ លើកក្រោយទៀត ។
- ស្នើរអោយអ្នកសម្របសម្រួល ដែលមានបទពិសោធន៍ និងមានសមត្ថភាព ដើម្បីធ្វើការជាមួយពួកគេ ព្រមទាំងបង្រៀន ពីដំណើរការ និងជំនាញតាមសេចក្តីត្រូវការ ។
- ធ្វើយ៉ាងណាកុំអោយស្ថានភាពនោះបន្តទៅមុខយូរពេកក្រែងលោសហតមន៍នោះទទួលរងគ្រោះដោយ ការសម្របសម្រួល ទន់ខ្សោយ ។ ប្រសិនបើលោកអ្នកគិតថា អ្នកសម្របសម្រួលមិនមានសមត្ថភាពធ្វើការបានល្អទេនោះ ត្រូវប្រញាប់ជ្រើស រើសនរណាម្នាក់ ដែលមានបទពិសោធន៍ខ្ពស់មកធ្វើការជំនួស ជៀសវាងដំណើរ នោះត្រូវបរាជោគជ័យ ។

.....ប្រសិនបើមានទំនាស់កើតឡើងក្នុងសហគមន៍?

- ធ្វើការវាយតម្លៃ ថាតើអ្នកម្នាក់ អាចជួយដោះស្រាយទំនាស់បានដែរឬទេ បើសិនជាមិនអាចដោះស្រាយបាន ត្រូវតែប្រមូល ប្រជាពលរដ្ឋមកជួបជុំគ្នាដើម្បីវិភាគពីមូលហេតុនៃទំនាស់ និងពិសក្តានុពលដ៏ធំបំផុតរបស់វា ។
- ត្រូវរក្សាអព្យាក្រឹតភាព បើសិនជាអាចធ្វើទៅបាន ។ ធ្វើជាអ្នកមកពីខាងក្រៅដើម្បីសួររសំណួរអវិជ្ជមានពីស្ថានភាពនោះ ដើម្បីជួយជំរុញអោយប្រជាពលរដ្ឋគិតពីបញ្ហានេះ ។
- ប្រមូលផ្តុំក្រុមជំនុំ ឬ សហគមន៍ដែលមានសេចក្តីជំនឿ ដើម្បីចូលរួមក្នុងដំណើរការនេះ ហើយសង្កេតមើល ថាតើពួកគេ អាចធ្វើជាអ្នកចាប់ផ្តើមការកសាងសន្តិភាពបានទេ ។

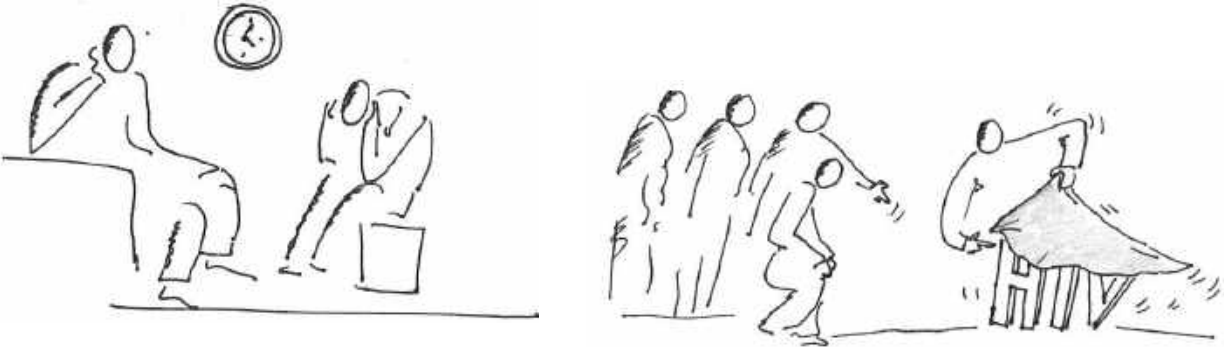


.....ប្រសិនបើសមាជិកនៃក្រុមអ្នកសម្របសម្រួលចាប់ផ្តើមកាត់បន្ថយកម្រិត នៃការចូលរួមរបស់ពួកគេ?

- ស្វែងយល់ពីមូលហេតុ ដែលពួកគេមិនចូលរួមច្រើន ។ តើដំណើរការនេះរឹងពេកមែន ឬទេ? តើពួកគេមិនពេញចិត្តនឹង ដំណើរការនេះមែន ឬទេ? តើពួកគេខ្វះការគាំទ្រមែន ឬទេ?
- ត្រូវស្វែងរកមធ្យោបាយផ្សេងៗ ដែលអ្នកនិងអ្នកសម្របសម្រួលអាចជួយដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនេះបាន ។
- ធ្វើការពិចារណាពីមធ្យោបាយផ្សេងៗ ដែលអ្នកអាចអោយតម្លៃការចែកចាយរបស់ពួកគេជាសាធារណៈដូចជា រង្វាន់ ពិសេស ចែងក្នុងសារពត៌មាន អោយពួកគេធ្វើជាអ្នកទទួលភ្ញៀវពីអ្នកខាងក្រៅផ្សេងទៀត ឬជំរុញអោយពួកគេទៅចុះ

ទស្សនៈកិច្ចក្នុងសហគមន៍ផ្សេងៗទៀត ។ ធ្វើការពិចារណាថាតើទំរង់នៃការផ្តល់រង្វាន់អាចជាលក្ខណៈសមរម្យដែរឬទេ ។

- ប្រសិនបើពេលវេលាមិនអំណោយផលទេនោះគឺជាបញ្ហាចម្បងបំផុត ត្រូវព្យាយាមរកមធ្យោបាយផ្សេងៗដើម្បីចូលរួមជាមួយសមាជិកសហគមន៍ក្នុងកិច្ចការរបស់ពួកគេអោយបានច្រើន ។
- ត្រូវលើកទឹកចិត្តសហគមន៍ស្វែងរកមធ្យោបាយផ្សេងៗដើម្បីជួយសមាជិកក្រុមអ្នកសម្របសម្រួលអោយធ្វើការងារអ្វីមួយ និងការងារដទៃទៀតដូចជា ការថែទាំសត្វពាហនៈ របស់ពួកគេជាដើម ។

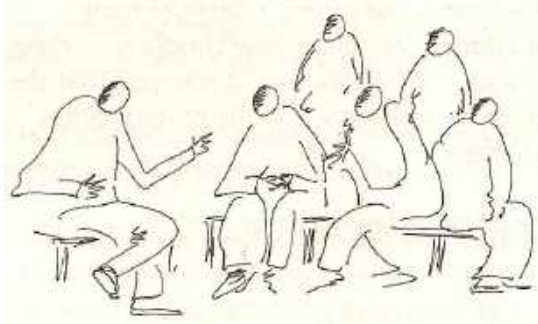


.....ប្រសិនបើសហគមន៍អ្វីទាំងពីរពេលវេលានៃដំណើរការវែងពេក?

- ជួយក្រុមជំនុំ និងសហគមន៍រៀបចំនិងកំណត់ពេលវេលាអោយបានច្បាស់លាស់ ។
- ត្រូវកំណត់ពេលវេលាឈប់សំរាកក្នុងពេលដំណើរការជាពិសេសអំឡុងពេលដែលធ្វើការនឿយហត់ខ្លាំង ដូចជាពេលចម្រុតជាដើម ។
- ត្រូវលើកទឹកចិត្តសហគមន៍ដើម្បីអបអរសាទរចំពោះស្នាដៃដ៏ធំធេងដែលពួកគេបានសម្រេចដោយជោគជ័យឬដែលពួកគេបានរកឃើញគន្លឹះជោគជ័យជាច្រើនទៀត ។ ការនេះអាចជួយអោយប្រជាពលរដ្ឋទទួលស្គាល់ថាអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើគឺពិតជារីកចំរើនប្រាកដមែន ហើយដំណើរការនោះគឺពិតជាមានតម្លៃមែនទែន ។

.....ប្រសិនបើមានបញ្ហាគន្លឹះៗនៅក្នុងសហគមន៍ដូចជា ជំងឺអេដស៍ ការរើសអើងភេទត្រូវបានបដិសេធដោយសហគមន៍ និងអ្នកសម្របសម្រួល?

- ធ្វើការជាមួយអ្នកសម្របសម្រួល ដើម្បីធ្វើការអប់រំ និងអោយពួកគេស្គាល់ពីបញ្ហាផ្សេងៗ ។
- ផ្តល់ជំនាញផ្សេងៗដល់ពួកគេ និងឧបករណ៍ ដើម្បីជួយពួកគេអោយសម្របសម្រួលក្រុមជំនុំ និង សហគមន៍ពិភាក្សាជុំវិញបញ្ហាទាំងនេះ ។
- ប្រសិនបើមិនយល់ទាន់ទេត្រូវចូលរួមពិភាក្សាខ្លះៗជាមួយអ្នកសម្របសម្រួលដើម្បីផ្តល់ការគាំទ្រ និងបទពិសោធន៍ដល់អ្នកសម្របសម្រួលដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនេះបានប្រសើរ ។
- សង្កេតមើលការគាំទ្រជំងឺអេដស៍ដោយដៃ និងបញ្ហាផ្សេងៗទៀតដើម្បីជួយដោះស្រាយបញ្ហានេះ ។



ଝି.ସଞ୍ଚେମ୍ବିଞ୍ଚୁଲ୍ଲିଲିଲିଲିଲି
ଲିଲିଲିଲିଲିଲିଲିଲିଲିଲିଲି

❖ របៀបត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃអ្វីម្តង

១. សេចក្តីផ្តើម :

នៅក្នុងផ្នែកនេះគ្របដណ្តប់លើរបៀបត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃអ្វីម្តង ព្រមទាំងគ្របដណ្តប់ទៅលើឧបករណ៍ជាច្រើនដែលអាចត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាមួយនិងសហគមន៍ ដើម្បីប្រមូលព័ត៌មានពីរបៀបដែលអ្វីម្តងធ្វើការ ។ ខណៈពេលដែលអ្នកសម្របសម្រួលនិងត្រូវបានរំពឹងដើម្បីដើរតួនាទីសំខាន់នៅក្នុងផ្នែកនេះ វាត្រូវបានសង្ឃឹមថា វិធីសាស្ត្រដែលបានពិពណ៌នាខាងក្រោមអាចត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយ អ្នកសម្របសម្រួល និងក្រុមអ្នកសម្របសម្រួលនៅពេលដែលពួកគេបានយល់ និងបានអនុវត្តន៍វិធីសាស្ត្រទាំងនោះ ។

តួនាទីរបស់អ្នកសម្របសម្រួល ក្នុងការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃអ្វីម្តងគឺត្រូវ :

- ត្រួតពិនិត្យភាពរីកចំរើនរបស់អ្វីម្តង
- រៀបចំ និងធ្វើការវាយតម្លៃចុងក្រោយ
- សមិទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃចុងក្រោយ
- ការអនុវត្តន៍ដែលបានពីការសិក្សា លើការវាយតម្លៃ
- ធានាថាការដែលបានសិក្សាលើការវាយតម្លៃត្រូវបានចែកចាយជាមួយសហគមន៍ និងអ្នកដែលបានចូលរួម ដទៃទៀតក្នុងដំណើរការនេះ ។
- ធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួល និងក្រុមអ្នកសម្របសម្រួលតាមវិធីសាស្ត្រនៃការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ ។

តើអ្វីទៅជាអត្ថប្រយោជន៍នៃការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ ?



- កត់ត្រាមេរៀនសម្រាប់ពេលអនាគត ។
- មើលថាតើមានការរីកចំរើនពិតប្រាកដក្នុងការជួយសហគមន៍ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ជីវភាពរបស់ពួកគេ ។
- ផ្តល់មធ្យោបាយដែលជំរុញអោយដំណើរការដែលត្រូវបានអនុវត្តន៍នៅក្នុងសហគមន៍ល្អប្រសើរ ។
- លើកទឹកចិត្ត និងគាំទ្រអ្នកសម្របសម្រួល ក្រុមអ្នកសម្របសម្រួល និងកំណត់អត្តសញ្ញាណដែលត្រូវការបណ្តុះបណ្តាលថែមទៀត ។
- វាយតម្លៃវិធីសាស្ត្ររបស់អ្វីម្តងថាតើវាត្រូវការកែប្រែ ឬផ្លាស់ប្តូរដើម្បីអោយសមនិងបរិបទនៃសហគមន៍ និងក្រុមជំនុំ ។

➤ **និយមន័យនៃការត្រួតពិនិត្យ :**

ការត្រួតពិនិត្យគឺជាការប្រមូលព័ត៌មានដែលជួយយើងអោយស្គាល់ពីដំណើរការអូម៉ូប៊ែរនិងការអនុវត្តន៍គម្រោង ។ ការនេះតែងតែទាមទារអោយមានការចូលរួមប្រមូលព័ត៌មានយ៉ាងទៀងទាត់ ពីការកត់ត្រានៃអ្នកចូលរួមនិងការផ្តល់ប្រតិកម្មពីសហគមន៍លើអត្ថប្រយោជន៍នៃគំរោងថែទាំការត្រួតពិនិត្យថវិកានិងការចំណាយ ។ ការត្រួតពិនិត្យគឺពិតជាសំខាន់ព្រោះវាបានផ្តល់ព័ត៌មានយ៉ាងច្រើនដែលអាចនិងត្រូវបានសំឡឹងមើលនៅចុងបញ្ចប់នៃដំណើរការខណៈពេលវាត្រូវបានវាយតម្លៃ ។

ប្រសិនបើអ្នកចង់ត្រួតពិនិត្យគំរោងស្ត្រីដែលជួយអ្នកផ្ទុកមេរោគអេដស៍ និងបណ្តុះបណ្តាលជំនាញពាណិជ្ជកម្ម អ្នកត្រូវការត្រួតពិនិត្យនូវសំណួរខាងក្រោម :

- តើពួកគេចូលរួមសិក្ខាសាលាបណ្តុះបណ្តាលទៀងទាត់ដែរ ឬទេ ?
- តើមានប៉ុន្មាននាក់កំពុងអនុវត្តធ្វើពាណិជ្ជកម្មថ្មីរបស់ពួកគេ ?
- តើប្រាក់ចំណូលរបស់ពួកគេបានកើនឡើងតាមលទ្ធផលគម្រោងដែរ ឬទេ ?
- តើជីវភាពរបស់ពួកគេបានកើនឡើងតាមលទ្ធផលគម្រោងដែរ ឬទេ ?
- តើគម្រោងកំពុងប្រើប្រាស់ថវិការតាមផែនការដែរ ឬទេ?



ការត្រួតពិនិត្យត្រូវការធ្វើដោយទៀងទាត់តាមរយៈដំណើរការរបស់អូម៉ូប៊ែរ ។ រូបភាពនៅទំព័រទី៥៤ បង្ហាញនូវដំណាក់កាលគន្លឹះៗនៃពេលដើម្បីត្រួតពិនិត្យ និងរបៀបដែលត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃចុងក្រោយ ។

➤ **និយមន័យនៃការវាយតម្លៃ :**

ការវាយតម្លៃ គឺត្រូវធ្វើនៅចុងបញ្ចប់នៃគម្រោង ឬនៅចំណុចកណ្តាលណាមួយដែលសំខាន់ក្នុងពេលដំណើរការនិងស្វែងរកសំណួរសំខាន់ៗដែលបានបង្ហាញជូនខាងក្រោម ។ ការវាយតម្លៃគឺជាការជំរុញសហគមន៍មួយដើម្បីសិក្សាពីទិសដៅអតីតកាលនិងផែនការអនាគតនៃដំណើរការ ។ វាបានបង្ហាញពីការងារជោគជ័យ និងពីអ្វីដែលបានផ្លាស់ប្តូរ ។ សារៈសំខាន់នៃការរៀបចំដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃគឺត្រូវប្រមូលរបាយការណ៍ត្រួតពិនិត្យទាំងអស់បញ្ចូលគ្នាហើយសំឡឹងមើលពីការផ្លាស់ប្តូរដែលបានកើតឡើងហួសពីការស្មាន ។ មានករណីជាច្រើន ការវាយតម្លៃរួមបញ្ចូលទាំងការសម្ភាសន៍ និងការពិភាក្សាតាមក្រុមលើប្រធានបទសំខាន់ៗជាមួយសហគមន៍ និងអាចត្រូវបានអនុវត្តន៍ ដោយក្រុមតូចនៃប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងតំបន់ដែលមានបទពិសោធន៍ក្នុងការអនុវត្តន៍ការវាយតម្លៃខ្លះៗ ។

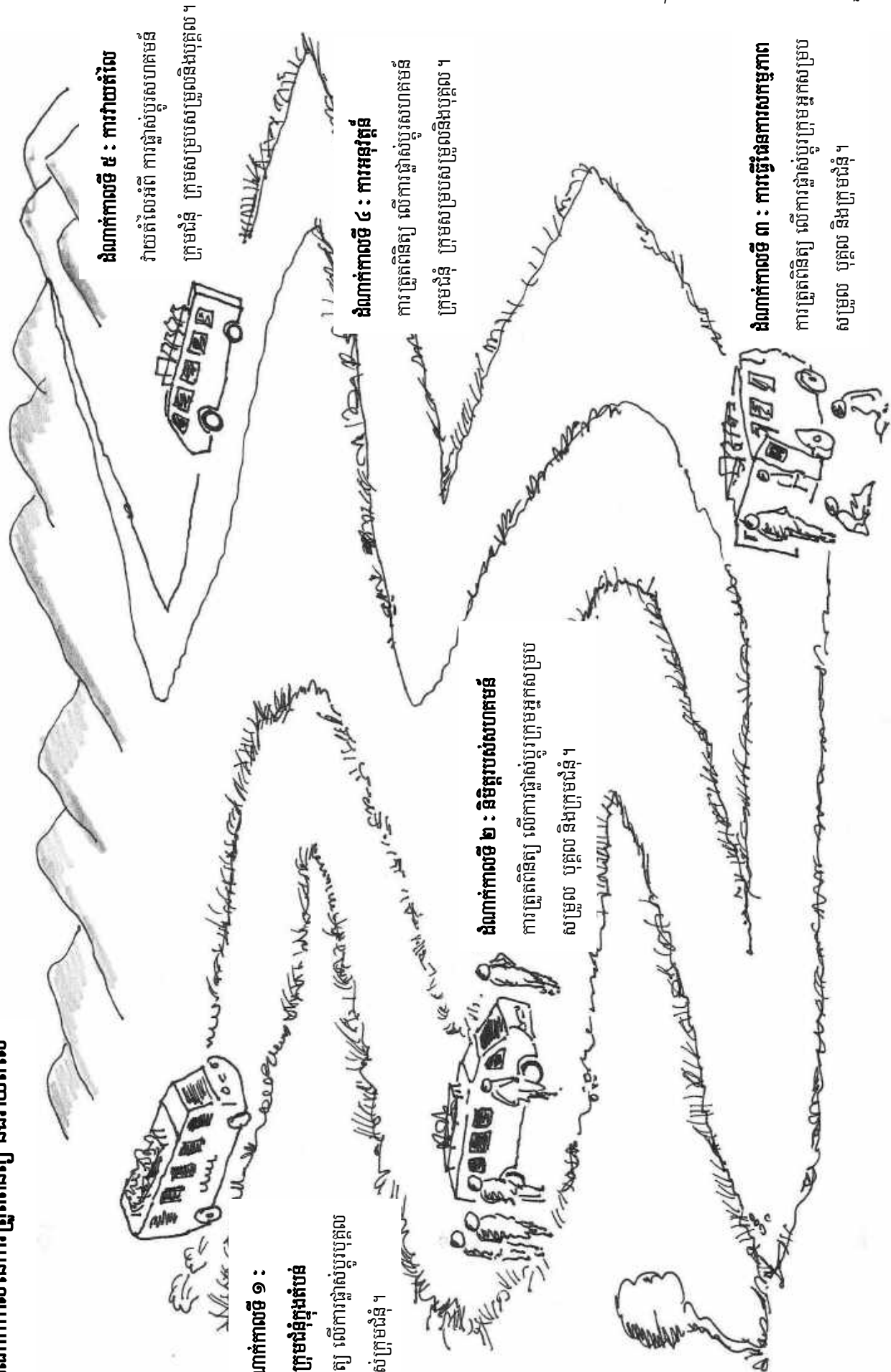
តើយើងបានផ្លាស់ប្តូរដែរឬទេ?



តើយើងបានធ្វើអ្វីតាមដែលយើងបាននិយាយដែរឬទេ?

តើយើងអាចប្រើប្រាស់ជំនាញ ឯកទេស និងធនធានរបស់យើងតាមរបៀបខុសៗគ្នាបានដែរឬទេ?

ដំណាក់កាលនៃការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ



ដំណាក់កាលទី ១ :
និមិត្តរបស់ក្រុមជំនុំក្នុងតំបន់

ការត្រួតពិនិត្យ លើការផ្លាស់ប្តូរបុគ្គល និង ការផ្លាស់ក្រុមជំនុំ ។

ដំណាក់កាលទី ២ : **និមិត្តរបស់សហគមន៍**

ការត្រួតពិនិត្យ លើការផ្លាស់ប្តូរក្រុមអ្នកសម្របសម្រួល បុគ្គល និងក្រុមជំនុំ ។

ដំណាក់កាលទី ៥ : **ការវាយតម្លៃ**

វាយតម្លៃលើអំពើ ការផ្លាស់ប្តូរសហគមន៍ ក្រុមជំនុំ ក្រុមសម្របសម្រួលនិងបុគ្គល ។

ដំណាក់កាលទី ៤ : **ការអនុវត្តន៍**

ការត្រួតពិនិត្យ លើការផ្លាស់ប្តូរសហគមន៍ ក្រុមជំនុំ ក្រុមសម្របសម្រួលនិងបុគ្គល ។

ដំណាក់កាលទី ៣ : **ការធ្វើទេសការសកម្មភាព**

ការត្រួតពិនិត្យ លើការផ្លាស់ប្តូរក្រុមអ្នកសម្របសម្រួល បុគ្គល និងក្រុមជំនុំ ។

➤ **ការស្ទង់គុណភាព និងបរិមាណពតិមាន :**

នៅពេលត្រួតពិនិត្យពតិមាន អ្នកត្រូវការយល់ស្គាល់ពីរបៀបនៃការប្រមូលទាំងបរិមាណ និងទាំងគុណភាពនៃពតិមាន ។
ខាងក្រោមនេះ គឺជានិយមន័យនិងឧទាហរណ៍របស់ប្រភេទនីមួយៗ :

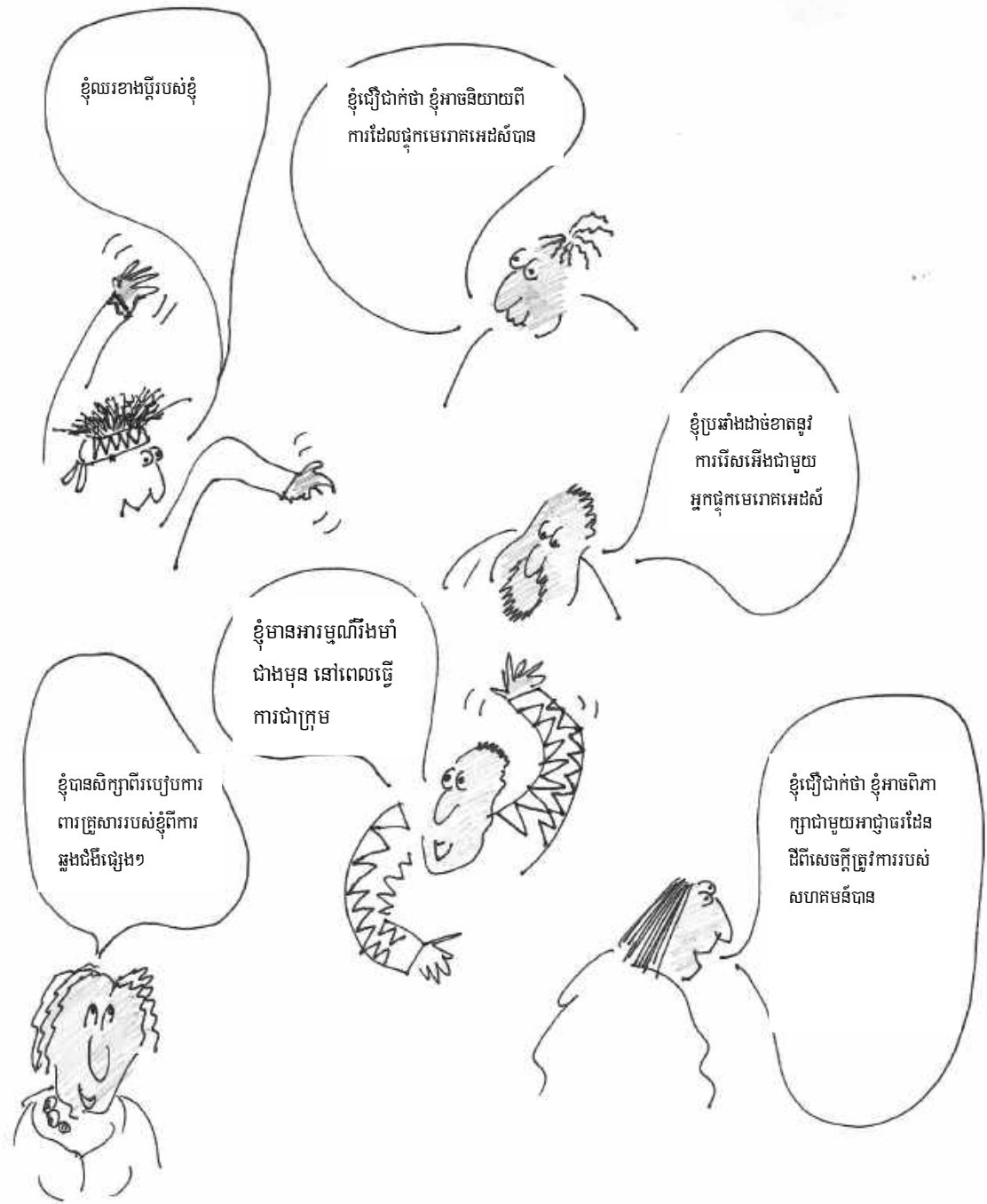
➔ **ពតិមានស្តីពីបរិមាណ**

ដើម្បីធ្វើការត្រួតពិនិត្យប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនូវភាពរីកចំរើននៃគម្រោងមួយ អ្នកត្រូវការសំឡឹងមើលពីពតិមានស្តីពីបរិមាណ ដូចជា បរិមាណប្រាក់ចំណូល និងបរិមាណចូលរួម ។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងគម្រោងស្ត្រី ដែលផ្ទុកជំងឺអេដស៍ គម្រោងនេះរួមបញ្ចូលទាំង កំរិតនៃប្រាក់ចំណូលបានកើតឡើងពីការធ្វើជំនួញខ្នាតតូចៗ ចំនួនស្ត្រីដែលបានចូលរួមក្នុងកម្មវិធី និងចំនួនស្ត្រីដែលបានចូលរួមក្នុងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលផ្សេងៗ ។

ទិន្នន័យស្តីពីបរិមាណអាចប្រមូលបានពីតារាងបំពេញពតិមានក្នុងសៀវភៅមគ្គុទ្ទេសន៍របស់អ្នកសម្របសម្រួល ។ ទិន្នន័យទាំងនេះអាចយកទៅប្រើប្រាស់តាមដំណាក់កាល នៃការត្រួតពិនិត្យ ។



➔ ពតិមានស្តីពីគុណភាព



ពតិមានដទៃទៀត ដែលអ្នកត្រូវការប្រមូល គឺគុណភាពពតិមានដូចជា ស្ត្រីមានអារម្មណ៍យ៉ាងណានៅពេល ដែលមានការទ្រនិងលើកទឹកចិត្តទៅវិញទៅមកពីក្រុមអ្នកផ្ទុកមេរោគអេដស៍ដូចគ្នា ។ ពតិមាននេះរួមបញ្ចូលទាំងអារម្មណ៍របស់ពួកគេផ្ទាល់គាំភាពជឿជាក់ពួកគេ ក្នុងការនិយាយពីផលលំបាក ដែលពួកគេជួបប្រទះ និងបើកចំថែមទៀតដើម្បីចែកចាយជាមួយនិងសមាជិកសហគមន៍ដទៃទៀតពីបញ្ហានេះ ។ ការប្រមូលពតិមានស្តីពីគុណភាពរួមទាំងការប្រមូលរឿងរ៉ាវទាំងឡាយនៃបទពិសោធន៍របស់ប្រជាពលរដ្ឋនិងផ្តល់អាទិភាពអោយពួកគេ ធ្វើការជ្រើសរើស រឿងដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីការផ្លាស់ប្តូរ ដែលពួកគេបានឆ្លងកាត់ ។ ឧបករណ៍នៅចុងបញ្ចប់នៃផ្នែកនេះ គឺជាធនធានល្អឥតខ្ចោះដើម្បីប្រមូលរឿង និងប្រភពផ្សេងៗទៀតស្តីពីពតិមានគុណភាព ។

២. ការត្រួតពិនិត្យ :

➤ ការត្រួតពិនិត្យផែនការ :

វាជាការសំខាន់ ដើម្បីធ្វើផែនការជាមួយអ្នកសម្របសម្រួលក្នុងតំបន់ខណៈពេលដែលធ្វើការត្រួតពិនិត្យនិងធ្វើការអនុវត្តន៍ការត្រួតពិនិត្យ ។ រូបភាពខាងក្រោមគឺជាមត៌ក្ខណ៍សំខាន់ៗដែលត្រូវការអនុវត្តន៍ នៅពេលដែលធ្វើការត្រួតពិនិត្យដំណើរការរបស់អ្នកម្ចាស់ និងឥទ្ធិពលរបស់វា ។ វាជាសំខាន់ដើម្បីបង្ហាញរូបភាពដល់អ្នកសំរាប់សំរួល និងក្រុមអ្នកសំរាប់សំរួល ធ្វើដូច្នោះ ពួកគេនឹងយល់ពីរបៀបដាក់របាយការណ៍ត្រួតពិនិត្យបញ្ចូលគ្នា ។

១. ផែនការផ្តល់សំភារៈផ្គត់ផ្គង់

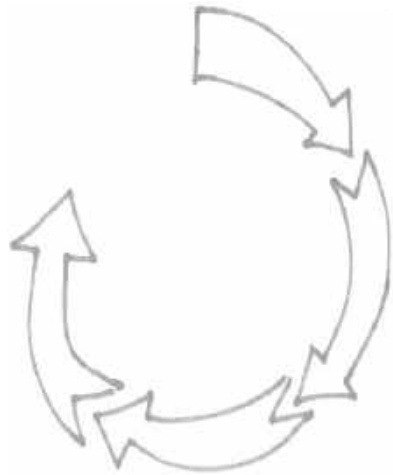
- តើការត្រួតពិនិត្យនឹងធ្វើនៅពេលណា ?
- ធ្វើនៅកន្លែងណា ?
- តើនរណាខ្លះមានការពាក់ព័ន្ធ ?
- តើព័ត៌មានពីប្រភពណាខ្លះដែលយើងត្រូវការអង្កេតមើល ?

៦. សកម្មភាពសិក្សា

- តើអ្នកណានឹងប្រតិបត្តិការសិក្សានិងផ្តល់អនុសាសន៍?
- ពេលណា?

៥. ចូលរួមចែកចាយការសិក្សា

- ជាមួយតំបន់
- ក្រុមអ្នកសំរាប់សំរួល
- ជាមួយសហគមន៍



២. វិធីសាស្ត្រ

- តើមានសំនួរគន្លឹះអ្វីខ្លះ ដែលយើងត្រូវសួរ?
- តើឧបករណ៍នៃការប្រមូលព័ត៌មានប្រភេទណាខ្លះដែលយើងគួរយកមកប្រើ?
- តើយើងត្រូវការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកណាខ្លះ? តាមវិធីសាស្ត្រណា?
- តើក្រុមប្រភេទណាខ្លះដែលត្រូវបានចូលរួមដូចជាស្ត្រី ចាស់ៗ ជនពិការ និងយុវជន?

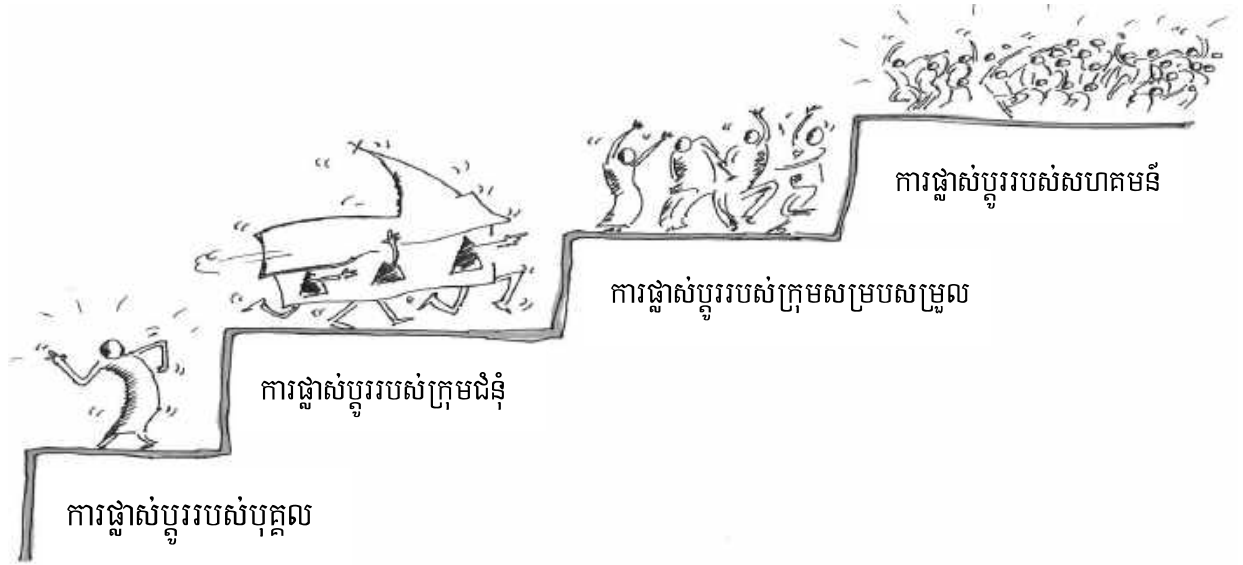
៤. ការផ្តល់អនុសាសន៍

- ដើម្បីបង្កើនការងាររបស់អ្នកម្ចាស់ ។
- ដើម្បីបង្កើនឥទ្ធិពលដល់សហគមន៍ ។

៣. ជំហាននៃការត្រួតពិនិត្យ

- ប្រមូលទាំងព័ត៌មានស្តីពីបរិមាណនិងព័ត៌មានស្តីពីគុណភាព ។
- វិភាគដោយការប្រើការចង្អុលបង្ហាញនៃការផ្លាស់ប្តូរនៅទំព័រទី ៧៤ ដល់ ៨០ ដើម្បីបង្កើតតារាងពិន្ទុ ។
- សាកល្បងធ្វើការសន្និដ្ឋានជាមួយនឹងសហគមន៍ ។
- ការសន្និដ្ឋានចុងក្រោយ ។

➤ ការត្រួតពិនិត្យកម្រិតផ្សេងគ្នានៃការផ្លាស់ប្តូរតាមដំណាក់កាលរបស់អូម៉ូថា :



រូបភាពខាងក្រោមបង្ហាញពីកម្រិតខុសៗគ្នា ដែលត្រូវបានត្រួតពិនិត្យ តាមរយៈដំណើរការអូម៉ូថា ។
 នៅពេលធ្វើការវាយតម្លៃគំរោង ព័ត៌មានទាំងឡាយដែលបានប្រមូលក្នុងអំឡុងពេលធ្វើការត្រួតពិនិត្យត្រូវបានប្រើប្រាស់
 ដើម្បីពិនិត្យការអនុវត្តដំណើរការ ព្រមទាំងពិនិត្យផលប៉ះពាល់នៃគំរោង ។

➤ **របៀបប្រើប្រាស់តារាងសន្ទស្សន៍ខាងក្រោម :**

១. ធ្វើការសំរេចចិត្តលើកម្រិតណាមួយដែលអ្នកនឹងពិនិត្យមើលមុនគេ ។
២. ធ្វើការពិនិត្យ និងយល់ឃើញថា តើសំនួរទាំងនេះសមស្របសំរាប់ក្រុមរបស់អ្នកឬនៅ ឬមួយអ្នកត្រូវការបន្ថែមសំនួរ ថ្មីៗខ្លះចូលទៀត ។
៣. ជ្រើសរើសឧបករណ៍ដ៏សមស្របបំផុត ដើម្បីប្រើប្រាស់ជាមួយនឹងសំនួរអស់ទាំងនោះ ។
៤. នៅពេលដែលអ្នកបានប្រមូលព័ត៌មានទាំងអស់រួចហើយ ត្រូវពិនិត្យវាឡើងវិញហើយត្រូវប្រើតារាងចង្អុលបង្ហាញ ដើម្បីដាក់ពិន្ទុតាមកំរិតនៃការផ្លាស់ប្តូរ ។
៥. ផ្តល់ឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងដើម្បីគាំទ្រពិន្ទុទាំងនេះ ។ ប្រហែលជាអ្នកត្រូវការបញ្ចូលទិន្នន័យបន្ថែមខ្លះទៀតពីសាលារៀន មណ្ឌលសុខភាពឬស្ថិតិអាជ្ញាធរដែនដីដែលបង្ហាញពីការផ្លាស់ប្តូរ ។
៦. ចែកចាយពិការសិក្សារកឃើញរបស់អ្នកជាមួយនឹងសហគមន៍ ដើម្បីពិនិត្យមើលថាតើពួកគេឯកភាពជាមួយនឹងគំនិត នោះឬក៏មានយោបល់អ្វីផ្សេងទៀត ត្រូវបន្ថែម ។
៧. សរសេរពិការសិក្សារបស់អ្នកជាមួយសហគមន៍ដោយប្រើប្រាស់គោលការណ៍ណែនាំ នៅទំព័រទី ៧១ ។

➤ **សន្ទស្សន៍ពីការផ្លាស់ប្តូររបស់បុគ្គល :**

សំនួរគន្លឹះដែលត្រូវប្រើដើម្បីប្រមូលព័ត៌មាន ស្តីអំពីការ ផ្លាស់ប្តូររបស់បុគ្គល :

១. តើអ្នកបានសិក្សាអ្វីខ្លះពីការសិក្សាព្រះគម្ពីរ?
២. តើការសិក្សាព្រះគម្ពីរបានផ្លាស់ប្តូរទស្សនៈវិស័យនៃក្រុមជំនុំ និងសហគមន៍របស់អ្នកដូចម្តេចខ្លះ?
៣. តើចំណេះដឹងថ្មីអ្វីខ្លះដែលអ្នកបានទទួលពីការធ្វើការងារជាមួយសហគមន៍របស់អ្នក?
៤. តើអ្នកបានសិក្សាជំនាញថ្មីអ្វីខ្លះ តាមរយៈការចូលរួមធ្វើការងារនៅក្នុងសហគមន៍?
៥. ផ្អែកលើបទពិសោធន៍នេះតើអ្នកនឹងធ្វើអ្វី ដើម្បីអោយផ្លាស់ប្តូរ?

ឧបករណ៍ ដើម្បីប្រើប្រាស់ជាមួយ សំនួរខាងលើ (មើលទំព័រ ៨៣ ដល់៨៩) :

- ពិភាក្សាតាមក្រុមលើប្រធានបទសំខាន់ៗ
- ការផ្លាស់ប្តូរបុគ្គលតាមរដូវកាល
- ការនិទានរឿងជាមួយប្រជាពលរដ្ឋ

➤ **របៀបប្រើប្រាស់តារាងសន្ទស្សន៍**

បុគ្គលគ្រប់រូបមិនត្រូវការអោយបំពេញតាមតារាងនេះទេប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីការប្រមូលព័ត៌មានពីក្រុមនៃបុគ្គល ។ តារាងនេះនឹងផ្តល់អោយអ្នកនូវរូបភាពទូទៅមួយដែលបង្ហាញពីរបៀបដែលបុគ្គលបានទទួលឥទ្ធិពល ដោយអ្វីមួយ ។ អ្នកអាចប្រើប្រាស់តារាងនៅទំព័រទី ៧១ ដើម្បីធ្វើវិភាគព័ត៌មាន និងផ្តល់ពិន្ទុទៅតាមរូបភាពទូទៅ នៃការផ្លាស់ប្តូរ របស់បុគ្គល ។

➤ **សន្ទស្សន៍ពីការផ្លាស់ប្តូររបស់បុគ្គល**

អាកប្បកិរិយា	ខ្សោយ	មធ្យម	ល្អ	ល្អណាស់
ភាពបើកចំហ ដើម្បីសាកល្បងធ្វើការងារថ្មី ដូចជាការដាំដំណាំតាមបច្ចេកទេសថ្មី មធ្យោបាយនៃការរកប្រាក់ចំណូលថ្មីឬធ្វើការជាមួយនឹងក្រុមមនុស្សផ្សេងៗ				
ភាពបើកចំហ ដើម្បីចែកចាយបទពិសោធន៍គំនិតនិងជំនាញផ្សេងៗ ជាមួយអ្នកដទៃ ធ្វើដូច្នេះទើបសហគមន៍អាចទទួលបានភាពរីកចំរើនបាន				
ភាពបើកចំហ ដើម្បីរុករកប្រធានបទដែលទាក់ទាញនិងសេចក្តីជំនឿ				
សូមផ្តល់ភស្តុតាង ដើម្បីគាំទ្រពិន្ទុខាងលើ				

ចំណេះដឹង	ខ្សោយ	មធ្យម	ល្អ	ល្អណាស់
ចាប់តាំងពីធ្វើការរួមគ្នា បុគ្គលបានសិក្សាពីបទពិសោធន៍ជាច្រើន និងអាចយកចំណេះដឹងនេះទៅអនុវត្តន៍គំរោងថ្មី				
បានទទួលនូវចំណេះដឹងថ្មីមួយពីរបៀបធ្វើការរួមគ្នា អោយមានប្រសិទ្ធិភាព				
បានទទួលចំណេះដឹងពីរបៀបដែលអ្វីមួយធ្វើការ របៀបចូលរួម និងរបៀបប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ផ្សេងៗ				
សូមផ្តល់ភស្តុតាង ដើម្បីគាំទ្រពិន្ទុខាងលើ				

ជំនាញ	ខ្សោយ	មធ្យម	ល្អ	ល្អណាស់
លទ្ធភាពដើម្បីធ្វើការជាក្រុម ធ្វើការសំរេចចិត្ត និងធ្វើផែនការ រួមគ្នា				
លទ្ធភាពដើម្បីចែកចាយដើម្បីប្រមូល និងវិភាគព័ត៌មាន				
លទ្ធភាពដើម្បីចាប់ផ្តើមគម្រោងថ្មី និងអាចបញ្ចប់គម្រោងដោយជោគជ័យ				
លទ្ធភាពដើម្បីសិក្សាជំនាញបច្ចេកទេសថ្មី ដើម្បីចែកចាយ ជាមួយសហគមន៍				
សូមផ្តល់ភស្តុតាង ដើម្បីគាំទ្រពិន្ទុខាងលើ				

➤ **សន្ទស្សន៍នៃការផ្លាស់ប្តូររបស់ក្រុមជំនុំ**

សំនួរគន្លឹះៗដែលត្រូវប្រើដើម្បីប្រមូលព័ត៌មានស្តីអំពីការផ្លាស់ប្តូររបស់ក្រុមជំនុំ:

១. តើភាពជាអ្នកដឹកនាំបានគាំទ្រ និងលើកកម្ពស់ អ្វីមួយដោយរបៀបណា ?
២. តើអ្វីមួយបានជះឥទ្ធិពលយ៉ាងដូចម្តេចដល់ភាពជាអ្នកដឹកនាំនៃក្រុមជំនុំ ?
៣. តើការសិក្សាព្រះគម្ពីរបានជះឥទ្ធិពលដល់ក្រុមជំនុំដោយរបៀបណា ?
៤. ផ្អែកលើដំណើរការនៃអ្វីមួយ តើក្រុមជំនុំបានធ្វើអ្វីខ្លះ?
៥. តើសមាជិកក្រុមជំនុំបានផ្តល់ផលប្រយោជន៍អ្វីខ្លះដល់សហគមន៍ដើម្បីបង្កើនជីវភាពរស់នៅរបស់ពួកគេ ?
៦. តើអ្វីទៅគឺជាភាពជោគជ័យដ៏ធំបំផុត ?

អ្នកអាចប្រើឧបករណ៍នានាជាមួយសំនួរខាងលើ (មើលទំព័រទី ៨៣-៨៩)

- ការពិភាក្សាតាមក្រុមលើប្រធានបទសំខាន់ៗ
- របៀបដែលបុគ្គលបានផ្លាស់ប្តូរតាមរដូវកាល
- ការនិយាយរឿងជាមួយមនុស្ស
- ការប្រើផែនទីឧបករណ៍
- ការអោយពិន្ទុតាមកម្រិត

កាលណាអ្នកបានប្រមូលព័ត៌មានពីសំណួរខាងលើរួចហើយ អ្នកអាចប្រើតារាងខាងក្រោមដើម្បី វិភាគព័ត៌មាននិងផ្តល់ពិន្ទុទៅតាមកម្រិតនៃការផ្លាស់ប្តូរ ។

ភាពជាអ្នកដឹកនាំ	ខ្សោយ	មធ្យម	ល្អ	ល្អណាស់
គាំទ្រ និងប្តេជ្ញាចិត្តដើម្បីអ្វីមួយ				
សមត្ថភាពដើម្បីទទួលយកវិធីសាស្ត្រក្នុងការបង្រៀនព្រះគម្ពីរថែមទៀត				
សមត្ថភាពដើម្បីដឹកនាំនិងលើកចិត្តក្រុមជំនុំ				
សូមផ្តល់ភស្តុតាងដើម្បីគាំទ្រពិន្ទុខាងលើ				

ក្រុមជំនុំ	ខ្សោយ	មធ្យម	ល្អ	ល្អណាស់
ការសិក្សាព្រះគម្ពីរបានជួយរុញទឹកចិត្តនិងធ្វើអោយពួកគេ មានអារម្មណ៍រំភើបយ៉ាងខ្លាំង				
ភាពបើកចំហ ដើម្បីគិតពីបញ្ហាផ្សេងៗ ដោយការសិក្សាព្រះគម្ពីរ ដូចជា ជីវភាពក្រុមជំនុំ តួនាទីក្នុងក្រុមជំនុំនិងទំនាក់ទំនងក្នុងសហគមន៍				
កំរិតនៃការចូលរួមក្នុងការសិក្សាព្រះគម្ពីរ				
ការរំភើបចិត្តពីរបៀបនៃការសិក្សាព្រះគម្ពីរ				
សូមផ្តល់ភស្តុតាងដើម្បីគាំទ្រពិន្ទុខាងលើ				
ការទំនាក់ទំនង	ខ្សោយ	មធ្យម	ល្អ	ល្អណាស់
ភាពបើកចំហនៃ ភាពជាអ្នកដឹកនាំ និងក្រុមជំនុំ ដើម្បីធ្វើការជាមួយក្រុមជំនុំដទៃទៀតពេលធ្វើការងារអ្វីមួយ				
ភាពបើកចំហនៃ ភាពជាអ្នកដឹកនាំនិងក្រុមជំនុំដើម្បីធ្វើការ ជាមួយក្រុមជំនុំដទៃទៀតបន្ត				
សូមផ្តល់ភស្តុតាងដើម្បីគាំទ្រពិន្ទុខាងលើ				
សកម្មភាពអនុវត្តន៍	គ្មាន	កម្រ	ពេលខ្លះ	ជារៀងៗ
របៀបសិក្សាព្រះគម្ពីររួមគ្នាមួយ គឺត្រូវបាន លើកទឹកចិត្តអោយធ្វើដោយខ្លួនឯង				
ការអធិប្បាយ និងការបង្រៀនត្រូវអោយក្រុម ជំនុំស្វែងរកសំណួរ និងគំនិតដោយខ្លួនឯង				
ផ្អែកលើដំណើរការនេះក្រុមជំនុំត្រូវបានផ្តាច់ជាចិត្តដើម្បីកំណត់តួលេខ នៃគម្រោងសកម្មភាពសង្គម				
ក្រុមជំនុំទទួលស្គាល់ថាវាអាចបំពេញនូវសេចក្តីត្រូវ ការរបស់ខ្លួនដ៏ធំបំផុតពីធនធានរបស់ខ្លួនផ្ទាល់				
សូមផ្តល់ភស្តុតាងដើម្បីគាំទ្រពិន្ទុខាងលើ				

➤ សន្និសីទនៃការផ្លាស់ប្តូរក្រុមអ្នកសម្របសម្រួល

សំណួរគន្លឹះៗដែលត្រូវប្រើប្រាស់ដើម្បីប្រមូលព័ត៌មានពីការផ្លាស់ប្តូរក្រុមអ្នកសម្របសម្រួល :

១. តើក្រុមអ្នកសម្របសម្រួលបានសិក្សាអ្វីខ្លះពីការធ្វើការងាររួមគ្នា ?
២. តើឧបសគ្គចំបងបំផុតដែលក្រុមអ្នកសម្របសម្រួលជួបប្រទះគឺជាអ្វី ?
៣. តើក្រុមអ្នកសម្របសម្រួលបានយកជ័យជំនះលើការឧបសគ្គនេះដោយរបៀបណា ?
៤. តើក្រុមអ្នកសម្របសម្រួលអោយតម្លៃចំបំផុតអ្វីខ្លះអំពីការធ្វើការរួមគ្នា ?

អ្នកអាចប្រើឧបករណ៍នានាដើម្បីប្រើប្រាស់ជាមួយសំណួរខាងលើ (មើលទំព័រទី ៨៧-៩៣)

- ការពិភាក្សាតាមក្រុមលើប្រធានបទសំខាន់ៗ ។
- របៀបដែលបុគ្គលបានផ្លាស់ប្តូរតាមរដូវកាល ។
- ការនិទានរឿងជាមួយមនុស្ស ។

នៅពេលអ្នកបានប្រមូលព័ត៌មានពីសំណួរខាងលើរួចហើយ អ្នកអាចប្រើតារាងខាងក្រោមដើម្បីធ្វើការវិភាគព័ត៌មាន និងផ្តល់ពិន្ទុទៅតាមកំរិតនៃការផ្លាស់ប្តូរ ។

សមត្ថភាពរបស់ក្រុមអ្នកសម្របសម្រួល	ខ្សោយ	មធ្យម	ល្អ	ល្អណាស់
សមត្ថភាពដើម្បីធ្វើការរួមគ្នាប្រមូលព័ត៌មាន ធ្វើផែនការណ៍ និងធ្វើការសម្រេចចិត្ត				
សមត្ថភាពដើម្បីចែកចាយជំនាញ ចំណេះដឹងនិងបទពិសោធន៍				
សមត្ថភាពដើម្បីមាននិមិត្ត ជំរុញទឹកចិត្ត និងលើកទឹកចិត្តដល់សហគមន៍				
សមត្ថភាពដើម្បីរំលឹក និងសិក្សាមេរៀនពី បទពិសោធន៍				
សមត្ថភាពដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហា បន្ទុកភាពតានតឹង ដោះស្រាយ ទំនាស់នៅក្នុងសហគមន៍				
សមត្ថភាពដើម្បីទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកដឹកនាំ ក្រុមជំនុំ និងអ្នកដឹកនាំសហគមន៍				

សមត្ថភាពដើម្បីទំនាក់ទំនងនិងភ្ជាប់បណ្តាញ ជាមួយនិងភ្នាក់ងារឯកជន និងភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាល				
សូមផ្តល់ភស្តុតាងដើម្បីគាំទ្រពិន្ទុខាងលើ				

➤ សន្ទស្សន៍នៃការផ្លាស់ប្តូរសហគមន៍

នៅផ្នែកនេះរួមបញ្ចូលតារាងនៃសន្ទស្សន៍ទាំងបួន និងគ្របដណ្តប់ទៅលើបញ្ហានៃភាពរួមគ្នា របស់សហគមន៍ ជីវភាពរស់នៅ សុខភាព និងការអប់រំ ។ វាត្រូវបានទទួលស្គាល់ថា ខណៈពេលកំពុងបង្កើតគម្រោងមួយ តារាងសន្ទស្សន៍ទាំងនេះ នឹងមិនទាក់ទងគ្នាទេ រហូតដល់គម្រោងមួយបានចាប់ផ្តើមដំណើរការ ។ ទោះបីជាយ៉ាងណា តារាងដំបូងបង្អស់ ដែលផ្តោតទៅ លើភាពរួមគ្នារបស់សហគមន៍ត្រូវបានប្រើប្រាស់ចាប់តាំងពីដំណាក់កាលនៃការអោយសហគមន៍មាននិមិត្តរហូតដល់ដំណាក់កាល នៃការអនុវត្តន៍ ។

សំនួរគន្លឹះៗដែលត្រូវប្រើដើម្បីប្រមូលព័ត៌មាននៃការផ្លាស់ប្តូររបស់សហគមន៍ :

សូមធ្វើការជ្រើសរើសសំនួរដែលត្រូវនឹងគម្រោងដែលសហគមន៍កំពុងធ្វើការអនុវត្តន៍

១. តើជីវភាពនៅក្នុងសហគមន៍បានផ្លាស់ប្តូរដែលឬទេ? បើសិនបានផ្លាស់ប្តូរ តើបានផ្លាស់ប្តូរដោយរបៀបណា?
២. តើសុខភាពរបស់សហគមន៍បានអភិវឌ្ឍន៍ដែលឬទេ? បើសិនបាន តើអភិវឌ្ឍន៍តាមរបៀបណា?
៣. តើការអប់រំយុវជនបានអភិវឌ្ឍន៍ដែលឬទេ? បើសិនបាន តើបានអភិវឌ្ឍន៍ដោយរបៀបណា?
៤. តើសហគមន៍បានរួមគ្នាដោយរបៀបណា? សូមផ្តល់ឧទាហរណ៍ពីការនេះ ។
៥. តើសហគមន៍បានត្រៀមខ្លួនសំរាប់ពេលដែលមានវិបត្តិឬគ្រោះមហន្តរាយហើយឬនៅ?

អ្នកអាចប្រើឧបករណ៍នានាជាមួយសំនួរខាងលើ (មើលទៅទំព័រទី ៨៧-៩៣) :

- ការពិភាក្សាតាមក្រុមលើប្រធានបទសំខាន់ៗ
- របៀបដែលបុគ្គលបានផ្លាស់ប្តូរតាមរដូវកាល
- ការនិយាយរឿងនិទានជាមួយមនុស្ស
- ការប្រើផែនទីជាឧបករណ៍
- ការអោយពិន្ទុតាមកម្រិត

នៅពេលដែលអ្នកបានប្រមូលព័ត៌មានពីសំនួរខាងលើរួចហើយ អ្នកអាចប្រើតារាងខាងក្រោមដើម្បីធ្វើការវិភាគព័ត៌មាន និងផ្តល់ពិន្ទុទៅតាមកំរិតនៃការផ្លាស់ប្តូរ ។

ភាពរួមគ្នារបស់សហគមន៍	ខ្សោយ	មធ្យម	ល្អ	ល្អណាស់
សមត្ថភាពដើម្បីធ្វើការរួមគ្នាតាមនិមិត្តក្នុងពេលអនាគត ដើម្បីធ្វើអោយសហគមន៍ប្រសើរឡើង ។				
សមត្ថភាពដើម្បីធ្វើការសម្រេចចិត្តរួមគ្នា ។				
សមត្ថភាពដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណសេចក្តីត្រូវការរបស់សហគមន៍ ។				
សមត្ថភាពដើម្បីឃ្នាំមើលអ្នកដែលងាយទទួលរងគ្រោះ និងអ្នកទន់ខ្សោយបំផុត ។				
សមត្ថភាពដើម្បីធ្វើផែនការណ៍រួមគ្នា ។				
សមត្ថភាពដើម្បីចូលរួមជាមួយអ្នកដឹកនាំស្នូលរបស់សហគមន៍ ។				
សមត្ថភាពដើម្បីភ្ជាប់បណ្តាញជាមួយភ្នាក់ងារផ្សេងៗនិងអាជ្ញាធរ មូលដ្ឋាន ។				
សមត្ថភាពដើម្បីផ្តួចផ្តើមសិទ្ធិអំណាច ។				
សមត្ថភាពដើម្បីចែកចាយ និងផ្តល់ព័ត៌មាន ។				
សមត្ថភាពដើម្បីគ្រប់គ្រង និងដោះស្រាយទំនាស់នៅក្នុងសហគមន៍ ។				
សូមផ្តល់ភស្តុតាងដើម្បីគាំទ្រពិន្ទុខាងលើ				

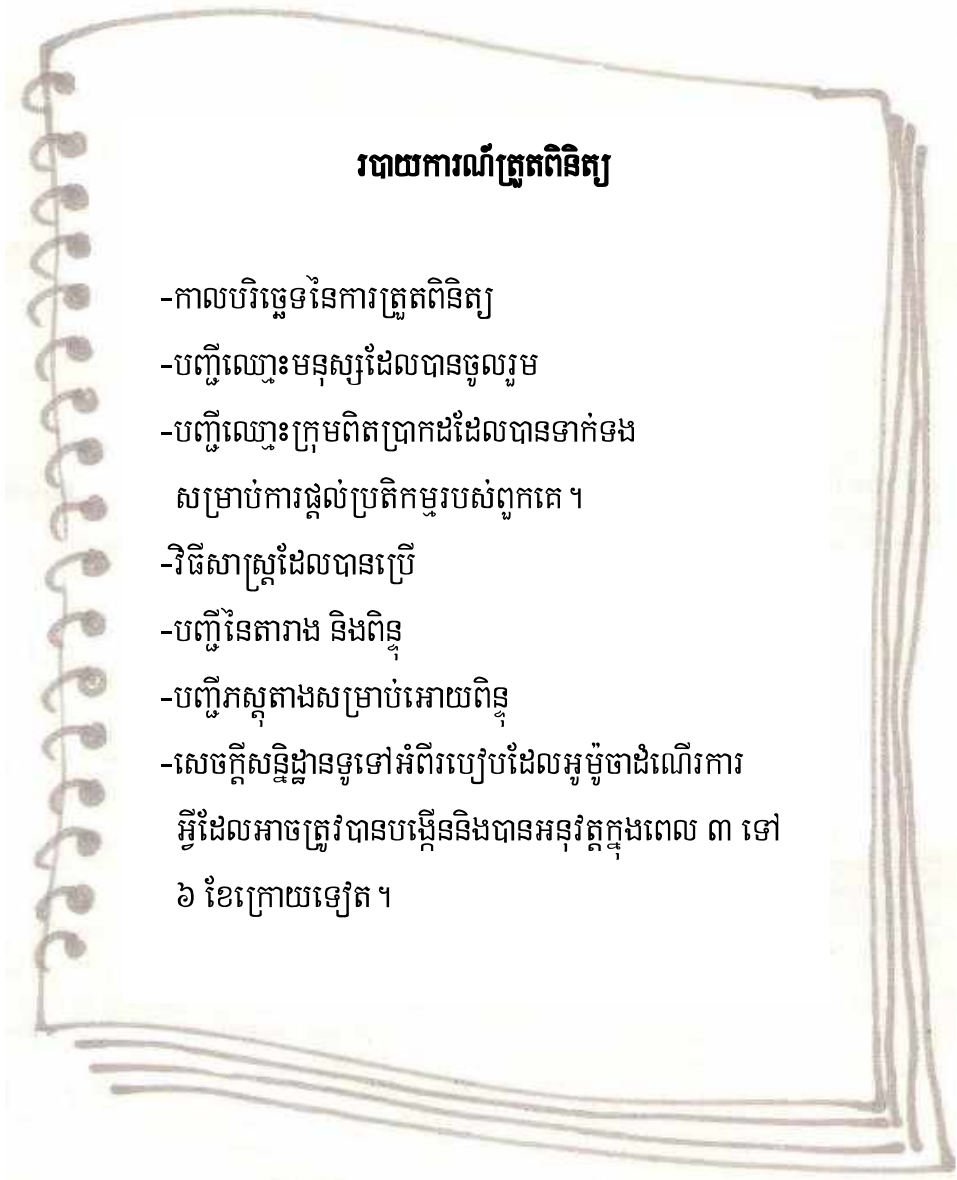
ជីវភាពរស់នៅ	ខ្សោយ	មធ្យម	ល្អ	ល្អណាស់
អាចទទួលបានដើម្បីបន្តនិងទ្រទ្រង់អាហារដ៏ពេញបរិបូរណ៍				
សមត្ថភាពដើម្បីដោះស្រាយកង្វះខាតម្ហូបអាហារ				
អាចទទួលបានដើម្បីប្រើប្រាស់ទឹកស្អាត				
ការបង្កើនប្រាក់ចំណូលនៅក្នុងគ្រួសារ				
ការបង្កើនជំនាញដើម្បីបង្កើនប្រាក់ចំណូល				
ការបង្កើនជម្រកឬទីស្នាក់អាស្រ័យ				
ការបង្កើនអនាម័យនិងទឹកស្អាត				
ការបង្កើនសមត្ថភាពដើម្បីត្រៀមរៀបចំឆ្លើយតបទៅនឹងគ្រោះមហន្តរាយ ។				
សូមផ្តល់ភស្តុតាងដើម្បីគាំទ្រពិន្ទុខាងលើ				

សុខភាព	ខ្សោយ	មធ្យម	ល្អ	ល្អណាស់
អភិវឌ្ឍន៍ដើម្បីបញ្ជូនការថែទាំសុខភាពបឋម ។				
កាត់បន្ថយមេរោគនៅក្នុងទឹក ។				
បង្កើនការយល់ដឹងនៃមេរោគអេដស៍និងរបៀបបង្ការការឆ្លងរោគ ។				
បង្កើនអនាម័យខ្លួនប្រាណ និង សុខភាពខ្លួនប្រាណ ។				
បង្កើនអាហាររូបត្ថម ។				
សូមផ្តល់ភស្តុតាងដើម្បីគាំទ្រពិន្ទុខាងលើ				

ការអប់រំ	ខ្សោយ	មធ្យម	ល្អ	ល្អណាស់
បង្កើនចំនួនវត្តមាន សិស្សនៅក្នុងថ្នាក់រៀនផ្សេងៗ ។				
បង្កើនចំនួនសិស្សស្រីនៅក្នុងថ្នាក់រៀនផ្សេងៗ ។				
បង្កើនចំនួនសិស្សស្រីៗអោយបញ្ចប់ការសិក្សារបស់ពួកគេ ។				
បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ សំរាប់បុរស និងស្ត្រី ។				
បង្កើនអត្រានៃគ្រូបង្រៀនដល់សិស្ស ។				
សូមផ្តល់ភស្តុតាងដើម្បីគាំទ្រពិន្ទុខាងលើ				

➤ ទម្រង់របាយការណ៍ត្រួតពិនិត្យ

គោលការណ៍ណែនាំនេះគឺគ្រាន់តែជាមគ្គុទ្ទេសន៍មួយប៉ុណ្ណោះ ។ ប៉ុន្តែវាគ្របដណ្តប់ទៅលើទិដ្ឋភាពសំខាន់ៗនៃព័ត៌មានដែលជាតម្រូវដើម្បីត្រួតពិនិត្យរបាយការណ៍ ។ របាយការណ៍ទាំងនេះគួរតែបានបំពេញ និងរក្សាទុកដើម្បីប្រើប្រាស់ ក្នុងកម្មវិធីនៃការវាយតម្លៃចុងក្រោយ ។



៣. ការវាយតម្លៃ:

➤ ជំហាននានាសំរាប់ការវាយតម្លៃ :

រូបភាពខាងក្រោមបង្ហាញពីជំហានគន្លឹះៗសំរាប់ធ្វើផែនការនិងធ្វើការវាយតម្លៃ ។ វាពិតជាសំខាន់ដើម្បីធ្វើផែនការជាមុន ដូច្នោះគ្រប់គ្នាដែលនៅក្នុងសហគមន៍អាចបានត្រូវមុខ និងចូលរួមក្នុងវិភាគទានដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃ ។ ពេលខ្លះវាជាផ្នែកមួយនៃការត្រៀមរៀបចំដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃ វាគួរតែដល់ពេលវេលាដែលត្រូវរៀបចំធ្វើសិក្ខាសាលា តូចមួយសម្រាប់សហគមន៍លើប្រធានបទ អ្វីទៅជាការវាយតម្លៃ ហេតុអ្វីបានជាវាសំខាន់ ហើយនិងរបៀបដែលពួកគេអាចត្រូវបានចូលរួម ។

ការអនុវត្តន៍នូវការសិក្សា

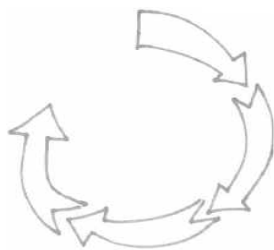
- តើនរណាខ្លះជាអ្នកអនុវត្តនិងផ្តល់អនុសាសន៍?
- តើធ្វើការអនុវត្តនៅពេលណាដែរ?

ការចែកចាយនូវអ្វីដែលបានសិក្សា

- ជាមួយនឹងក្រុមសម្របសម្រួលមូលដ្ឋាន
- ជាមួយនឹងសហគមន៍

ការផ្តល់អនុសាសន៍

- ដើម្បីបង្កើននូវរបៀបដែលអ្នកម្នាក់ធ្វើការនិងបង្កើននូវឥទ្ធិពលទៅលើសហគមន៍ ។
- សរសេរមេរៀនដែលបានរៀនទុក សំរាប់អនុវត្តនាពេលខាងមុខ ។



ការវាយតម្លៃ

- ប្រមូលនិងកត់ត្រាព័ត៌មានទាំងអស់ពីសហគមន៍
- វិភាគ និងពិនិត្យព័ត៌មានទាំងអស់ដោយការប្រើតារាងសន្ទស្សន៍ទាំងនោះនៅ (ទំព័រទី៧១-៧៦)
- ផ្តល់ប្រតិកម្មដល់សហគមន៍ដើម្បីបន្ថែមចំណេះដឹងនិងការកែលម្អបន្ថែម ។
- ធ្វើការសន្និដ្ឋានខ្លះៗដែលទាក់ទងនិងសំណួរវាយតម្លៃបីខាងក្រោម:

- តើយើងបានធ្វើតាមអ្វីដែលយើងបាននិយាយដែរឬទេ ?
- តើយើងបានធ្វើការផ្លាស់ប្តូរដែរឬទេ ?
- តើយើងបានប្រើធនធានរបស់យើងដោយមានប្រសិទ្ធភាពជាងនេះបានដែរ ឬទេ ?

យុទ្ធសាស្ត្រ

- ជួបជាមួយអ្នកសម្របសម្រួលក្នុងតំបន់និងក្រុមអ្នកសម្របសម្រួល ដើម្បីធ្វើផែនការវាយតម្លៃ ។
- កំណត់កាលបរិច្ឆេទ ពេលវេលា និងទីកន្លែង អោយបានច្បាស់លាស់ ។
- សម្រេចចិត្តថាតើនរណាខ្លះគួរតែបានចូលរួម ។

វិធីសាស្ត្រ

- សម្រេចចិត្តថាតើគួរតែយកសំនួរគន្លឹះណាខ្លះទៅប្រើប្រាស់ ។
- សម្រេចចិត្តថាតើគួរតែយកឧបករណ៍ដ៏ល្អបំផុតណាខ្លះទៅប្រើប្រាស់ ។
- បណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួលនិងក្រុមសម្របសម្រួលក្នុងការប្រើសំនួរនិងឧបករណ៍ ។
- ប្រមូលរបាយការណ៍ត្រួតពិនិត្យរួមគ្នាទាំងអស់ ដូច្នោះពួកគេអាចធ្វើការរំលឹកវិញបាន ។

➤ ប្រភពព័ត៌មាននានាសំរាប់ការវាយតម្លៃ :

ខាងក្រោមនេះ គឺជាប្រភពព័ត៌មាននានាដែលត្រូវការប្រមូល ដើម្បីបង្កើតចេញជារូបភាពរួមមួយដែលបានឆ្លុះបញ្ចាំង អោយឃើញពីវិធីដែលអ្នកចង់ដំណើរការ ព្រមទាំងកិច្ចការទាំងឡាយដែលអ្នកចង់បានទទួលជោគជ័យ ។

ព័ត៌មានពីសហគមន៍



ព័ត៌មានពីមណ្ឌលសុខភាព
សាលារៀន និងមន្ទីរាជការនានា

ព័ត៌មានពីការត្រួតពិនិត្យ
របាយការណ៍ផ្សេងៗ

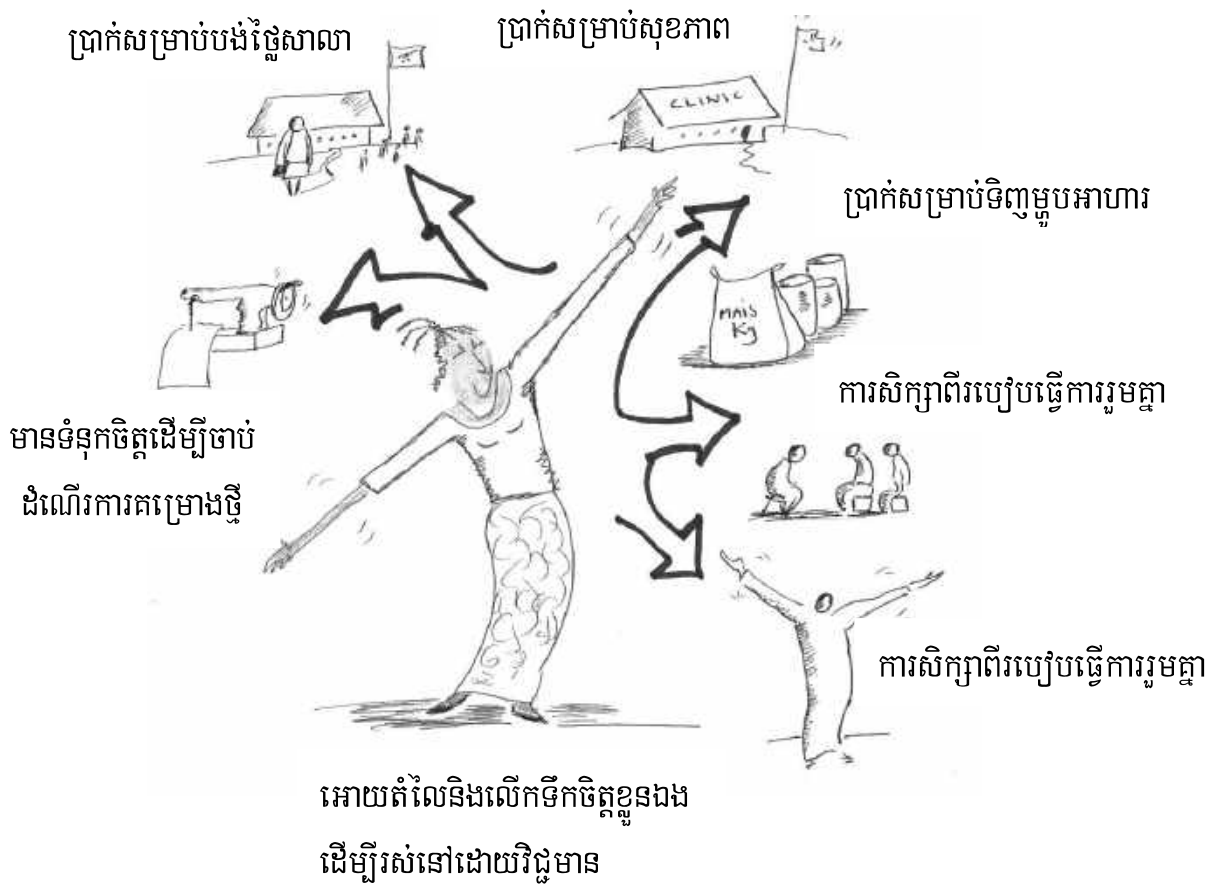
នៅពេលដែលព័ត៌មានទាំងអស់ត្រូវបានប្រមូលរួចរាល់ហើយ វាអាចជាកត្តាសំខាន់ដើម្បីធ្វើការវិភាគដោយប្រើ តារាងសន្ទស្សន៍ (ទំព័រ៧៤-៨០) ។ កត្តានេះអាចជួយផ្តល់នូវសន្ទស្សន៍មួយចំនួនដែលច្បាស់លាស់ស្តីពីរបៀបដែលកម្មវិធី បានដំណើរការ និងរបៀបដែលបានទទួលជោគជ័យ ជាពិសេសនៅពេលដែលធ្វើការសិក្សាវាយតម្លៃត្រូវបានប្រៀបធៀបទៅ និងការត្រួតពិនិត្យរបាយការណ៍ផ្សេងៗ ។

វិធីល្អមួយផ្សេងទៀតដើម្បីធ្វើការវិភាគព័ត៌មាន គឺត្រូវប្រើប្រអប់វិភាគដែលត្រូវបានពិពណ៌នានៅទំព័រទី ៩០ ។

➤ **លទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃ :**

នៅពេលដែលអ្នកអនុវត្តការវាយតម្លៃមួយ វាជាកត្តាសំខាន់ដើម្បីកត់ត្រាលទ្ធផលទាំងអស់ដែលបានមកដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោល ដែលជាលទ្ធផលមួយនៃគម្រោងរបស់អ្នក ។ បញ្ជីខាងក្រោមដែលមានភ្ជាប់រូបភាពជាមួយ គឺជាលទ្ធផលខ្លះដែលអ្នកបានរំពឹងថានឹងឃើញពីទិព្វនៃគម្រោងដែលជួយដល់អ្នកផ្ទុកមេរោគ អេដស៍ ។

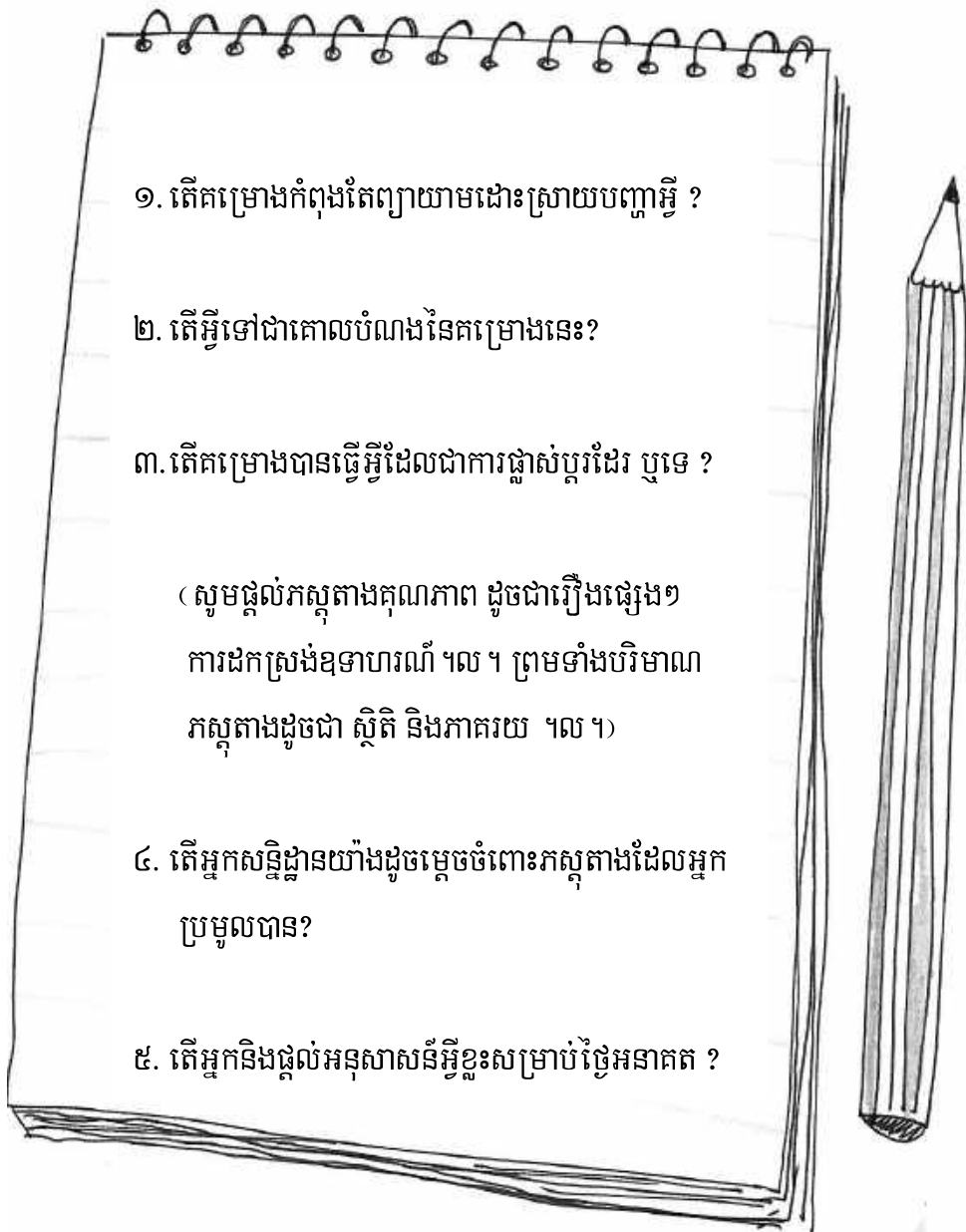
ជាគំនិតល្អមួយដើម្បីកត់ត្រាលទ្ធផលទាំងនេះជាមួយរូបថតនិងរឿងផ្សេងៗនៃរបៀបដែលមនុស្សបានទទួលផលប្រយោជន៍ពីគម្រោងព្រមទាំងបានបង្ហាញថា ពួកគេមានសុខភាពល្អប្រសើរ និងបានបង្កើននូវសុខុមាលភាពល្អប្រសើរផងដែរ ។



➤ **របៀបសរសេររបាយការណ៍វាយតម្លៃសហគមន៍ :**

នៅពេលដែលសហគមន៍នីមួយៗបានប្រមូលព័ត៌មាននៃការវាយតម្លៃរួចហើយ ជាការសំខាន់ដើម្បីបញ្ចូល វាទៅក្នុង របាយការណ៍ ។ របាយការណ៍នេះគួរតែបានសរសេរដោយអ្នកសម្របសម្រួល និងបានចែកចាយជាមួយសហគមន៍ ព្រមទាំង អ្នកដឹកនាំរបស់ខ្លួន ។ នៅពេលដែលអ្នកសម្របសម្រួលបានទទួលរបាយការណ៍ពីសហគមន៍ទាំងអស់ដែលចូលរួមក្នុងកម្មវិធី រួចហើយ លោកឬលោកស្រីអាចប្រមូលផ្តុំរបាយការណ៍នៃកម្មវិធីដាក់បញ្ចូលគ្នាទាំងអស់ ។

ខាងក្រោមគឺជាមតិយោបល់ខ្លះសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួលដើម្បីប្រើប្រាស់នៅពេលពួកគេសរសេររបាយការណ៍វាយតម្លៃ ។



➤ តើម្ចាស់ជំនួយរកមើលអ្វី?

នៅក្នុងផ្នែកនេះសូមធ្វើការពិចារណានូវព័ត៌មានដែលម្ចាស់ជំនួយត្រូវការ ពីការវាយតម្លៃនៃកម្មវិធីអូម៉ូប៊ែរដែលគ្របដណ្តប់ទៅលើតួរលេខនៃសហគមន៍ ។ វាគឺជាការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកសម្របសម្រួលដើម្បីដាក់របាយការណ៍រួមគ្នា ដែលក្តោបទាំងអ្វីដែលកំពុងកើតឡើងនៅក្នុងសហគមន៍ព្រមទាំងរបៀបដែល អូម៉ូប៊ែរបានធ្វើដំណើរការឆ្លងកាត់តួរលេខនៃសហគមន៍ជាច្រើន ។



ផ្នែកខាងក្រោមនេះគួរតែបានបញ្ចូលទៅក្នុងរបាយការណ៍ម្ចាស់ជំនួយ:

➤ ប្រវត្តិការវាយតម្លៃ :

ត្រូវសង្ខេបពីប្រវត្តិនិងគោលបំណងនៃកម្មវិធី ។ មានទស្សនៈមួយក្នុងចំណោមទស្សនៈនៃសហគមន៍ដទៃទៀតដែល បានចូលរួមក្នុងអូម៉ូប៊ែរ ដែលរួមបញ្ចូលទាំងការយល់ដឹងនិងការពិពណ៌នាច្បាស់លាស់មួយនៃបញ្ហាដែលសហគមន៍កំពុង ព្យាយាមដោះស្រាយ ។ ការនេះគួរតែត្រូវបានគាំទ្រដោយស្ថិតិមូលដ្ឋាន និងភស្តុតាងខ្លះ ។

ការសង្ខេបពីផែនការគម្រោងរបស់សហគមន៍នីមួយៗដែលបរិយាយពីមូលហេតុដែលពួកគេកំពុងធ្វើ អ្វីដែលពួកគេ កំពុងធ្វើរបៀបដែលពួកគេនឹងធ្វើព្រមទាំងរបៀបដែលនឹងត្រូវរៀបចំ ។

➤ ការវាយតម្លៃ :

សេចក្តីសង្ខេបមួយនៃការវាយតម្លៃរបស់កម្មវិធី និងសំនួរគន្លឹះមួយចំនួនត្រូវបានដាក់អោយចោទសួរ ។

សេចក្តីសង្ខេបនៃវិធីសាស្ត្រនានាត្រូវបានប្រើក្នុងការវាយតម្លៃតាមរយៈសហគមន៍ទាំងអស់ ។ ត្រូវស្វែងរកនូវលក្ខណៈ ពិសេសដែលទាក់ទងនឹងអ្វីដែលបានផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងសហគមន៍ដោយផ្អែកលើដំណើរការនៃអូម៉ូប៊ែរព្រមទាំងភ្ជាប់នូវភស្តុតាង និងឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងផ្សេងៗមកផង ។ ធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋាននិងមតិយោបល់នានាចំពោះអ្វីដែលត្រូវពង្រឹងនិងត្រូវអភិវឌ្ឍន៍ ។

➤ **គោលគំនិតនានា :**

- ១. កំហុសជាទូទៅមួយក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃ គឺការសរសេរចុះនូវសកម្មភាពទាំងអស់ដែលបានអនុវត្តព្រមទាំងមិនបានធ្វើការផ្លាស់ប្តូរវា ។
- ២. ហាមធ្វើរបាយការណ៍លើសពី ២៥ ទំព័រពីព្រោះម្ចាស់ជំនួយនឹងបាត់បង់ចំណាប់អារម្មណ៍បើសិនជាឯកសារនោះវែងពេក ។
- ៣. ត្រួតពិនិត្យអោយបានច្បាស់នូវការពិពណ៌នា ចាប់តាំងពីដើមដំបូងនៃឯកសារដោយបរិយាយពីចំនុចសំខាន់ៗតាមលទ្ធផលនៃការវាងតម្លៃ ។



៤. ឧបករណ៍វាយតម្លៃការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃគម្រោង:

ដើម្បីនឹងវាយតម្លៃថាតើការផ្លាស់ប្តូររបស់បុគ្គល ក្រុមជំនុំ ក្រុមអ្នកសម្របសម្រួល និងសហគមន៍កំពុងមានដំណើរការឬយ៉ាងណា ឧបករណ៍ខាងក្រោមអាចជាជំនួយដ៏ល្អបំផុត ។ វាមិនមែនជាការសំខាន់ដែលត្រូវប្រើឧបករណ៍ទាំងអស់ទេ ប៉ុន្តែការប្រមូលផ្តុំពួកគេតែមួយ និងផ្តល់នូវរូបភាពមួយនៃអ្វីដែលបានកើតឡើងក្នុងគម្រោង ។ នៅពេលសរសេររបាយការណ៍វាយតម្លៃ វាពិតជាសំខាន់ដើម្បីពន្យល់ថា តើឧបករណ៍មួយណាដែលអ្នកបានប្រើនិងចំណេះដឹងពិសេស អ្វីដែលពួកគេបានផ្តល់អោយ ។

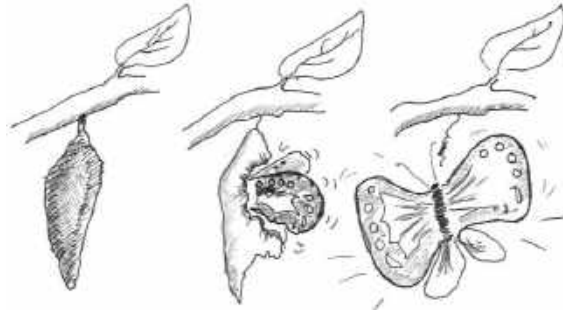
ក. ការផ្តោតលើការពិភាក្សាតាមក្រុម:

បែងចែកសហគមន៍អោយទៅជាក្រុមតូចៗទៅតាម ភេទ អាយុ ឬជាតិសាសន៍ ។ ឯកភាពលើសំណួរទាំងឡាយដើម្បីសម្របសម្រួលការពិភាក្សា ។ (សំរាប់ព័ត៌មានបន្ថែម សូមមើលទៅក្រុមគោលនៅទំព័រទី ៨៥ នៃសៀវភៅ មគ្គុទ្ទេសន៍នៃអ្នកសម្របសម្រួល) ។



ខ. ការនិយាយប្រាប់រឿងផ្សេងៗនៃការផ្លាស់ប្តូរដ៏សំខាន់បំផុត:

នេះគឺជាវិធីសាស្ត្រសាមញ្ញមួយដែលចូលរួមជាក្រុមដើម្បីចែកចាយរឿងនៃការផ្លាស់ប្តូរដែលពួកគេបានឃើញក្នុងសហគមន៍តាមដំណើរការនៃគម្រោងនេះ ។



វិធីនេះមួយដើម្បីធ្វើការណែនាំឧបករណ៍នេះ
គឺត្រូវប្រើការប្រៀបធៀប ដូចជាក្រដាសកាសែត
ការបង្ហាញរឿងផ្សេងៗនៃការផ្លាស់ប្តូរដែលបានកើតឡើង ។
ក្រោយមកត្រូវពន្យល់ពីរបៀបប្រើវិធីសាស្ត្រនេះ
សាកល្បងជាមួយក្រុមតូចសិន មុននឹងធ្វើជា
អ្នកសម្របសម្រួល ក្នុងការជួបជាមួយ
ក្រុមសហគមន៍ដ៏ធំមួយ ។



សួរក្រុមនូវសំនួរខាងក្រោម និងអោយពួកគេគិតពីរឿងដែលបង្ហាញពីការផ្លាស់ប្តូរដ៏សំខាន់មួយ ។



តើអ្វីទៅជាការផ្លាស់ប្តូរដ៏សំខាន់បំផុតដែល
អ្នកបានឃើញតាមលទ្ធផលនៃគម្រោងនេះ?

ប្រសិនបើធ្វើបាន សូមអោយនរណាម្នាក់សរសេររឿងនីមួយៗតាមដែលបានប្រាប់ ។ នៅពេលដែលនរណាម្នាក់បាននិយាយរឿងពួកគេចប់ហើយ អោយក្រុមទាំងមូលសម្រេចចិត្តដាក់ចំណងជើងអោយរឿងនោះ និងឯកភាពលើចំណុចគន្លឹះៗ ៣ទៅ៤ ពីមូលហេតុអ្វីបានជាពួកគេគិតថារឿងនោះសំខាន់ ។ សូមសរសេរហេតុផលទាំងនោះចុះផងដែរ ។



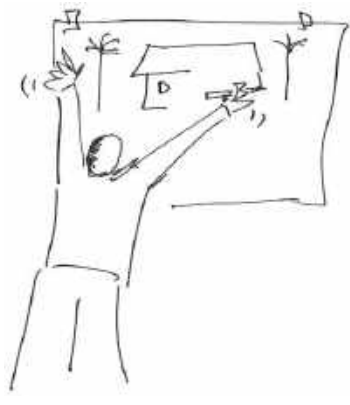
រឿងទាំងនេះអាចត្រូវបានប្រមូលពីការសម្ភាសន៍បុគ្គល ឬក្រុម ។ ផលប្រយោជន៍មួយក្នុងចំណោមផលប្រយោជន៍ជាច្រើនរបស់ក្រុមគឺថា រឿងមួយអាចបំបែកអោយទៅជារឿងជាច្រើនទៀត ។

ក្រោយពេលដែលបានស្តាប់រឿងទាំងអស់ហើយ សូមសរសេរវានៅលើកាតតូចៗ ហើយលើកទឹកចិត្តក្រុមអោយជ្រើសរើសរឿង៣ទៅ៥រឿងខាងលើ ដែលពួកគេគិតថា រឿងទាំងនោះបានឆ្លុះបញ្ចាំងពីការផ្លាស់ប្តូរដ៏ធំបំផុត ។ ក្នុងករណីខ្លះវាជាការមានតំលៃដែលអនុវត្តលំហាត់នេះនៅតាមគម្រោងរបស់សហគមន៍នីមួយៗ ។ ហើយវាក៏មានសារៈប្រយោជន៍ផងដែរដើម្បីប្រមូលរឿងផ្សេងៗពីទិដ្ឋភាពវិជ្ជមាននិងអវិជ្ជមាននៃគម្រោងសហគមន៍ ។



គ.រូបភាពផ្សេងៗ:

រូបភាពនេះស្រដៀងទៅនឹងសកម្មភាពនៃពិធីអបអររបស់សហគមន៍យើងជាមួយរូបភាពនៅក្នុងសៀវភៅមគ្គុទ្ទេសក៍អ្នកសម្របសម្រួល ។ ប៉ុន្តែអ្នកអាចផ្តោតទៅលើអាយុកាលនៃគម្រោងនិងអ្វីដែលបានធ្វើតាមរយៈការគូររូបភាព ។ ក្រោយមករូបភាពទាំងនេះគឺត្រូវបានធ្វើការប្រៀបធៀប និងពិភាក្សាដើម្បីមើលពីអ្វីដែលជាគោលរឿងសាមញ្ញទាំងចំណុចវិជ្ជមាននិងចំណុចអវិជ្ជមាន ។

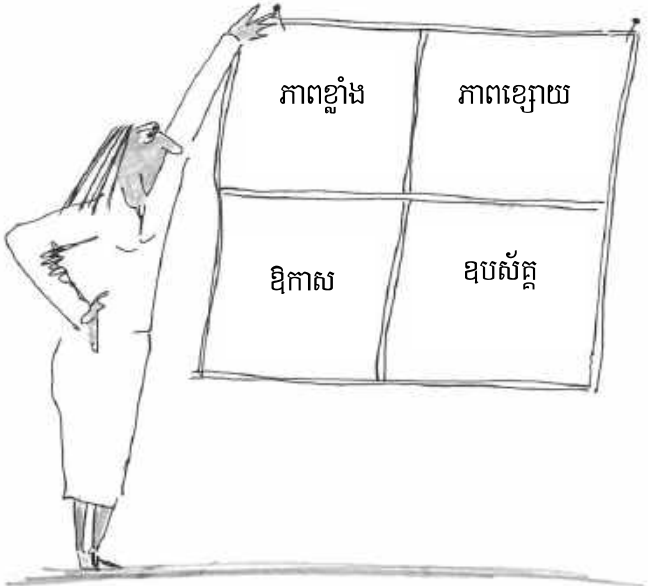


ឃ. ប្រអប់ឧបករណ៍សម្រាប់ធ្វើការវិភាគ

គោលបំណងនៃឧបករណ៍នេះគឺចង់រំលឹកពិសេសភាពពិសេសប្រភេទគម្រោងដែលបានធ្វើព្រមទាំងត្រូវគិតពិចារណាថាតើគួរធ្វើអ្វីដើម្បីធ្វើអោយវាកាន់តែប្រសើរឡើងនាពេលអនាគត ។

ជំហានសំខាន់ៗ

១. បំបែកទៅជាក្រុមតូចៗ ការងារនេះនឹងបានប្រសើររំលឹកប្រសិនបើអ្នកបែងចែកក្រុមទៅតាម តួនាទីផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងដំណើរការនេះ ។
២. អោយក្រុមនីមួយៗគូររូបភាពជាទំរង់នៃការផ្លាស់ប្តូរមួយដែលជាការបង្ហាញដ៏ល្អបំផុតពីរបៀបដែលពួកគេគិតថាគម្រោងនោះបានដំណើរការ ។
៣. ចែកកាតពណ៌ដែលបិទស្លាកភាពខ្លាំង ភាពខ្សោយ ឱកាស និងឧបសគ្គ ។ អោយពួកគេបំផុសគំនិតនិងយោបល់ដែលទាក់ទងនឹងគម្រោងហើយសរសេរមតិយោបល់របស់ពួកគេនៅលើកាតអោយបានត្រឹមត្រូវ ។
៤. អោយក្រុមនីមួយៗធ្វើការបង្ហាញវិធីនៃការផ្លាស់ប្តូររូបភាពរបស់ពួកគេនិងប្រអប់វិភាគរបស់ពួកគេដល់ក្រុមទាំងមូល ។
៥. អោយក្រុមធ្វើការពិភាក្សាលើប្រធានបទសាមញ្ញៗនិងអោយពួកគេសរសេរប្រធានបទទាំងនោះនៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំ ។
៦. ពិភាក្សាលើអ្វីជាសកម្មភាពរយៈពេលខ្លីដែលត្រូវការអនុវត្តដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍គម្រោង រយៈពេល (៦ ខែបន្ទាប់ទៀត) ។
៧. ពិភាក្សាលើអ្វីជាសកម្មភាពរយៈពេលវែងដែលត្រូវអនុវត្តដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍គម្រោងរយៈពេល (១២-១៨ ខែបន្ទាប់ទៀត) ។
៨. ធ្វើការអបអរសាទរនូវស្នាដៃដែលបានដកស្រង់យកចំណុចសំខាន់ៗនៅក្នុងលំហាត់នេះ ។



គំរូពីអង្គការតូចមួយ (សមាគម មាតា) ដោយប្រើប្រាស់ឧបករណ៍វិភាគ

<p>ភាពខ្លាំង</p> <ul style="list-style-type: none"> -ធ្វើការជាក្រុមបានល្អ បានយល់ច្បាស់ពីសេចក្តីត្រូវការរបស់សហគមន៍ ។ -ត្រៀមខ្លួនជានិច្ចដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងវិបត្តិ ។ -មានឆន្ទៈនិងការប្តេជ្ញាចិត្តល្អដើម្បីសិក្សាព្រះគម្ពីរ ។ -បំពេញនូវសេចក្តីត្រូវការដល់គ្នាទៅវិញទៅមក ។ -មានក្រុមចម្រៀងពិសេស 	<p>ភាពខ្សោយ</p> <ul style="list-style-type: none"> -ជំនាញក្នុងការរៀបចំ -ប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ -សណ្តាប់ធ្នាប់ -ការនិយាយច្រើនពេក
<p>ឱកាស</p> <ul style="list-style-type: none"> -ធ្វើការក្នុងភាពជាដៃគូជាមួយព្រះវិហារការតូចលើកលែងមណ្ឌលកុមារកំព្រា ។ -ធ្វើការចាត់ចែងក្នុងការច្រៀងជាអន្តរនិកាយ ។ -ធ្វើការផ្តួចផ្តើមកម្មវិធីមួយជាមួយសមាជិកគ្រប់ភូមិសម្រាប់អ្នកផ្ទុកមេរោគ អេដស៍ ។ 	<p>ឧបសគ្គ</p> <ul style="list-style-type: none"> -ទំនាស់ស៊ីវិលរវាងកុលសម្ព័ន្ធផ្សេងៗ ។ -ចម្រុតមិនល្អ ។ -សុខភាពមិនល្អ -ការប្រណាំងប្រជែងពីតំរូវការនានាក្នុងក្រុមជំនុំ ។



ង.ការវាយតម្លៃដោយការប្រើបន្ទាត់ពេលវេលា:

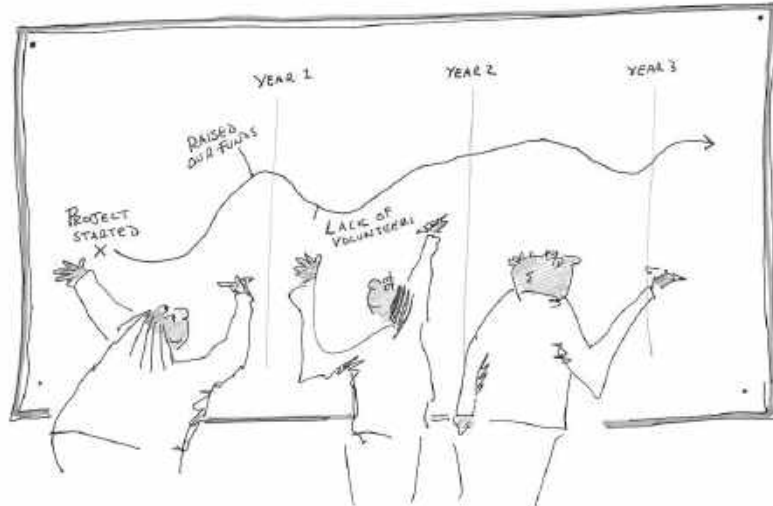
គោលបំណងនៃឧបករណ៍នេះ គឺដើម្បីត្រួតពិនិត្យគម្រោងតាំងពីចំណុចចាប់ផ្តើមនិងដើម្បីកត់ត្រានូវចំណុចខ្ពស់ និងចំណុចទាបព្រមទាំងស្នាដៃផ្សេងៗ ។ វាត្រូវចំណាយពេលប្រហែល ១ ម៉ោងដើម្បីបំពេញកិច្ចការនេះ ។

អ្នកត្រូវការក្រដាសមួយផ្ទាំងធំដើម្បីបិទបញ្ចូលគ្នាជាប្រដាសវែងមួយ និងត្រូវការហ្វឺតសរសេរផងដែរ ។

ជំហានសំខាន់ៗ

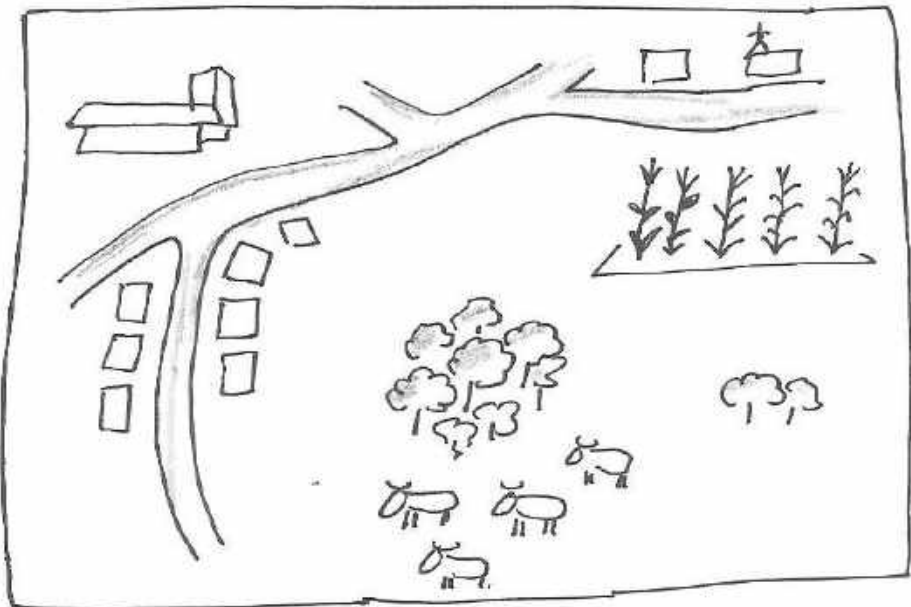
១. លាតក្រដាសនៅលើតុ ឬកម្រាល ហើយពន្យល់នូវផ្នែកមួយនៅចុងក្រដាសបង្ហាញពីការចាប់ផ្តើមនៃគម្រោង ។
២. អោយក្រុមគូសបន្ទាត់ពីចំនុចនៃការចាប់ផ្តើមគំរោងទៅដល់ពេលបច្ចុប្បន្ន ។ តាមរយៈការនេះ ពួកគេត្រូវការធ្វើកំណត់សំគាល់ទៅលើព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗ ទាំងចំណុចវិជ្ជមាននិងអវិជ្ជមាននៃអំឡុងពេលនោះ ។
៣. លើកទឹកចិត្តក្រុមអោយគន្លឹះ ឬបិទលើរូបភាពដើម្បីកំណត់សំគាល់ពីបទពិសោធន៍វិជ្ជមាននិងអវិជ្ជមាន ។
៤. នៅពេលបន្ទាត់បានទៅដល់ចុងបញ្ចប់ហើយ លើកទឹកចិត្តក្រុមអោយពិភាក្សានូវអ្វីដែលបានចែកចាយ ជាមួយនឹងបទពិសោធន៍វិជ្ជមាននិងអវិជ្ជមាន ។ អោយពួកគេស្វែងរកអ្វីដែលពួកគេបានរៀន និងអ្វីដែលពួកគេនឹងត្រូវធ្វើក្នុងគម្រោងផ្សេងៗបន្ទាប់ ។

បែងចែកបន្ទាត់ពេលវេលាដែលអាចធ្វើជាមួយក្រុមជំនុំនិងសហគមន៍ឬអាចដាក់បញ្ចូលគ្នា ។ នៅពេលចុងក្រោយនៃការពិភាក្សា វាក៏ជាឱកាសល្អមួយផងដែរដើម្បីអញ្ជើញអ្នកអធិស្ឋានខ្លះ ដើម្បីអធិស្ឋានពីការឆ្លុះបញ្ចាំងនូវអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បាននិងកំពុងធ្វើសម្រាប់គម្រោងនេះ ។



ច. ការវាយតម្លៃដោយការប្រើផែនទី:

គោលបំណងនៃឧបករណ៍នេះគឺដើម្បីស្វែងរកអ្វីដែលជាការផ្លាស់ប្តូរដ៏ធំបំផុតនៅក្នុងសហគមន៍ ។ វាត្រូវចំណាយពេលប្រហែល ៣០នាទី ដើម្បីបំពេញកិច្ចការនេះ ។ អ្នកត្រូវមានក្រដាសធំមួយផ្ទាំង និងហ្វឺតសរសេរខ្លះ ។

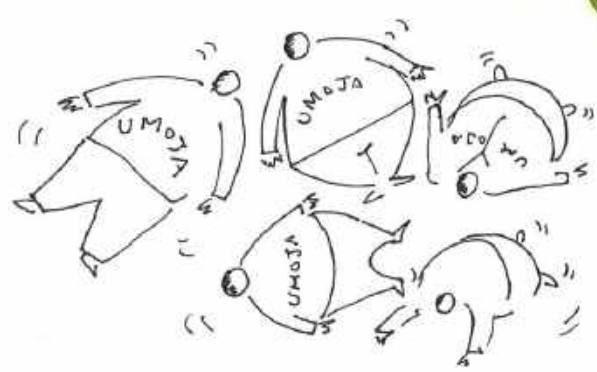


ជំហានសំខាន់ៗ

១. ចែកគ្នាជាក្រុមដោយមួយក្រុមមានមនុស្សពី ៧ទៅ៨ នាក់ ។
២. ចែកក្រដាសធំមួយផ្ទាំងទៅអោយក្រុមនីមួយៗដោយអោយពួកគេគូសផែនទីនៃតំបន់មួយ ធ្វើផ្លូវ ទ្រង់ទ្រាយធំៗ និងតំបន់ល្អៗ ។
៣. អោយក្រុមធ្វើការបំផុសគំនិតលើអ្វីដែលជាការផ្លាស់ប្តូរដ៏ធំបំផុតក្នុងសហគមន៍តាំងពីបានចាប់ផ្តើមដំណើរការ និងគូររូបពួកគេនៅលើផែនទី ។ ពិភាក្សាលើការផ្លាស់ប្តូរតាមលទ្ធផលនៃដំណើរការនោះ ។
៤. ក្រុមនីមួយៗមានឆ្នោត៤សន្លឹកភ្ជាប់ជាមួយតំបន់ដែលពួកគេគិតថាវាជាការផ្លាស់ប្តូរដ៏ធំបំផុត ។
៥. អោយក្រុមនីមួយៗផ្តល់ចំលើយតបមកវិញ និងកត់ត្រាលទ្ធផលនៅលើផែនទីរបស់ពួកគេ ។
៦. ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន ចូរលើកទឹកចិត្តក្រុមទាំងមូលអោយគូរផែនទីរួមមួយ ដែលបានចេញពីការសង្ខេបនៃចំលើយតបរបស់ពួកគេតាមរយៈផែនទីនីមួយៗ ។



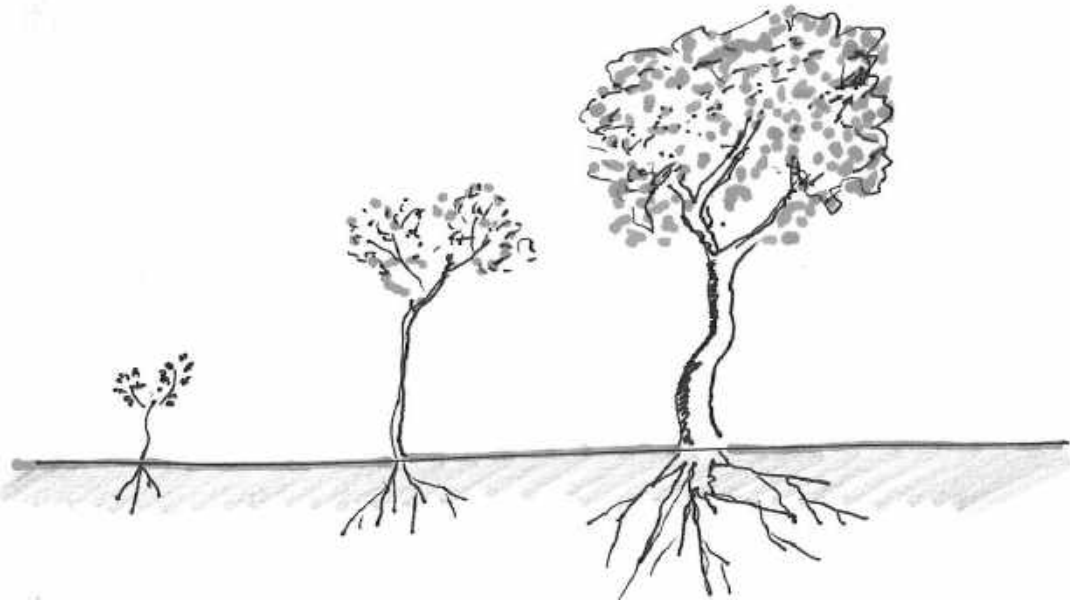
**៦. ការពង្រីកនិង
ការកែសម្រួល
កម្មវិធីអូមូបា**



❖ **ការពង្រីកនិងការកែសំរួលកម្មវិធីអូម៉ូចា :**

សេចក្តីផ្តើម

អូម៉ូចាអាចធ្វើអោយមានផលប៉ះពាល់ខ្លាំងដល់ជីវិតពួកជំនុំនិងសហគមន៍ម្នាក់ៗ ។ ដោយមានការប្តេជ្ញាចិត្តគាំទ្រពីនិកាយរបស់ក្រុមជំនុំនិងអង្គការគ្រិស្តបរិស័ទក្នុងការសម្របសម្រួលការធ្វើកម្មវិធី អូម៉ូចា ។ អូម៉ូចាអាចបង្កើនអោយមានផលប៉ះពាល់ដល់ស្រុក តំបន់ និងទូទាំងប្រទេសដោយមានពួកជំនុំនិងសហគមន៍រាប់រយនាក់ចាប់ចិត្តជាមួយនឹងដំណើរការនេះ ។ គន្លឹះសំខាន់នោះគឺធ្វើការបង្កើតកម្មវិធី អូម៉ូចា ដោយមានចិត្តដែលមាននិមិត្ត រចនាសម្ព័ន្ធនិងគតិបណ្ឌិតរបស់អង្គភាព ។



អង្គភាពអាចសម្របសម្រួលកម្មវិធី អូម៉ូចា នេះអោយកើតមានឡើង (និកាយក្រុមជំនុំឬអង្គការគ្រិស្តបរិស័ទ) ត្រូវពិនិត្យមើលគន្លឹះសំខាន់ៗដូចមានខាងក្រោមនេះ :

១. ជួយអ្នកដឹកនាំអង្គភាពអោយគេបានពេញសមត្ថភាពជាអ្នកដឹកនាំដើម្បីដឹកនាំកម្មវិធី អូម៉ូចា ដោយខ្លួនឯង ។
២. ធ្វើការកែសំរួលរចនាសម្ព័ន្ធរបស់ពួកជំនុំ និងអង្គការអោយជួយដល់គំរោង អូម៉ូចា ដើម្បីអោយមានការរីកចំរើន ។
៣. ជួយពួកជំនុំក្នុងមូលដ្ឋានអោយយល់ឃើញថាការចូលរួមជាមួយគំរោង អូម៉ូចា គឺជាផ្នែកមួយនៃបេសកកម្មគ្រប់ជ្រុងជ្រោយនៅក្នុងការងាររបស់ពួកគេ ។
៤. បង្កើនអោយមានមនុស្សកាន់តែច្រើនដល់អ្នកដែលអាចហ្វឹកហ្វឺនអ្នកសម្របសម្រួលបាន.
៥. សម្របសម្រួលអោយមានការសួរសុខទុក្ខដល់សហគមន៍នៅក្នុងគំរោង អូម៉ូចា ។
៦. ធ្វើការកែសំរួលគំរោង អូម៉ូចា តាមបរិបទជាក់លាក់ ។

១. ជួយអ្នកដឹកនាំអង្គការអោយបានពេញសមត្ថភាពជាអ្នកដឹកនាំដើម្បីដឹកនាំគំរោង អូម៉ូចា ដោយខ្លួនឯង:

នៅក្នុងសៀវភៅដំបូងយើងមើលឃើញពីរបៀបជួយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំអោយចាប់យកនិមិត្តនៃគំរោង អូម៉ូចា ព្រមទាំងអោយអ្នកផ្សេងទៀតមាននិមិត្តដែរ ។ ដើម្បីអោយចំនួនសហគមន៍ដែលប្រើគំរោង អូម៉ូចាមានការកើនឡើង អ្នកដឹកនាំពួកជំនុំត្រូវនាំពីការដែលមាននិមិត្តនិងការប្តេជ្ញាចិត្តអោយចូលដល់គំរោង អូម៉ូចា ដើម្បីផ្តើមដឹកនាំដោយ ខ្លួនឯងនៅក្នុងអង្គការ ។

ខាងក្រោមនេះជាមធ្យោបាយខ្លះៗដែលអ្នកអាចជួយពួកគេអោយធ្វើការនេះបាន :

ក. អោយពួកគេចូលរួមក្នុងការវាយតម្លៃគំរោង អូម៉ូចា ដំបូងនៅក្នុងពួកជំនុំនិងសហគមន៍

មធ្យោបាយនេះមានអត្ថប្រយោជន៍ដែលធ្វើអោយពួកគេគិតពិពេលវេលាក្នុងការវាយតម្លៃនិងវិភាគទៅលើផលប៉ះពាល់នៃ គំរោង អូម៉ូចា ហើយវាក៏អាចជួយពួកគេផងដែរ ដើម្បីអោយគិតថាវាទាក់ទងទៅនឹងគំរោង និងអង្គការរបស់គេ ផ្ទាល់នាពេលអនាគតយ៉ាងណា ។

ខ. អោយពួកគេមើលឃើញនូវអ្វីដែលបានកើតមានឡើងនៅក្នុងសហគមន៍ដូចដែលគេស្រមៃឃើញពីមុនមក ។

បើសិនជាមានផលវិបាក ដើម្បីអោយអ្នកដឹកនាំចូលរួមក្នុងដំនើរការវាយតម្លៃនោះ យើងត្រូវនាំពួកគេអោយទៅ មើល គំរោង អូម៉ូចា របស់ពួកជំនុំនិងសហគមន៍ ដើម្បីអោយឃើញនូវអ្វីដែលកើតមានឡើងនិងបានដឹងសាច់រឿងអំពីការផ្លាស់ ប្រែរបស់សមាជិកនៅក្នុងសហគមន៍តាមសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នានៃពួកជំនុំនិងសហគមន៍របស់ពួកគេកាន់តែកើនឡើងនៅក្នុងគំរោង អូម៉ូចា ។

គ. លើកទឹកចិត្តពួកគេអោយវាយតម្លៃនូវនិមិត្ត និងបេសកកម្មរបស់ពួកជំនុំ ឬអង្គការមុន ដើម្បីអោយបានដឹង ពីភាពខុសគ្នានូវអ្វីដែលយើងបានរៀនពីគំរោង អូម៉ូចា ។

គំរោងអូម៉ូចា មើលទៅមានភាពខុសគ្នាទាំងស្រុងក្នុងការងារអភិវឌ្ឍន៍នៅក្នុងពួកជំនុំ និងការងារភាពជាគ្រូគង្វាល មុនការវាយតម្លៃបេសកកម្មរបស់និកាយ និងអង្គការនៅក្នុងគោលការណ៍របស់គំរោង អូម៉ូចា ដូចជាការចូលរួមការផ្តល់ សិទ្ធិអំណាច ។ ជាក់និតចាប់ផ្តើមរបស់ពួកជំនុំ និងភាពម្ចាស់ការអាចនាំមកនូវភាពផ្លាស់ប្តូរ ។

ឃ. លើកទឹកចិត្តពួកគេអោយរាប់បញ្ចូលគំរោង អូម៉ូចា ជាផ្នែកមួយនៃផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនិងធនធានក្នុងតំបន់ របស់ពួកគេ ។

ជាធម្មតាគំរោង អូម៉ូចា អាចចាប់ផ្តើមជាគំរោងតូចមួយនៅក្នុងផ្នែកមួយនៃការអភិវឌ្ឍន៍របស់អង្គការដែលបាន ទទួលថវិការពីអ្នកខាងក្រៅ ។ ម្យ៉ាងវិញទៀតវាក៏ជាផ្នែកមួយនៃសរសៃឈាមរបស់អង្គការ និងជាជីវិតដែលអាចជួយ អ្នកដឹកនាំអោយចេះគិតថា តើពួកគេអាចដាក់បញ្ចូលកម្មវិធី អូម៉ូចា ជាយុទ្ធសាស្ត្រស្នូលរបស់ពួកជំនុំ និងអង្គការ ព្រម ទាំងចាប់ផ្តើមលែកយកវាទុកជាធនធានអទិភាពផ្ទាល់របស់ពួកគេ ។



២.ការកែសំរួលរចនាសម្ព័ន្ធរបស់ពួកជំនុំ និងអង្គភាពដើម្បីអោយអូម៉ូចា មានការលូតលាស់បានល្អបំផុត :

ពេលអ្នកដឹកនាំមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការដឹកនាំគំរោង អូម៉ូចា ដោយខ្លួនឯងហើយ សារៈសំខាន់ណាស់មួយគឺប៉ាន់ប្រមាណនូវរចនាសម្ព័ន្ធជីវរបស់អង្គភាព (ទោះជាជាកាយរបស់ក្រុមជំនុំ ឬ អង្គការគ្រិស្តបរិស័ទ) ដើម្បីអោយឃើញថាពួកគេអាចធ្វើអោយគំរោង អូម៉ូចា មានការរីកចំរើន ។

មាននិកាយពួកជំនុំជាច្រើនបានបែងចែកផ្នែកអភិវឌ្ឍន៍និងផ្នែកព័ន្ធកិច្ចពួកជំនុំអោយដាច់ផ្សេងពីគ្នា ។មានករណីខ្លះត្រូវតែគិតអោយបានប្រយ័ត្នយ៉ាងអំពីការផ្តល់ការទទួលខុសត្រូវក្នុងការចាត់ចែងគំរោង អូម៉ូចា អោយទៅនរណាម្នាក់ ។

មានជំរើសពីរយ៉ាងដែលយើងអាចធ្វើការពង្រីក គំរោង អូម៉ូចានៅក្នុងនិកាយពួកជំនុំបាន គឺយើងអាចរក្សាគំរោងនេះដាក់នៅក្នុងផ្នែកអភិវឌ្ឍន៍នៃពួកជំនុំ ឬក៏ដាក់វានៅក្នុងផ្នែកព័ន្ធកិច្ចពួកជំនុំបាន ។



ផ្នែកអភិវឌ្ឍន៍ពួកជំនុំ



ផ្នែកព័ន្ធកិច្ចពួកជំនុំ

នៅក្នុងតារាងខាងក្រោមនេះ ជាគុណសម្បត្តិនិងគុណវិបត្តិនៃការងារតាមរយៈផ្នែកនីមួយៗ ។

វិធីសាស្ត្រ	គុណសម្បត្តិ	គុណវិបត្តិ	សេចក្តីបង្គាប់
កម្មវិធី អូម៉ូចា នៅក្នុងផ្នែកអភិវឌ្ឍន៍	ជួយផ្នែកអភិវឌ្ឍន៍អោយមានទំនាក់ទំនងខ្លាំងជាមួយពួកជំនុំក្នុងមូលដ្ឋាន ។ អូម៉ូចាអាចទទួលបានចំណាត់ថ្នាក់នៃការផ្គត់ផ្គង់បច្ចេកទេសពីផ្នែកអភិវឌ្ឍន៍ ។ ឧៈសុខភាព អនាម័យ ទឹកស្អាត កសិកម្ម និងការរកប្រាក់ចំណូល ។	ធ្វើអោយមានការរំពឹងតែលើធនធានមកពីម្ចាស់ជំនួយ ធ្វើអោយអ្នកបំរើព្រះឃ្លាតឆ្ងាយពីពួកជំនុំ ។	ពួកជំនុំនិកាយខ្លះបានជ្រើសរើសការពង្រីកគំរោង អូម៉ូចារបស់ពួកគេអោយបានសម្រេចនោះ ភាគច្រើនគេផ្តោតទៅលើការភិវឌ្ឍន៍របស់ពួកគេ ឯកទេសនិងការចាប់ផ្តើមទៅលើភាពប្រាកដប្រជាលើសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ ។

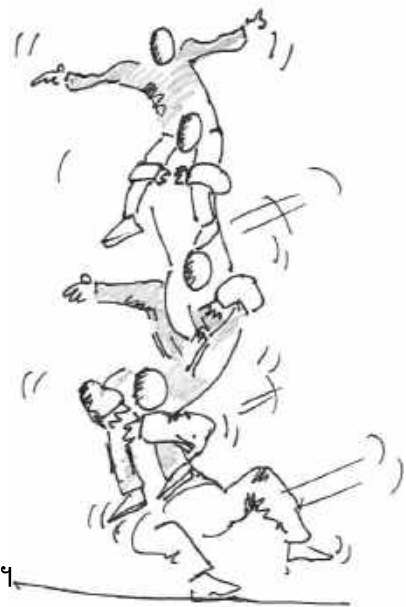
<p>កម្មវិធី អូម៉ូចា នៅក្នុងផ្នែកព័ន្ធ កិច្ច</p>	<p>ធ្វើអោយគំរោងអូម៉ូចាក្លាយជា ចំនុចស្នូលនៃជីវិតនិងព័ន្ធពួកជំនុំ ។ មានទំនោរទៅទៅលើពួកជំនុំនិង អ្នកដឹកនាំការតែច្រើន ។</p>	<p>មានផលវិបាកក្នុងការគាំ ទ្រផ្នែកបច្ចេកទេស ។ មានផលវិបាកក្នុងការ ស្វែងរកថវិការពិព្រោះ ខ្វះការទំនាក់ទំនងជាមួយ ម្ចាស់ជំនួយ ។</p>	<p>បរិបទនៃពួកជំនុំនិកាយខ្លះ គំរោង អូម៉ូចាចាប់ផ្តើមដំនើរ ការកម្មវិធីនៅក្នុងគំរោងផ្នែក អភិវឌ្ឍន៍ប៉ុន្តែអ្នកដឹកនាំបាន សំរេចពង្រីកគំរោងអោយមា នពាស់ពេញពួកជំនុំពួកគេនាំ មកនូវការមួយនៅក្នុងកិច្ចការ ពួកជំនុំ ។</p>
---	--	---	---

ករណីខ្លះ ក្នុងបរិបទអាស៊ី គំរោង អូម៉ូចា អាចដំនើរការបានតែនៅតាមសហគមន៍មូលដ្ឋានដែលមាននាទីជាអង្គការតែប៉ុណ្ណោះ ។

⇒ កំរិតថ្នាក់អ្នកដឹកនាំសម្របសម្រួលកម្មវិធី អូម៉ូចា

គំរោង អូម៉ូចា អាចពង្រីកបាន វាមិនអាស្រ័យលើបុគ្គលិកសម្របសម្រួលតែម្នាក់ធ្វើការហ្នឹកហ្នើន និងចាត់ចែងបុគ្គលិក
សម្រួលសម្រួលទាំងអស់នោះទេ វាចាំបាច់ត្រូវមានអ្នកសម្របសម្រួលតាមតំបន់ដែលកំពុងធ្វើការនៅក្នុងតំបន់នោះ ។

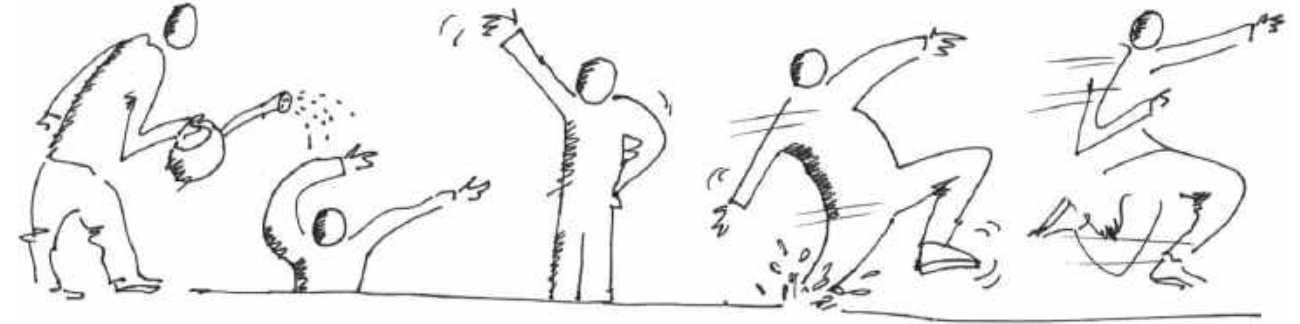
រចនាសម្ព័ន្ធដែលអាចកើតឡើងបានសំរាប់គ្រប់គ្រងអ្នកសម្របសម្រួល
ថ្នាក់តំបន់ទាំងអស់គឺត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយនិកាយពួកជំនុំ ។
អ្នកសម្របសម្រួលកម្មវិធីថ្នាក់តំបន់ទាំងអស់ គឺត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយ
អ្នកសម្របសម្រួលគំរោង អូម៉ូចា ថ្នាក់ជាតិម្នាក់ ប៉ុន្តែការិយាល័យនៅតែ
ស្ថិតក្នុងព្រះវិហារដែលមានទីតាំងនៅក្នុងតំបន់ដដែល ព្រមទាំងមានទំនាក់
ទំនងជាប្រចាំជាមួយបុគ្គលិកនៅតាមពួកជំនុំតំបន់ផ្សេងៗដែរ ។
មានន័យថា ពួកគេបានចូលរួមការប្រជុំសំខាន់ៗនានានៅតាមតំបន់ដើម្បី
អាចអោយពួកគេធ្វើប្រតិបត្តិការលើគំរោង អូម៉ូចា ហើយអាចជួបជាប្រចាំ
ជាមួយអ្នកដឹកនាំតាមតំបន់ ។ នៅពេលជាមួយគ្នានោះ ពួកគេនៅតែមានការ
គ្រប់គ្រងដោយមនុស្សម្នាក់ដែលជាអ្នកមានជំនាញចំណេះដឹងក្នុងការងាររបស់ពួកគេ ។



⇨ ការរីកចម្រើននិងការរក្សាទុកបុគ្គលិកសំខាន់

គំរោង អូម៉ូចា ផ្តល់សិទ្ធិអំណាចអោយមនុស្ស និងផ្តល់អោយពួកគេ នូវជំនាញថ្មី និងភាពជឿជាក់ ។ វាមិនមែនជាការ ចំលែកនោះទេដែលថា អ្នកសម្របសម្រួលគំរោង អូម៉ូចាទាំងអស់គ្នា ជាមនុស្សសំខាន់នៅក្នុងពួកជំនុំ និងក្នុងនិកាយរបស់ ពួកគេក្នុងការជំរុញការងារផ្សេងៗនោះ ។ ការចេញដំនើររបស់ពួកគេអាចបង្ហាញពីដំណោះស្រាយដល់គំរោង អូម៉ូចា ។

កាលដើមដំបូង ទាំងនិកាយនិងអង្គការតែងតែគិតថា តើធ្វើយ៉ាងដូចម្តេច ដើម្បីអោយអ្នកដឹកនាំថ្មីអាចជំនួសអ្នកដែល បានលាលែងនោះ ហើយពួកគេតែងតែគិតផងដែរថា តើមានយុទ្ធសាស្ត្របែបណា ដើម្បីអោយពួកគេមើលឃើញពីគំរោង អូម៉ូចា ។ នៅក្នុងគំរោង បេសិនអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំមើលឃើញពីគន្លឹះសំខាន់របស់ពួកគេ នោះពួកគេនឹងគិតយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន ក្នុងការប្តូរផ្លាស់បុគ្គលិកពីគំរោង អូម៉ូចា ទៅកាន់តួនាទីថ្មី ។



៣. ជួយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំក្នុងតំបន់អោយមើលឃើញថាការចូលរួមជាមួយតំបន់ អូម៉ូចា

គឺជាផ្នែកមួយនៃព័ន្ធកិច្ចរបស់ពួកគេ :

ដើម្បីពង្រីកតំបន់ធ្វើការជាមួយគ្នានៅក្នុងភូមិសាស្ត្រឬក្នុងនិកាយ វាគឺជាការជួយដ៏ធំមួយ បើសិនអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំនៅក្នុងតំបន់មើលឃើញថា អូម៉ូចា ជាវិធីគន្លឹះមួយក្នុងការជួយក្នុងព័ន្ធកិច្ចរបស់ពួកគេ ។ ប្រសិនបើ តំបន់អូម៉ូចាគ្រាន់តែមើលឃើញដោយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំក្នុងតំបន់ ឬអង្គការគ្រិស្តបរិស័ទថា ជាផ្នែកមួយនៃការចាប់ផ្តើមការធ្វើអភិវឌ្ឍន៍ នោះចំនួនអ្នកដែលសុំចូលរួមនៅក្នុងតំបន់នឹងមិនបានពេញលេញទេ ។



យ៉ាងណាក៏ដោយ នៅកន្លែងណាដែលអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំមើលឃើញ អូម៉ូចា ថាជាកម្មវិធីនាំមកនូវការផ្លាស់ប្តូរប្រែដល់ក្រុមជំនុំនិងសហគមន៍របស់ពួកគេ នោះកម្មវិធីនេះអាចជួយបង្កើនថែមទៀតក្នុងការយកចិត្តទុកដាក់ដល់ពួកជំនុំ ជួយផ្គត់ផ្គង់និងជំរុញទឹកចិត្តដល់សមាជិកពួកជំនុំអោយមានសកម្មភាពបំរើនៅក្នុងពួកជំនុំ ព្រមទាំងជួយពួកគេអោយបានយល់ច្បាស់ពីតួនាទី គុណតម្លៃនៅក្នុងការរស់នៅរបស់សហគមន៍ នោះនឹងមិនមានអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំណាម្នាក់ មិនចង់ចាប់ផ្តើមធ្វើការជាមួយគ្នាឡើយ ។

មានមធ្យោបាយមួយចំនួនដែលអាចជួយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំអោយលោងចាប់នូវនិមិត្តនេះ គឺ:

១- រៀបចំអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំមូលដ្ឋានអោយមានការចុះសួរសុខទុក្ខពួកជំនុំនិងសហគមន៍

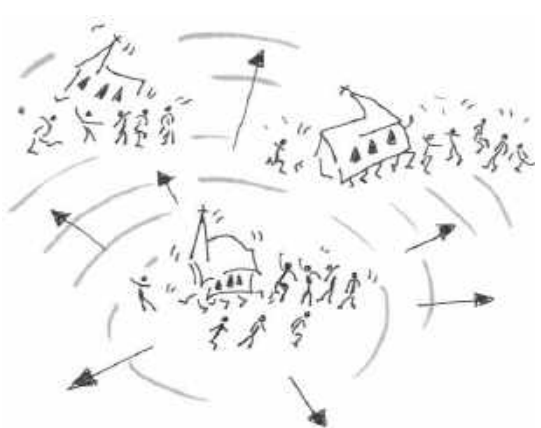
នៅកន្លែងណាដែលកម្មវិធី អូម៉ូចា បានចូលទៅដល់ :

យើងបានបញ្ជាក់រួចហើយថាមានប្រសិទ្ធភាពយ៉ាងណាដើម្បីអោយមនុស្សមានចិត្តចង់ធ្វើ ដូចជាការសួរសុខទុក្ខជាដើម (សូមមើលនៅក្នុងទំព័រ១៩) ។ ប្រសិនបើមានការសួរសុខទុក្ខច្រើនជាងការបំពាក់បំប៉នដោយសិក្ខាសាលា នោះអាចជួយអោយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំមានការឆ្លុះបញ្ចាំងពីអ្វីដែលពួកគេបានឃើញ បានឮ និងរៀនបានហើយគិតថាតើគេឆ្លើយតបបានយ៉ាងដូចម្តេចការទាំងអស់នេះអាចជួយលើកទឹកចិត្តជាច្រើនដល់ពួកជំនុំអោយចាប់ផ្តើមនូវតំបន់ អូម៉ូចា របស់ពួកគេនៅក្នុងសហគមន៍ ។

២-លើកទឹកចិត្តអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំទាំងឡាយអោយចូលរួមជាមួយគំរោងអូម៉ូចា

ដើម្បីចែកចាយនូវរឿងរ៉ាវទាំងប៉ុន្មានរបស់ពួកគេដែលពួកជំនុំបានប្រមូល :

នៅពេលដែលអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំបានលឺនូវអ្វីដែលបានកើតមានឡើងក្នុងពួកជំនុំផ្សេងតាមរយៈគំរោង អូម៉ូចា ការនេះនឹងអាចធ្វើអោយពួកគេមានចិត្តចូលរួមដោយខ្លួនឯង ។



៣-លើកទឹកចិត្តដល់ក្រុមពួកជំនុំនិងសហគមន៍ដែលមានកម្មវិធី អូម៉ូចាអោយចែករំលែក

គំរោងនេះទៅអោយសហគមន៍ដែលនៅក្បែរពួកគេ :

នៅពេលពួកជំនុំនិងសហគមន៍ចាប់ផ្តើមកម្មវិធី អូម៉ូចា នោះសហគមន៍ដែលនៅក្បែរចាប់ផ្តើមមើលឃើញពីផលប៉ះពាល់ វិជ្ជមាន ហើយពួកគេនឹងមានចិត្តចង់ធ្វើគំរោងនោះដែរ ។ ការជួយដល់ពួកជំនុំនិងសហគមន៍ដែលមានគំរោង អូម៉ូចា ចែករំលែកបទពិសោធន៍និងចំណេះដឹងរបស់ពួកគេគឺជាវិធីសាមញ្ញនិងលឿនបំផុតក្នុងការបង្កើនចំនួនសហគមន៍ដែលជាសមាជិក នៃកម្មវិធី អូម៉ូចា ។

៤-កំណត់យក អ្នកដែលមានឥទ្ធិពល ដើម្បីបង្កើនកម្មវិធី អូម៉ូចា :

ក្នុងបរិបទខ្លះ មានអ្នកដឹកនាំគ្រិស្តបរិស័ទមានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងក្នុងសកម្មភាពបង្កើនគំរោងអូម៉ូចាមុនគេ គាត់អាចជាមនុស្ស ម្នាក់ដែលមានប្រយោជន៍អាចជួយដល់អង្គប្រជុំ ឬកម្មវិធីណាមួយ ពេលដែលគាត់មានវត្តមាននៅទីនោះក៏ដូចជានៅពេលគាត់ និយាយ ។ ចូរនាំគាត់តែម្នាក់ចុះសួរសុខទុក្ខដើម្បីអោយគាត់មើលឃើញថា សហគមន៍ ត្រូវបានបំផ្លាស់ប្តូរប្រែដោយ អូម៉ូចា ព្រមទាំងផ្តល់អោយគាត់នូវព័ត៌មានដែលទាក់ទងនឹងរឿងនេះជាប្រចាំ និងបើអាចធ្វើទៅបាន សូមអោយគាត់ប្រកាសព័ត៌មាន នេះដល់អ្នកដទៃផ្សេងទៀត ។

៥-ធ្វើការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាននៃគំរោង អូម៉ូថា :

ការប្រើប្រាស់ផ្សព្វផ្សាយចែកចាយនូវរឿងរ៉ាវដែលកើតមានឡើងនៅក្នុងគំរោង អូម៉ូថា របស់សហគមន៍អាចជួយឈោងចាប់អ្នកស្តាប់កាន់តែច្រើននិងធ្វើអោយគេមាន ភាពជឿជាក់លើកម្មវិធីនេះ ។ ដូចនេះ ការផ្សព្វផ្សាយគួរតែរៀបចំឡើងចេញពីព្រឹត្តិប័ត្រ ព័ត៌មានរបស់ពួកជំនុំមូលដ្ឋានអោយទៅជាសារព័ត៌មានជាតិនិងកម្មវិធីវិទ្យុផ្សេងៗ ។ដូច្នេះ ការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន អាចមានការលើកទឹកចិត្តយ៉ាងខ្លាំងដល់សហគមន៍ខ្លួនឯងផ្ទាល់និង ជួយអោយពួកគេពិតជាមានចិត្តចង់ធ្វើអោយបានសំរេចនូវគោលបំណងទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ។



ជាក់ស្តែង ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅក្នុងបរិបទ នយោបាយ ក្រុមសីលធម៌ និងសាសនា គុណតំលៃនៃការផ្សព្វផ្សាយ ត្រូវឱ្យធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណប្រឆាំងទៅនឹងសក្តានុពលនៃភយន្តរាយនានា ។

៦-លើកទឹកចិត្តដល់មហាវិទ្យាល័យផ្នែកទេវសាស្ត្រអោយមានការបង្រៀនអំពីគំរោង អូម៉ូថា

ដូចជាផ្នែកមួយក្នុងការហ្វឹកហ្វឺនដល់ពួកជំនុំ :

មាននិកាយខ្លះបានដាក់បញ្ចូលកម្មវិធីសិក្សានៃគំរោង អូម៉ូថា នៅក្នុងមហាវិទ្យាល័យទេវសាស្ត្ររបស់គេ ។ ពួកគេបង្រៀន ដល់និស្សិតទាំងអស់នូវមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃព្រះគម្ពីរ ទេវវិទ្យានិងការអនុវត្តន៍កម្មវិធី អូម៉ូថា ។នេះមានន័យថា អ្នកដឹកនាំពួកជំនុំ ថ្មីទាំងអស់ត្រូវបានពាក់ព័ន្ធជាស្រេច ដើម្បីធ្វើការសម្របសម្រួលគំរោង អូម៉ូថានៅក្នុងពួកជំនុំរបស់ពួកគេ ។ នៅកន្លែងណាដែល អ្នកដឹកនាំពួកជំនុំបានទទួលការហ្វឹកហ្វឺនរួចហើយ នៅកន្លែងនោះអាចមានប្រយោជន៍ដល់ពួកគេក្នុងការចាប់ផ្តើមអនុវត្តនូវការ ហ្វឹកហ្វឺនរបស់គេភ្លាមៗ ។

៤.របៀបអភិវឌ្ឍន៍អ្នកហ្វឹកហ្វឺននៃអ្នកសម្របសម្រួលគំរោង អូម៉ូថា?

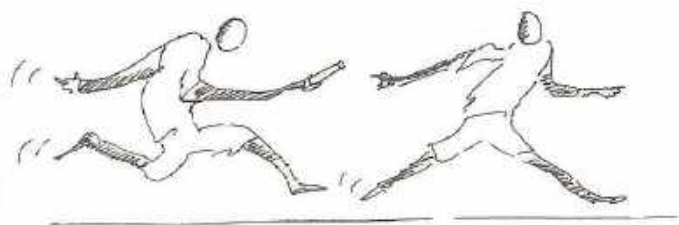
មានពួកជំនុំ និងសហគមន៍ជាច្រើនមានការចាប់អារម្មណ៍នឹងគំរោង អូម៉ូថា ដែលប្រការនេះ យើងត្រូវការអ្នកសម្របសម្រួល បន្ថែមទៀត ។ មនុស្សតែម្នាក់មិនអាចបង្រៀនផង រៀបចំផង និងគ្រប់គ្រងផង លើអ្នក សម្របសម្រួលទាំងអស់នោះបានទេ ។ ដើម្បីបំពេញនូវសេចក្តីត្រូវការនេះ យើងត្រូវធ្វើការហ្វឹកហ្វឺនដល់អ្នកសម្របសម្រួលថ្មីដើម្បីអោយគេអាចធ្វើការនេះបន្តបាន ។

អ្នកហ្វឹកហ្វឺនដល់អ្នកសម្របសម្រួល ជាធម្មតាជ្រើសរើសចេញមកពីក្រុមអ្នកសម្របសម្រួលដំបូង ដែលបានយល់ពីដំណើរការ បានល្អហើយមានសមត្ថភាពអាចធ្វើការសម្របសម្រួលដល់អ្នកផ្សេង ។

ចំនុចដែលល្អដើម្បីចាប់ផ្តើមនោះគឺ ផ្តល់អោយពួកគេនូវការណែនាំរបស់អ្នកសម្របសម្រួល (បើសិនគេពុំទាន់បានថតចម្លង) និងផ្នែកទីពេញវិញ (របៀបជ្រើសរើសនិងហ្វឹកហ្វឺនដល់អ្នកសម្របសម្រួល) ព្រមទាំងផ្នែកទី៥(របៀបគ្រប់គ្រងនិងបង្កើតអ្នកសម្របសម្រួល) ចេញពីសៀវភៅនេះ ។

លើសពីនេះទៅទៀត អ្នកត្រូវពិនិត្យមើលទៅការគាំទ្រដល់ពួកគេដូចមានខាងក្រោម :

- ការត្រួតពិនិត្យ (ឧ: នៅក្នុងការហ្វឹកហ្វឺនត្រូវបញ្ចូលពួកគេជាសហហ្វឹកហ្វឺនដែរ ហើយផ្តល់អោយគេនូវព័ត៌មានត្រឡប់លើរបៀបប្រព្រឹត្តទៅនៃការហ្វឹកហ្វឺនរបស់ពួកគេ) ។
- ការបន្តរតាម (ឧ: មានវត្តមាននៅក្នុងការហ្វឹកហ្វឺនរបស់ពួកគេហើយផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ ។)
- ផ្តល់អោយពួកគេនូវជំនាញសម្របសម្រួល (ឧ: អ្នកអាចប្រើជំនាញសម្របសម្រួល មើលក្នុងទំព័រ១១២ ភាសាខ្មែរ) ។



៥.របៀបសម្របសម្រួលក្នុងការសួរសុខទុក្ខដល់សហគមន៍នៃគំរោង អូម៉ូចា :

ការសួរសុខទុក្ខសហគមន៍ដែលអនុវត្តគំរោង អូម៉ូចា ជាមធ្យោបាយដែលមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការជំរុញនិងលើកទឹកចិត្តអោយពួកគេបាននៅតែចូលរួមក្នុងគំរោងនេះ ។

ចំនុចខាងក្រោមជាលំនាំដែលអាចជួយបាន :

១-ជ្រើសរើសសហគមន៍ដែលត្រូវទៅសួរសុខទុក្ខ :

ការសួរសុខទុក្ខដល់សហគមន៍គឺជាការប៉ាន់ប្រមាណយ៉ាងសមរម្យហើយក៏ជាមេរៀនមួយដែលយើងអាចរៀនបានពីការសួរសុខទុក្ខដទៃទៀតដែរ ។ សំណួរគន្លឹះៗដែលជាការប៉ាន់ប្រមាណសមរម្យដែលត្រូវសួរដល់សហគមន៍គឺ :

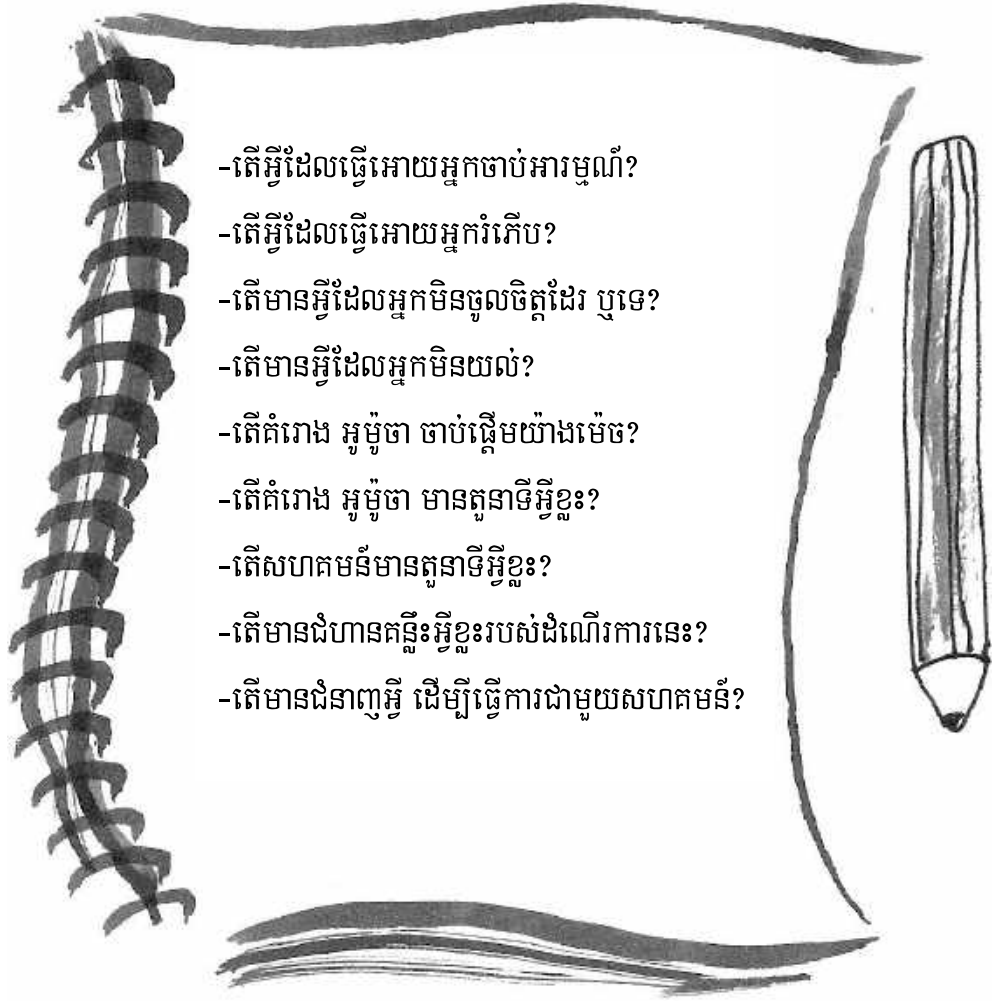
- តើសហគមន៍នេះមានគំរូបំផុតគំនិតអោយចង់ធ្វើកម្មវិធី អូម៉ូចាដែរឬទេ?
- តើមានសមាជិកពួកជំនុំនិងសហគមន៍ណាដែលមានចិត្តចែកចាយអំពីបទពិសោធន៍របស់ពួកគេដែរឬទេ?
- តើមានអ្នកណា (ដូចជាអ្នកសម្របសម្រួល អ្នកដឹកនាំពួកជំនុំ ឬក្រុមសម្របសម្រួលមូលដ្ឋាន) អាចពន្យល់និងឆ្លើយសំនួរពីកម្មវិធីអូម៉ូចាបាន?
- តើមានកម្មវិធី អូម៉ូចារបស់សហគមន៍ណាមួយដែលនៅក្បែរលោកអ្នកដែរឬទេ? បើមាន តើមនុស្សដែលមកពីសហគមន៍ផ្សេងៗអាចមកមើលពីដំណើរការរបស់កម្មវិធីនេះបានទេ ថាតើវាមានដំណើរការយ៉ាងណាដែលវានៅផ្សេងៗពីគ្នានោះ?
- តើមានមេរៀនមកពីសហគមន៍អំពីកម្មវិធី អូម៉ូចាដែលទាក់ទងនៅនឹងបរិបទរបស់អ្នកដែលមកមើលវាដែរ ឬទេ?
- តើមានហេតុផលផ្សេងៗដែលថា ហេតុអ្វីបានជាការទស្សនៈកិច្ចមិនអាចមានប្រយោជន៍ដល់សហគមន៍? តើហេតុផលទាំងនេះអាចធ្វើការដោះស្រាយអោយបានមុនពេលចេញទៅទស្សនកិច្ចបានទេ ឬក៏ជ្រើសរើសសហគមន៍ផ្សេងទៀត ដើម្បីទៅ?

- តើអ្នកមានគំរោងផែនការសំរាប់គាំទ្រអ្នកចូលរួមទេ? បើសិនមានទស្សនៈកិច្ចនោះធ្វើអោយពួកគេមានចិត្តចង់ចូលរួមក្នុងគំរោង អូម៉ូចានៅក្នុងសហគមន៍របស់គេ?
- តើអ្នកអាចរៀបចំសំភារៈសំរាប់ការទស្សនៈកិច្ចយ៉ាងដូចម្តេច? ចូរគិតអំពី ការងារផ្សេងៗដូចជា ការធ្វើដំនើរ អាហារ និងការស្នាក់នៅ ។
- ជាធម្មតានៅក្នុងការទូទាត់នៃការចំណាយចំណូលមកវិញ តើត្រឹមត្រូវដែលអាចទុកចិត្តបានឬមានភាពសមរម្យដែរឬទេ ?

២-អោយមានទស្សនៈកិច្ចមុនធ្វើសិក្ខាសាលា :

បើមានទស្សនៈកិច្ចមុនពេលធ្វើសិក្ខាសាលានោះវាអាចជួយដល់អ្នកដែលចូលរួមនោះអោយបានស្គាល់ពីគោលការណ៍នៃគំរោងអូម៉ូចា ហើយអ្នកនោះបានយល់ពីមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃដំណើរការនេះដែរ ។

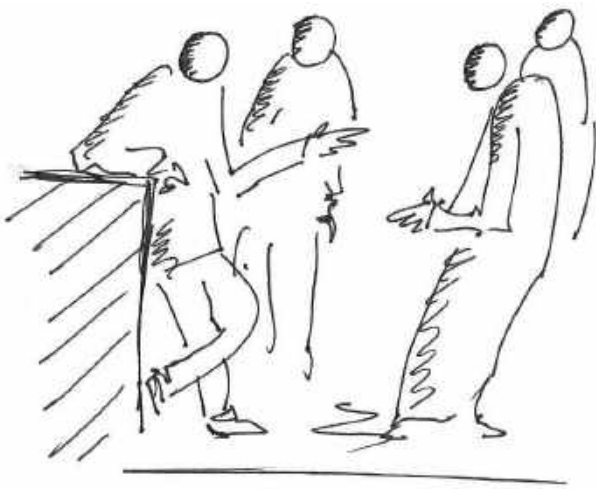
ក្នុងអំឡុងពេលសិក្ខាសាលានោះ ត្រូវជួយអ្នកចូលរួមដោយអោយមានការអភិវឌ្ឍន៍លើសំនួរគន្លឹះៗដែលជួយពួកគេអោយចេះឆ្លុះបញ្ចាំងទាំងនៅក្នុងវគ្គសិក្ខាសាលានិងការដើរទស្សនៈកិច្ចសិក្សាដូចដែលមានសំនួរដូចខាងក្រោមនេះ :



- តើអ្វីដែលធ្វើអោយអ្នកចាប់អារម្មណ៍?
- តើអ្វីដែលធ្វើអោយអ្នករំភើប?
- តើមានអ្វីដែលអ្នកមិនចូលចិត្តដែរ ឬទេ?
- តើមានអ្វីដែលអ្នកមិនយល់?
- តើគំរោង អូម៉ូចា ចាប់ផ្តើមយ៉ាងម៉េច?
- តើគំរោង អូម៉ូចា មានតួនាទីអ្វីខ្លះ?
- តើសហគមន៍មានតួនាទីអ្វីខ្លះ?
- តើមានជំហានគន្លឹះអ្វីខ្លះរបស់ដំណើរការនេះ?
- តើមានជំនាញអ្វី ដើម្បីធ្វើការជាមួយសហគមន៍?

៣-អំឡុងពេលទស្សនៈកិច្ច :

ក្នុងអំឡុងពេលទស្សនៈកិច្ចត្រូវមើលអោយបានច្បាស់ថា អ្នកចូលរួមមានមនុស្សខុសគ្នាយ៉ាងម៉េចរវាងពួកជំនុំនិងសហគមន៍ ។ ឧទាហរណ៍: វាអាចជួយអោយអ្នកចូលរួមលឺអំពីការឆ្លុះបញ្ចាំងរបស់អ្នកដឹកនាំសហគមន៍ ត្រួតម្ចាស់ សមាជិកពួកជំនុំ ស្ត្រី និង កុមារ ។ល ។ ជួនកាលកុមារមានផលវិបាក នៅពេលដែលមានមនុស្សពេញវ័យនៅជុំវិញពួកគេ ដែលការនោះជាសំពាតមួយទៅ លើពួកគេ ដូចនេះវាមានសារៈសំខាន់ណាស់ ដើម្បីស្វែងរកមធ្យោបាយសំរាប់ពួកគេធ្វើដោយមានសុវត្ថិភាព ។



៤-បន្ទាប់ពីទស្សនៈកិច្ច :

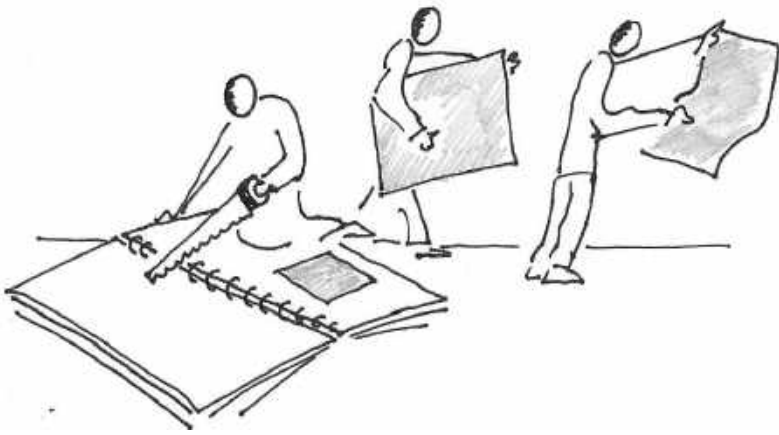
បន្ទាប់ពីបានទស្សនៈកិច្ចរួចរាល់ (នៅថ្ងៃបន្ទាប់មកបើសិនអាចធ្វើបាន) ត្រូវធ្វើសិក្ខាសាលាមួយ ដើម្បីជួយអ្នកចូលរួម អោយបានឆ្លុះបញ្ចាំងនូវអ្វីដែលពួកគេបានឃើញ និងបានរៀន ដើម្បីអោយពួកគេធ្វើទៅមានផលប្រយោជន៍ ។ ការទាំងអស់នេះត្រូវតែសរសេរជាគំរោងសកម្មភាពដែលអាចចែកចាយជាមួយអ្នកដទៃទៀត ។ បើត្រូវចំណាយពេលច្រើន គួរតែផ្តល់ប្រាក់បំណាច់សំរាប់ការនេះ ដំណើរការឆ្លុះបញ្ចាំងនេះ គួរតែកុំធ្វើដោយតក់ក្រហល់ពេក ។

ការបំពាក់បំប៉នទស្សនៈកិច្ចគឺជាការចាំបាច់ណាស់ បើសិនអត្ថប្រយោជន៍បានមកពីការទស្សនៈកិច្ចនោះមិនមានការបាត់បង់ ហើយលោកអ្នកគួរតែមានគំរូក្នុងការទំនាក់ទំនងអ្នកចូលរួមអំពីសកម្មភាពរបស់ពួកគេនៅក្នុងរយៈពេលពីរខែនៃការទស្សនៈកិច្ច ដែលអាចធ្វើទៅបានត្រូវផ្តល់ការគាំទ្រនិងប្រឹក្សាអោយពួកគេអនុវត្តនូវគំរោងរបស់គេ ។

៦.បម្រែបម្រួលគំរោង អូម៉ូចាទៅតាមបរិបទជាក់ស្តែងនានា :

សេចក្តីផ្តើម

ការគិតពីបរិបទដែលអ្នកនឹងប្រើគំរោង អូម៉ូចានិងសំភារៈដែលត្រូវប្រើអោយបានសមស្របនោះមានសាស្ត្រខាន់ណាស់ ។ នៅក្នុងសៀវភៅមគ្គុទ្ទេសន៍អ្នកសម្របសម្រួលមិនបានសរសេរចុះអោយបានជាក់លាក់ផ្នែកនេះទេ ។ យើងមានសង្ឃឹមថាក្រុមនីមួយៗដែលកំពុងប្រើគំរោង អូម៉ូចា នឹងបញ្ចូលវាជាមួយបទពិសោធន៍របស់ពួកគេដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍នូវដំណើរការថ្មីដែលធ្វើការសំរាប់ពួកគេនៅក្នុងបរិបទរបស់ពួកគេ ។



ខ្លះ ទំរង់នៃគំរោង អូម៉ូចា នៅក្នុងសៀវភៅមគ្គុទ្ទេសន៍អ្នកសម្របសម្រួលវាអាចធ្វើបានល្អនៅក្នុងតំបន់ដែលដាច់ស្រយាលជាកន្លែងដែលមានការទទួលស្គាល់និងការគោរពរាប់អានពីព្រះវិហារនិងសហគមន៍ ។

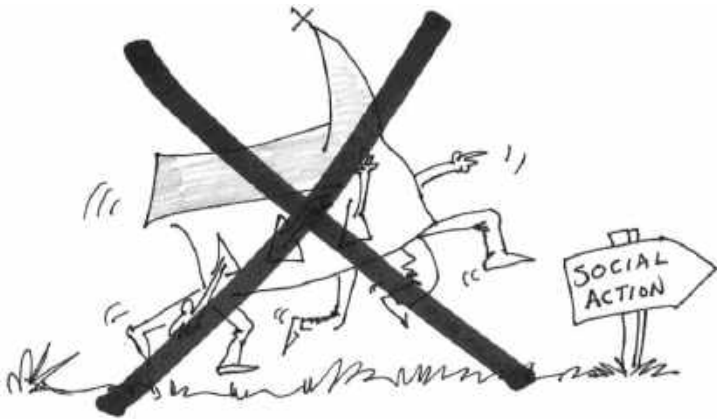
ដូច្នេះ ដំណើរការនេះត្រូវធ្វើកាផ្លាស់ប្តូរខ្លះៗដើម្បីអោយវាមានដំណើរការនៅក្នុងតំបន់ប្រជុំជនឬក៏នៅកន្លែងដែលក្រុមជំនុំផ្តល់គិតថា ជាកន្លែងដែលមានត្រូវបានគេធ្វើទុក្ខបុកម្នេញឬក្ស័យប្រសង្កត់ ។

នៅក្នុងវគ្គនេះ យើងនឹងផ្តោតសំខាន់ទៅលើបទពិសោធន៍របស់អ្នកចូលរួមមកពី តំបន់ពីរ ផ្សេងគ្នា ជាជាងការព្យាយាមគិតដិតដល់លើបម្រែបម្រួលគំរោង អូម៉ូចា ទៅតាមគ្រប់ទាំងបរិបទវិញ ។

- ក្រុមជំនុំមូលដ្ឋានដែលត្រូវបានគ្រប់សង្កត់និងវិបត្តិដោយច្បាប់ ក្នុងសកម្មភាពរបស់ពួកគេ ។
- បរិបទនានានៅទីប្រជុំជន សហគមន៍ អាចត្រូវបានបែងចែកជាច្រើនភាគ ។

ប្រការនេះក៏អាចផ្តល់ជាគំនិតខ្លះៗពីរបៀបដែល អូម៉ូចា អាចធ្វើការប្រែប្រួលទៅបរិបទនានាដែរ ។

ក-របៀបប្រើប្រាស់គំរោង អូម៉ូប៊ែរ នៅកន្លែងដែលពួកជំនុំប្រឈមនឹងច្បាប់កំណត់ :



តាមតំបន់នានាក្នុងពិភពលោក ពួកជំនុំមូលដ្ឋានត្រូវប្រឈមមុខចំពោះលក្ខណៈច្បាប់ជាច្រើនចំពោះសកម្មភាពណាដែលពួកគេធ្វើក្នុងសហគមន៍ ។ ធ្វើតាមច្បាប់ ឧ. សំរាប់គ្រីស្ទបរិស័ទ គឺត្រូវចែកចាយនូវជំនឿរបស់ពួកគេ ឬក៏សំរាប់មនុស្សដែលមានជំនឿផ្សេងៗទៀតផ្លាស់ប្តូរទៅជាគ្រីស្ទបរិស័ទ ។ នៅក្នុងករណីផ្សេងទៀតអាចធ្វើអោយពួកជំនុំមិនអាចខិតចូលក្នុងកិច្ចការងារសង្គម ។ បើមានបរិបទដូចនោះ ចូរធ្វើតាមអនុសាសន៍ដែលបានផ្តល់អោយដូចខាងក្រោមនេះ :

២-អ្នកសម្របសម្រួលជួយពួកជំនុំមូលដ្ឋានអោយបង្កើតនិងដំណើរការអង្គការមួយដាច់ដោយឡែកដើម្បីបម្រើដល់សហគមន៍ ។

៤-ពួកជំនុំដើរតួជាគណៈកម្មាធិការរបស់អង្គការនិងជួយផ្តល់ជាបុគ្គលិកនិងអ្នកស្ម័គ្រចិត្តទាំងឡាយដើម្បីធ្វើការនៅក្នុងអង្គការ ។

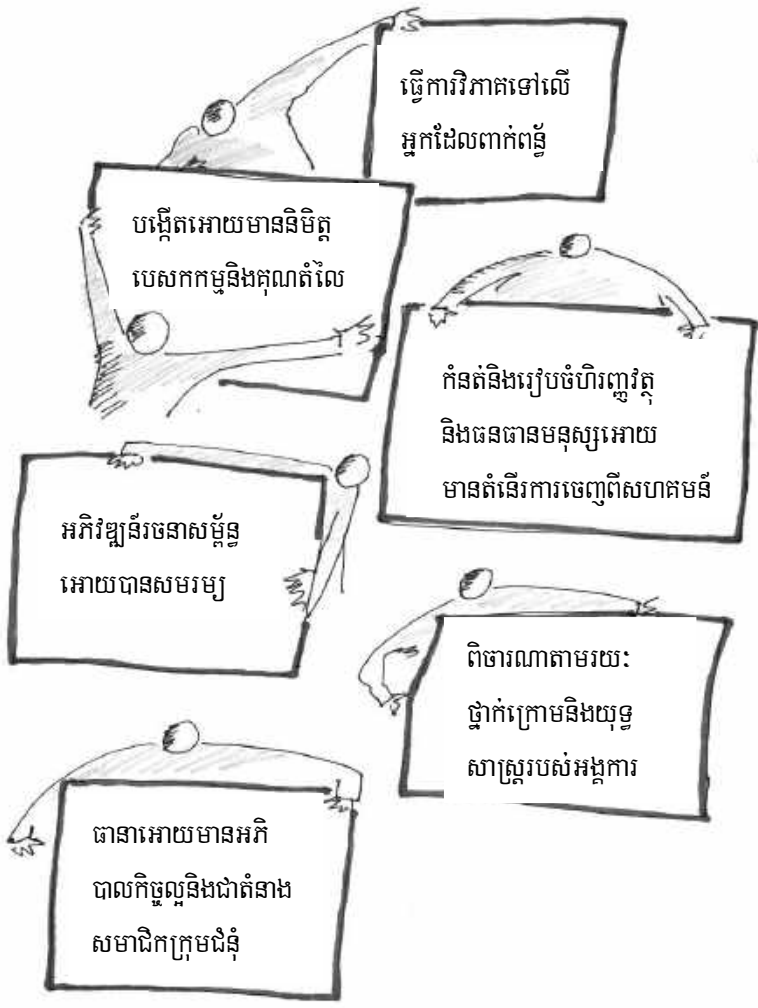
៣-អ្នកសម្របសម្រួលធ្វើការជាមួយអង្គការដើម្បីជួយសហគមន៍អោយមាននិមិត្តមានផែនការសកម្មភាពនិងអោយមានសកម្មភាពឡើង ។

១-អ្នកសម្របសម្រួលចាប់ផ្តើមធ្វើការជាមួយពួកជំនុំធ្វើអោយពួកគេមាននិមិត្តនិងជំរុញចិត្តពួកគេអោយឃើញថាគ្រីស្ទបរិស័ទមានសិទ្ធិបម្រើដល់សហគមន៍ ។

➔ ការបង្កើតជាអង្គការ (អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល)

អង្គការគួរមានថវិកានិងធនធានមកពីពួកជំនុំមូលដ្ឋានឬពួកជំនុំជាអ្នកចាប់ផ្តើមឡើង ។ មិនពឹងផ្អែកទៅលើថវិកាខាងក្រៅព្រមទាំងទទួលខុសត្រូវចំពោះពួកជំនុំមូលដ្ឋាន ។ ជួនកាលអង្គការត្រូវបានបង្កើតបានក្លាយជាអង្គការឯករាជ្យមួយ ពួកគេធ្វើការងារដោយខ្លួនឯងហើយគេបាត់ការទំនាក់ទំនងជាមួយពួកជំនុំដែលជាអ្នកបង្កើតពួកគេ ។

នៅក្នុងគំរោង អូម៉ូប៊ែរ អង្គការគឺត្រូវបានទទួលខុសត្រូវនិងផ្គត់ផ្គង់ដោយពួកជំនុំដែលវាជាយាន្តរបស់ពួកជំនុំសំរាប់បម្រើសហគមន៍ ។



នៅផ្នែកខាងស្តាំគឺជាការហ្វឹកហ្វឺនជាអទិភាពនានាដែលអ្នកសម្របសម្រួលត្រូវតែពិចារណា នៅពេលដែលគេហ្វឹកហ្វឺនពួកជំនុំអោយបង្កើតអង្គការ ។

សមាជិកពួកជំនុំដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដើម្បីជួយសម្របសម្រួលសកម្មភាពនានារបស់អង្គការ គួរតែទទួលបានការហ្វឹកហ្វឺនដូចជា :



ចំពោះដំណាក់កាលនានារបស់ អូម៉ូចាដែលនៅសល់ អាចយកមកជំនួសកន្លែងដែលបានខូចបង់ ។ ប៉ុន្តែសំរាប់អង្គការ ថ្មីដែលទើបតែបង្កើតឡើងត្រូវតែរកដាក់បន្ថែមទៀតសំរាប់ធ្វើការចលនាសហគមន៍ ។ គន្លឹះសំខាន់នៃតួនាទីរបស់អង្គការគឺត្រូវធានាអោយបានច្បាស់ថា ពួកជំនុំត្រូវតែរក្សាព័ត៌មានហើយចូលរួមក្នុងដំណើរការ ។ ការសិក្សាព្រះគម្ពីរនៅក្នុងសៀវភៅកូនរបស់អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវប្រើនៅក្នុងដំណាក់កាលនីមួយៗជាមួយពួកជំនុំ ហើយ ជាការល្អដែរ បើសិនអោយមានការឆ្លុះបញ្ចាំងដល់សមាជិកទាំងអស់របស់អង្គការ ។

ខ-ការផ្លាស់ប្តូរគំរោង អូម៉ូចា តាមបរិបទប្រជុំជន :

អត្ថប្រយោជន៍នៃការធ្វើគំរោង អូម៉ូចា នៅក្នុងទីប្រជុំជននានានិងទីក្រុងផ្សេងៗ

សហប្រតិបត្តិការរវាងបណ្តាញធម្មតា និងក្រុមដែលមានការចាប់អារម្មណ៍

ដំណើរការទូលាយ និងទិផ្សារមិនកំនត់



រៀបចំសំភារៈនិងធនធាន សំរាប់កម្រិតចំណូល

មានឱកាសច្រើនដើម្បីធ្វើ ការជាមួយក្រុមផ្សេងៗ

មានប្រភពជំនាញនិងភាពប៊ុនប្រសព្វច្រើនខុសៗគ្នា

ជំលោះនានានៃការធ្វើគំរោង អូម៉ូចា នៅក្នុងទីប្រជុំជននិងទីក្រុងផ្សេងៗ

ជីវិតរស់ក្នុងទីក្រុងមាន ការប្រណាំងប្រជែងគ្នា

សហគមន៍ខ្លះ រស់នៅក្នុង ភូមិសាស្ត្រមិនច្បាស់លាស់



ចំនួនប្រជាជនប្រែប្រួល និងនៅជាបណ្តោះអាសន្ន

មានក្រុមមនុស្សដែលងាយ ទទួលរងគ្រោះនិងអ្នកដែល គេមិនរាប់អានជាច្រើនគ្មាន អត្តសញ្ញាណច្បាស់លាស់

សហគមន៍ជាច្រើន ពឹងផ្អែកលើប្រាក់សំចៃពី ការលក់ដូរទំនិញផ្សេងៗ ឬលក់កំលាំងពលកម្ម

សារៈសំខាន់នៅក្នុងការបង្កើតគំរោង អូម៉ូប៊ែរ នៅក្នុងទីប្រជុំជននិងទីក្រុងនានា គឺត្រូវស្គាល់ពីអត្ថប្រយោជន៍នានា (មាននៅក្នុងទំព័រមុន) ដើម្បីអោយយើងឃើញពីរបៀបធ្វើវានិងប្រើវាអោយមានប្រសិទ្ធភាពល្អ ហើយវាក៏មានសារៈសំខាន់ផងដែរក្នុងការស្គាល់នូវការប្រណាំងប្រជែងនានាដែលអាចកំណត់នូវកិច្ចនិងព្រំដែននៃការធ្វើ អូម៉ូប៊ែរ ដែលធ្វើនៅជនបទ ។

ចំនុចមានប្រយោជន៍នានាសំរាប់ធ្វើការនៅក្នុងទីប្រជុំជននិងទីក្រុង :

១. ពីព្រោះសហគមន៍ខ្លះការកំណត់នូវអត្តសញ្ញាណច្បាស់លាស់ ។ ការងារដែលសមស្របជាងនេះគឺត្រូវតែធ្វើការជាមួយក្រុមណាមួយអោយពិតប្រាកដ មានដូចជា ក្រុមជួយស្ត្រីដោយខ្លួនឯង ក្រុមអ្នករស់នៅចិញ្ចឹមផ្លូវ ក្រុមជំទង់ និងក្រុមអ្នកដែលរកប្រាក់ចំណូលបានតិចតួចជាដើម ។
២. គួរតែបង្កើតអោយមានក្រុមអ្នកសម្របសម្រួលក្រុមតូច តាមក្រុមនីមួយៗ ។
៣. គំរោងគួរតែធ្វើឡើងនៅពេលវេលាសមស្របមួយដែលអាចធ្វើនៅក្នុងទីប្រជុំជននិងទីក្រុងដើម្បីរកប្រាក់ចំណូលសំរាប់ក្រុមតូចនិងបុគ្គលម្នាក់ៗ ។ សកម្មភាពទាំងនោះគួរតែរួមបញ្ចូលដូចជា :

- បង្កើតអោយមានក្លឹបសន្សំប្រាក់ក្នុងក្រុម
- ក្រុមជួយខ្លួនឯងនិងសហប្រតិបត្តិការ
- ហ្វឹកហ្វឺនផ្នែកអាជីវកម្មខ្នាតតូច
- ហ្វឹកហ្វឺនផ្នែកវិជ្ជាជីវៈ

៤. នៅកន្លែងមានសហគមន៍តូចៗច្បាស់លាស់ក្នុងទីប្រជុំជននិងទីក្រុង ទីនោះអាចអោយយើងមានឱកាសដើម្បីពង្រឹងនូវការបំរើនិងការផ្តល់នូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសហគមន៍ ។

សកម្មភាពទាំងនោះគួររួមបញ្ចូលដូចជា :

- បញ្ចុះបញ្ចូលអោយមានការបំរើប្រសើរដល់អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន
- អោយមានទឹកនិងអគ្គីសនីល្អប្រសើរឡើង
- ធ្វើអោយមានផ្ទះប្រសើរឡើង
- មានសុវត្ថិភាពដល់ផ្ទះសំបែងនិងទ្រព្យសម្បត្តិ
- អោយទឹកនិងអនាម័យអោយបានប្រសើរឡើង
- អោយមានការអប់រំដល់កុមារកាន់តែប្រសើរឡើង
- អោយមានសេវាសុខភាពនិងមណ្ឌលសុខភាពអោយបានប្រសើរឡើង

៥. មេរោគអេដស៍ ជំងឺអេដស៍និងរោគរបេងនៅក្នុងទីក្រុមត្រូវតែដាក់តំហែទាំជាទូទៅ និងកំណត់យកវា ជាបញ្ហាសំខាន់ ។
ខាងក្រោមនេះ ជាគំនិតផ្តួចផ្តើមមួយចំនួនដែលគួរតែរុករកវា :

- បង្កើតអោយមានអ្នកប្រឹក្សាស្ម័គ្រចិត្តនិងមានមណ្ឌលធ្វើតេស្តឈាម
- ជួយអោយមានសកម្មភាពយកចិត្តទុកដាក់លើជំងឺអេដស៍និងមេរោគអេដស៍
- ជួយអោយមានការផ្លាស់ប្តូរសកម្មភាពចេញពីការរកចំណូលតាមការជួញដូរផ្លូវភេទ
- គាំទ្រនិងជួយនូវសកម្មភាពរកប្រាក់ចំណូលសំរាប់អ្នកផ្ទុកមេរោគអេដស៍និងជំងឺអេដស៍
- ឧបត្ថម្ភដល់ស្ត្រីមេម៉ាយនិងក្មេងកំព្រានូវ ផ្ទះ ការអប់រំនិងការរកប្រាក់ចំណូល

ការប្រើប្រាស់តំរោង អូម៉ូចា នៅក្នុងទីប្រជុំជននិងទីក្រុងគឺស្រដៀងគ្នានឹងការប្រើប្រាស់តំរោងនេះនៅក្នុងតំបន់ជនបទដែរ ។
ការសំខាន់ដែលខុសគ្នានោះគឺការអោយអត្ថន័យទូលំទូលាយជាមួយក្រុមដែលត្រូវធ្វើការជាមួយដែលមានសហគមន៍ផ្សេងពីគ្នា
នោះការសំខាន់ត្រូវស្វែងរកមធ្យោបាយធ្វើយ៉ាងម៉េចដែលអាចធ្វើអោយពួកគេរួមគ្នាបាន ដូច្នោះនោះជូនកាលធ្វើអោយវា
អាចសំរេចបាន ។

គំនិតចុងក្រោយនានា

*ឱមនុស្សអើយ! ព្រះបានបង្ហាញដងអោយស្គាល់សេចក្តីដែលល្អ
តើព្រះយេហូវ៉ាសព្វព្រះហឫទ័យអោយដងប្រព្រឹត្តដូចម្តេច បើមិន
មែនអោយប្រព្រឹត្តដោយសុចរិត អោយស្រឡាញ់សេចក្តីសប្បុរស
ហើយអោយដើរជាមួយនឹងព្រះនៃដងដោយសុភាពរាបទាបប៉ុណ្ណោះ ។
មីកាខ៖៨*



យើងខ្ញុំក៏អធិស្ឋានអោយអ្នករាល់គ្នាឥតឈប់ឈរ ហើយទូលសូមអោយ
អ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់ព្រះហឫទ័យទ្រង់សព្វគ្រប់ ដោយគ្រប់ទាំងប្រាជ្ញា
និងចំណេះខាងវិញ្ញាណ ដើម្បីអោយបានដើរបែបគួរនឹងព្រះអម្ចាស់ ទាំង
គាប់ចិត្តដល់មនុស្សទាំងអស់ អោយបានបង្កើតផលក្នុងគ្រប់ទាំងការល្អ ហើយ
អោយស្គាល់ព្រះកាន់តែច្បាស់ឡើង ដោយបានគ្រប់ទាំងព្រះចេស្តាចំរើនកំលាំង
តាមប្តីប្រពន្ធមីដ៏ឧត្តមរបស់ទ្រង់ ដើម្បីអោយបានចេះទ្រាំទ្រ ហើយអត់ធន់គ្រប់
យ៉ាងដោយអំណរ ព្រមទាំងអរព្រះគុណដល់ព្រះវរបិតាដែលទ្រង់បានប្រោស
អោយយើងបានគួរនឹងទទួលចំណែកកេរ្តិ៍អាករក្នុងពួកបរិសុទ្ធនៅទីភ្នំផង ។



កូរ៉ុលីស ១:១១ (ព្រះបន្ទូលព្រះ)

កថាខណ្ឌ

ក-តួនាទីសំខាន់ៗនៅក្នុងដំណើរការគំរោង អូម៉ូចា ១១៤

ខ-ប្រវត្តិនៃការផ្លាស់ប្តូរ ១១៧

ក-តួនាទីសំខាន់ៗនៅក្នុងដំណើរការគំរោង អូម៉ូចា :

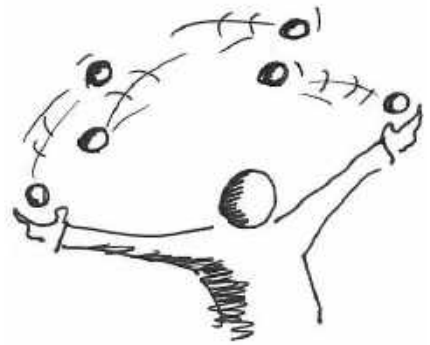
មានមនុស្សខុសគ្នាជាច្រើនបានចូលរួមជាមួយគំរោង អូម៉ូចា វាជួយអោយយើងអាចកត់ទុកនូវផ្នែកនៃតួនាទី នីមួយៗ នៅក្នុងដំណើរការនេះ ។ ចំណែកវត្តមានរបស់ស្ត្រីក្នុងតួនាទីទាំងនេះក៏សំខាន់ដូចបុរសដែរ ។

១. អ្នកសម្របសម្រួលកម្មវិធី :

អ្នកសម្របសម្រួលកម្មវិធី គឺជាអ្នកចាត់ចែងលើគំរោង អូម៉ូចា ក្នុងនាមជាអ្នកតំណាងអោយនិកាយពួកជំនុំនិងអង្គការ គ្រិស្តបរិស័ទ ។

តួនាទីរបស់ពួកគេគឺ :

- ជួយទទួលខុសត្រូវជាមួយអ្នកដឹកនាំនិកាយរបស់ក្រុមជំនុំលើដំណើរ ។
- ធ្វើការជាមួយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំទាំងឡាយក្នុងការកំណត់ពីការងារដែលសមស្របដើម្បីអាចធ្វើជាមួយគ្នា ។
- ធ្វើការជ្រើសរើសអ្នកសម្របសម្រួលមូលដ្ឋាន ។
- ធានាអោយបាននូវការផ្គត់ផ្គង់ការហ្វឹកហ្វឺនដល់អ្នកសម្របសម្រួលមូលដ្ឋាន និងដំណើរការនៃការប្តូរវាទៅតាមបរិបទជាក់ស្តែង ។
- ធ្វើការត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃលើកម្មវិធី ។
- ធ្វើការទំនាក់ទំនងជាប្រចាំជាមួយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំនិងពួកជំនុំទាំងមូល ធ្វើដូចនេះ ពួកគេអាចមានការចាប់អារម្មណ៍ និងមានការប្តេជ្ញាចិត្តលើដំណើរការដើម្បីស្វែងរកថវិកាដែលចាំបាច់សំរាប់គំរោង ។



២. អ្នកហ្វឹកហ្វឺន :

អ្នកហ្វឹកហ្វឺនគឺជាអ្នកដែលមានបទពិសោធនៅក្នុងគំរោង អូម៉ូចា (ពួកគេអាចជាអ្នកសម្របសម្រួលកម្មវិធី)

តួនាទីរបស់ពួកគេគឺ :

- ហ្វឹកហ្វឺននិងគាំទ្រដល់អ្នកសម្របសម្រួលមួយចំនួន ។

៣. អ្នកសម្របសម្រួលក្នុងមូលដ្ឋាន :

អ្នកសម្របសម្រួលក្នុងមូលដ្ឋានអាចជាមនុស្សមកពីខាងក្រៅសហគមន៍ ឬជាអ្នកដែលមានជំនាញហើយជាមនុស្សមានកិត្តិនាមល្អនៅក្នុងសហគមន៍

តួនាទីរបស់ពួកគេគឺ :

- ធ្វើការជាមួយពួកជំនុំមូលដ្ឋាននិងសហគមន៍ ដើម្បីធ្វើការសម្របសម្រួលនៅថ្នាក់ក្រោមតាមរយៈដំណាក់កាលនៃគំរោង អូម៉ូចា ។



៤. អ្នកដឹកនាំពួកជំនុំមូលដ្ឋាន :

តួនាទីរបស់ពួកគេគឺ :

- ធ្វើការងារនៅអែបជាមួយអ្នកសម្របសម្រួលក្នុងការអោយពួកជំនុំគិតពិនិត្យសំរាប់សកម្មភាពនិងការទាក់ទងទៅនឹងរចនាសម្ព័ន្ធនានារបស់សហគមន៍ ។

កំណត់ចំណាំ : ក្នុងស្ថានភាពខ្លះ ប្រសិនបើ អ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំ មានជំនាញខាងការសម្របសម្រួល (មិនត្រឹមតែជំនាញខាងអធិប្បាយទេ) ដូច្នោះនៅទីនោះគាត់អាចជាអ្នកដែលសម្របសម្រួលម្នាក់ដ៏សមស្រប ។

៥. ពួកជំនុំមូលដ្ឋាន :

តួនាទីរបស់ពួកគេគឺ :

- ជម្រុញកម្មវិធី អូម៉ូច្នោះ អោយមានដំណើរការអោយពេញលេញ តាមរយៈការសិក្សាព្រះគម្ពីរ និងសកម្មភាពផ្សេងៗ ។
- បង្រៀននិងប្រើប្រាស់ធនធានដែលមានក្នុងមូលដ្ឋានជាមធ្យោបាយដើម្បីបង្ហាញសហគមន៍ទៅតាមអ្វីដែលអាចធ្វើទៅបាន
- ធ្វើការលើកទឹកចិត្តដល់សមាជិកសហគមន៍ទាំងអស់អោយចូលរួមក្នុងកម្មវិធី អូម៉ូច្នោះ ។
- ធ្វើអោយសមាជិកសហគមន៍ទាំងអស់មានសកម្មភាពក្នុងការជួយធ្វើសហប្រតិបត្តិការជាមួយសកម្មភាពនានារបស់សហគមន៍

៦. សហគមន៍ :

តួនាទីរបស់ពួកគេ ដោយមានការចង្អុលបង្ហាញពីអ្នកសម្របសម្រួល គឺ :

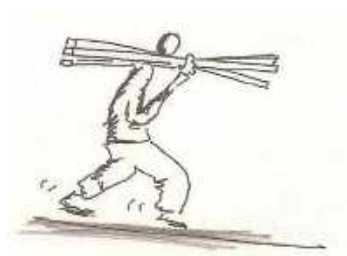
- កំណត់និងវិភាគ ទៅលើតម្រូវការនិងធនធាននានានៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ ។
- ធ្វើការសម្រេចចិត្តជាមួយគ្នា ។
- ចូលរួមធ្វើប្រតិបត្តិការជាមួយការសម្រេចចិត្តទាំងអស់ ។



៧. អ្នកដឹកនាំសហគមន៍ :

តួនាទីរបស់ពួកគេគឺ :

- លើកទឹកចិត្តដល់អ្នកដែលមានឋានៈខ្ពស់ក្នុងសហគមន៍អោយចូលរួមកម្មវិធីអូម៉ូច្នោះ ។
- ជាផ្នែកមួយនៃការសម្រេចចិត្តដើម្បីបង្កើតអោយមានដំណើរការ ។
- ជំនួយដល់ការធ្វើប្រតិបត្តិការគំរោង ។



៨. ក្រុមសម្របសម្រួលមូលដ្ឋាន :

នេះគឺជាក្រុមដែលបានជ្រើសរើសដោយសហគមន៍ ជាអ្នកដែលគាំទ្រផ្គត់ផ្គង់ដល់អ្នកសម្របសម្រួល ។

តួនាទីរបស់ពួកគេគឺ :

- ជួយរៀបចំការប្រជុំនានារបស់សហគមន៍ ។
- ជួយសម្របសម្រួលក្នុងការប្រមូលព័ត៌មាន ។
- ធានាអោយសហគមន៍ធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងជាប្រក្រតីលើដំណើរការ ។

៩. អ្នកដឹកនាំកំពូលៗរបស់ក្រុមជំនុំ :

តួនាទីរបស់អ្នកដឹកនាំកំពូលៗរបស់ក្រុមជំនុំដែលមាននិកាយ ឬមានបណ្តាញជាមួយក្រុមជំនុំក្នុងមូលដ្ឋានផ្សេងៗដែលមានកម្មវិធី អូម៉ូចា គឺ :

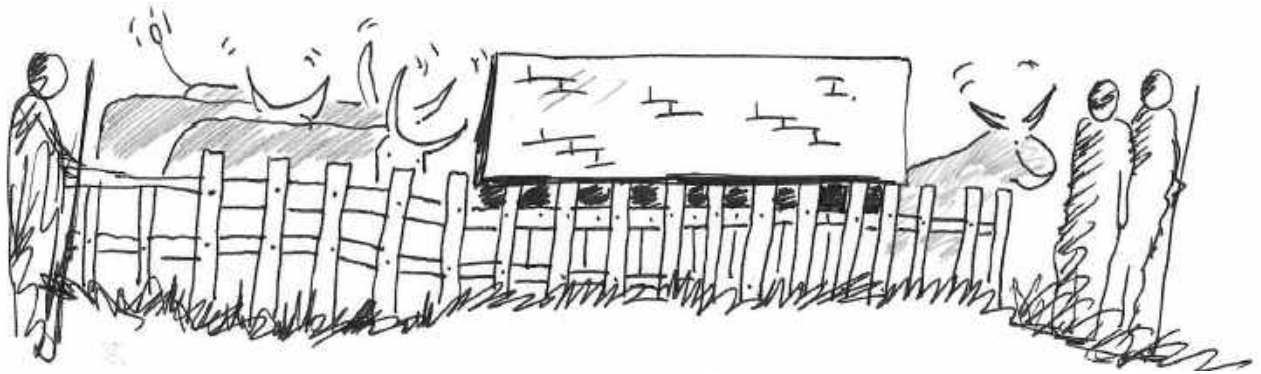
- ផ្សព្វផ្សាយគំរោងរួមចិត្តតែមួយនៅក្នុងនិកាយអង្គការតាមរយៈការអធិប្បាយ ការប្រជុំ ។ល ។
- ធានាអោយមានបុគ្គលិកគ្រប់គ្រាន់ មានធនធាន មានសមត្ថភាពដើម្បីអោយដំណើរការកើតមានឡើង ។
- ត្រួតពិនិត្យគំរោងជាប្រចាំក្នុងការប្រជុំរបស់គណៈកម្មាធិការកំពូល ។
- ទស្សនៈកិច្ចគំរោង អូម៉ូចា របស់ពួកជំនុំនិងសហគមន៍ ។
- ធ្វើផែនការដែលអាចធ្វើអោយមានការរីកចំរើនតាមរយៈពួកជំនុំដែលជាអ្នកទទួលខុសត្រូវសំរាប់ការនោះ ។



ខ-ប្រវត្តិនៃការផ្លាស់ប្តូរ :

មានរឿងពីរដែលបានបង្ហាញពីផលប៉ះពាល់នៃគំរោង អូម៉ូប៊ា ។ រឿងមួយគឺមកពីអាហ្វ្រិក ។ និងរឿងមួយទៀតមកពីតំបន់អាស៊ី ។

កិច្ចសិក្សា:ការចិញ្ចឹមសត្វគោក្របីក្នុងសហគមន៍អុលការី នៃទីក្រុងណារុក ប្រទេសកេនីយ៉ា



អុលការី គឺសហគមន៍មួយនៅក្នុងសហគមន៍ជាច្រើនទៀតនៅក្នុងណារុកដែលមានគំរោង អូម៉ូប៊ា ។ ដំនើការគំរោងនោះ ចាប់ផ្តើមឆ្នាំ២០០០និងមានការវាយតម្លៃនៅក្នុងឆ្នាំ២០០៦ ។

គោក្របីនៅអុលការីត្រូវបានផ្តល់អោយដោយរដ្ឋាភិបាលបន្ទាប់ពីការធ្លាក់ចុះក្នុងភាពទ្រុឌទ្រោមមួយរយៈ ។ នៅអំឡុង ពេលមានដំណើរការគំរោង អូម៉ូប៊ា សហគមន៍បានយល់ឃើញថា វាជាអាទិភាពមួយដ៏សំខាន់នៅក្នុងគំរោងផែនការរបស់ ពួកគេ ។ ជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់នៃដំណើរការក្នុងការលើកទឹកចិត្តអោយសហគមន៍ធ្វើការវិភាគថាហេតុអ្វីបានជាគោក្របីមានការ ធ្លាក់ចុះទ្រុឌទ្រោមនិងអ្វីដែលអាចអោយពួកគេធ្វើអោយកើតមានឡើងវិញម្តងទៀត ។ ឱពួកម្តាយរបស់ក្មេងនៅក្នុងសាលាមាន ការសំរេចចិត្តដើម្បីទទួលបានការខុសត្រូវការជួសជុលនិងធ្វើក្រោលគោក្របី ព្រមទាំងមើលឃើញពីគុណតម្លៃនៃការជួសជុល ក្រោលគោក្របីមានដំនើការឡើងវិញ ។ ពួកគេបានសំរេចចិត្តធ្វើអោយមានក្រោលគោក្របីដល់សហគមន៍វិញ ។ ពួកគេបានកែប្រែច្បាប់ និងបទបញ្ជានានាដើម្បីប្រើប្រាស់គោក្របីនិងយល់ព្រមបង់ថ្លៃក្នុងការប្រើប្រាស់ ។ ពួកគេបានធ្វើកិច្ចសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នក គ្រប់ គ្រងណាដែលអាចចំណាយពីការរកប្រាក់ចំណូលបានដោយគោក្របីនិងមានលក្ខណៈ គ្រប់គ្រាន់អាចធ្វើរបាយការណ៍ដល់សមាជិក ម្នាក់ៗបាននៅក្នុងសហគមន៍ណាដែលបានធ្លាក់ ដើម្បីអោយបានដើរតាមច្បាប់និងបទបញ្ជានេះ ។ ពួកគេបង្កើតនូវប្រព័ន្ធសំរាប់ធ្វើ ការផ្អាកនិយមដល់អ្នកដែលបំពានច្បាប់ដើម្បីធ្វើអោយច្បាប់នេះដំណើរការទៅបានដោយជោគជ័យ ។

➡ ផលប៉ះពាល់

ការធ្លាក់ចុះនាំមកនូវលទ្ធផលដូចខាងក្រោម :

- ជំងឺបសុសត្វបានថយចុះក្នុងបីឆ្នាំចុងក្រោយ លទ្ធផលនេះធ្វើអោយមានការរីកចម្រើនហ្នឹងច្រើន ហើយធ្វើអោយគ្រួសារមានចំណូលប្រសើរឡើង ។
- ការធ្លាក់ចុះបានកើតមានឡើងនូវប្រាក់ចំណូលសំរាប់ប្រាក់ឈ្នួលដល់អ្នកគ្រប់គ្រងដើម្បីគាំទ្រការព្យាបាល
- ចំណូលមានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីចូលរួមជួយសាងសង់ថ្នាក់រៀននិងសាលាផ្សេងៗទៀតបានប្រសើរឡើង
- ឪពុកម្តាយដែលមានជំនាញមានការកើនឡើងចេញពីដំណើរការនេះ រួមទាំងផែនការ គំរោងថវិកា ការសំភាសន៍ ការជ្រើសរើសនិងការបង្កើតប្រព័ន្ធទំនួលខុសត្រូវផ្សេងៗ ។

ការឈោងចាប់លទ្ធផលដែលនៅឆ្ងាយធ្វើជាលទ្ធផលរបស់គំរោង អូម៉ូប៊ែ គឺ

- ការសាងសង់អាគារព្រះវិហារចាស់នៅមណ្ឌលអុលការីត្រូវបានបញ្ចប់ ហើយអាគារព្រះវិហារថ្មីដែលអាចដាក់សមាជិកបានចំនួន ៦០ នាក់ក៏ត្រូវបានចាប់ផ្តើមឡើង ។
- នៅអុលការីមានបន្ទប់បីដែលបានសង់ឡើងនិងកំពុងនៅប្រើប្រាស់ ។
- សមាជិករបស់សហគមន៍ជាច្រើនចាប់ផ្តើមការចិញ្ចឹមសត្វរបស់គេអោយបានប្រសើរឡើងជាពិសេសនោះគឺតាមរយៈការបង្កាត់ពូជ ។
- នៅក្នុងឆ្នាំ២០០០ មិនមានក្រុមជួយខ្លួនឯងទេ តែឥឡូវនេះពួកគេចាប់ផ្តើមបង្កើតជាក្រុមហើយអោយមានអាជីវកម្មខ្នាតតូចដើម្បីរកប្រាក់ចំណូលបំពេញតាមតំរូវការ ។
- សហគមន៍បានចាត់តាំងគណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍អោយមានការប្រជុំប្រចាំខែ ហើយអោយមានរួមបញ្ចូលទាំងបុរសទាំងស្ត្រី ។

កិច្ចសិក្សា : អំពីអង្គការអភិវឌ្ឍន៍គ្រប់ជ្រុងជ្រោយកម្ពុជា

ជីវប្រវត្តិ

នៅប្រទេសកម្ពុជាក្នុងឆ្នាំ១៩៧០នៃរបបខ្មែរក្រហម មានកៀបសង្កត់ ធ្វើមនុស្សឃាត់បង់សមត្ថភាពក្នុងការថែរក្សាគ្រួសារ របស់គេដោយបង្កើត ធ្វើអោយមានកាសំរេចចិត្តជាសហគមន៍ហើយអោយមានការចូលរួមសកម្មភាពជាមួយសហគមន៍ នេះគឺជាលទ្ធផលមួយដែលធ្វើអោយពួកជំនុំមូលដ្ឋានឆ្លើយតបទៅនឹងសេចក្តីត្រូវការក្នុងសហគមន៍ដែលជាវិធានៗតែងតែបង្ហាញ ដោយអោយមានឯករាជ្យភាព ។

អង្គការអភិវឌ្ឍន៍គ្រប់ជ្រុងជ្រោយគឺជាអង្គការគ្រឹះស្ថានបរិស័ទចង់អោយមានដំណោះស្រាយដោយឯករាជ្យនិងសម្របសម្រួលពួក ជំនុំដោយផ្តល់អំណាចដល់សហគមន៍ក្នុងការធ្វើអោយមានសកម្មភាព ។

ពួកគេបានហ្វឹកហ្វឺនបុគ្គលិកសម្របសម្រួលពួកជំនុំដែលមានទស្សនៈវិស័យហើយពួកជំនុំក្នុងតំបន់កំនត់សមាជិកប្រាំមួយនាក់ធ្វើ ជាក្រុមស្នូលដើម្បីអោយធ្វើការជាមួយសហគមន៍ក្នុងការរកនូវបញ្ហានិងដំណោះស្រាយនានា ។

បុគ្គលិកសម្របសម្រួលនិងក្រុមស្នូលនៃគ្រឹះស្ថានបរិស័ទផ្តល់ការគាំទ្រដល់សហគមន៍ដើម្បីអោយពួកគេបង្ហាញនូវបញ្ហារបស់ពួកគេ ។

ការងារសំខាន់របស់អង្គការអភិវឌ្ឍន៍គ្រប់ជ្រុងជ្រោយ

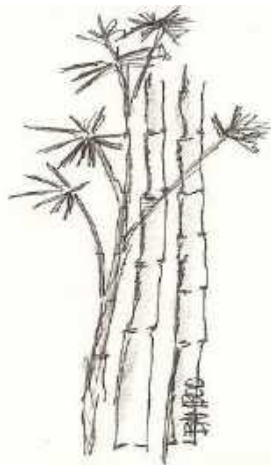
បង្កើតក្រុមស្នូលនៃគ្រឹះស្ថានបរិស័ទដើម្បីធ្វើការសម្របសម្រួលសហគមន៍អោយចូលរួមមានគំនិតគិតអំពីសន្តិសុខស្បៀង សុខភាពនិងបង្កើននូវប្រាក់ចំណូល ។

ជំហាននីមួយៗក្នុងដំណើរការមាន :

- ១. ជ្រើសរើសនិងហ្វឹកហ្វឺនបុគ្គលិកសម្របសម្រួល
- ២. ជ្រើសរើសតំបន់គោលដៅរបស់សហគមន៍នានា ។សហគមន៍ត្រូវបានកំនត់ដោយអង្គការនូវមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសេចក្តីត្រូវការ និងភាពមាំមួននៃពួកជំនុំនិងមានភាពជាអ្នកដឹកនាំ ។
- ៣. ចងក្រងសហគមន៍នៅក្នុងក្រុមស្នូលគ្រឹះស្ថានបរិស័ទ ។
- ៤. ធ្វើការវិភាគលើសេចក្តីត្រូវការរបស់សហគមន៍និងធ្វើផែនការណ៍
- ៥. ធ្វើសកម្មភាព ។ សហគមន៍ធ្វើសកម្មភាពបង្ហាញនូវបញ្ហា ។ សហគមន៍ធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍បុគ្គលិកសម្របសម្រួល និងក្រុមស្នូលគ្រឹះស្ថានបរិស័ទដើម្បីសម្របសម្រួលនូវដំណើរការនេះ ។
- ៦. អភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពសមជិកនៃក្រុមស្នូលគ្រឹះស្ថានបរិស័ទ ដូច្នោះទើបពួកគេអាចមានគំនិតក្នុងការចាត់ចែងនៅ ក្នុងសហគមន៍ ដោយធ្វើការគាំទ្រនូវចំនុចតូចណាមួយ ។

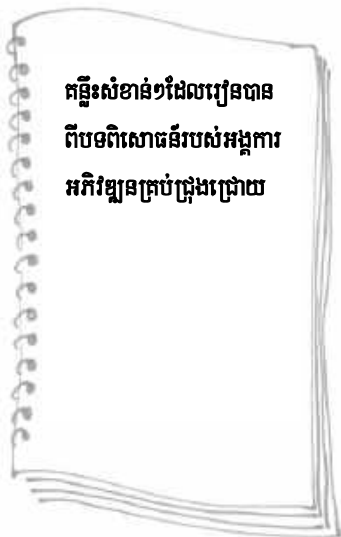
ត្រពាំងកេស

ភូមិត្រពាំងកេស គឺជាសហគមន៍ក្រីក្រមួយដែលមានដីគ្រប់គ្រាន់ ជាតំបន់ជម្រាល មានជីនិងបំណុលច្រើន ។ ពួកគេមានទំនុកចិត្ត ការសហការតិចតួចរវាងសមាជិកនិងសមាជិកនៅក្នុងសហគមន៍ ។ ពួកជំនុំមានតែ បួននាក់ រស់នៅដោយមានការបៀតបៀននិងមើលងាយពីសហគមន៍មួយចំនួន ។ ក្រោយពីពេលមានធនធានសហគមន៍រួចមក សមាជិកសហគមន៍ចាប់ផ្តើមធ្វើការជាមួយគ្នាដើម្បីដោះស្រាយនូវបញ្ហារបស់ពួកគេដូចជាការដឹកដំឡូង ហើយនិងប្រព័ន្ធស្រោចស្រប់ ។



ផលប៉ះពាល់

- ១-អត្ថចរិកនិងការទំនាក់ទំនងរវាងសមាជិកសហគមន៍បានផ្លាស់ប្តូរ តាមវិធីដូចខាងក្រោម :
 - ការរំខានដល់សង្គមមានការថយចុះពីព្រោះបុរសមិនត្រូវការធ្វើចំណាកស្រុក
 - សហគមន៍ពិភាក្សាដោយលើកទឹកចិត្តបុរសអោយចេះស្តាប់ស្ត្រី
 - ការគោរពរបស់បុរសទៅចំពោះស្ត្រី មានការកើនឡើង
 - អំពើហិង្សាត្រូវបានកាត់បន្ថយហើយបុរសចេះជួយរំលែកការងារច្រើនពីស្ត្រី ដូចជាការធ្វើស្នូបបន្លែ ការរែកទឹក និងការដាំស្ល
 - ការឈ្លោះទាស់ទែងនិងការវាយគ្នានៅក្នុងភូមិ ការស្រវឹងស្រា មានការថយចុះជាលំដាប់
 - មានការសំរេចចិត្តដោយយុត្តិធម៌និងត្រឹមត្រូវ
- ២-អត្ថចរិករបស់ពួកជំនុំបានផ្លាស់ប្រែដែរ :
 - គ្រិស្តបរិស័ទមានការរីកចំរើនដោយមានការយកចិត្តទុកដាក់ដល់អ្នកជិតខាងនិងចែកចាយជំនឿទៅដល់ពួកគេ
 - ការបៀតបៀនថយចុះហើយគ្រិស្តបរិស័ទមានការគោរពច្រើន
 - ពួកជំនុំមានការរីកចំរើនហើយឥឡូវនេះមានគ្រួសារពីរបានទៅថ្វាយបង្គំនៅព្រះវិហារក្នុងមូលដ្ឋាន ។



១-ទាំងអស់នេះជាបទពិសោធន៍អ្នកក្រៅដែលធ្វើអោយខ្លួនគេទៅជាអ្នកសម្របសម្រួល

បុគ្គលិកសម្របសម្រួលមិនត្រូវការអភិវឌ្ឍន៍គុណសម្បត្តិ ឬ បទពិសោធន៍អ្វីទេ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយបើសិនគ្មានឆន្ទៈដើម្បីស្នាក់នៅក្នុងសហគមន៍ឬធ្វើដំនើរ ទៅតំបន់ដាច់ស្រយាលហើយមិននៅធ្វើការជាមួយអង្គការអភិវឌ្ឍន៍គ្រប់ជ្រុងជ្រោយ នោះគុណសម្បត្តិក៏វាជាធម្មតាដែរ ។

បុគ្គលិកសម្របសម្រួលដែលមានឆន្ទៈ ចំណាយពេលនៅជាមួយសហគមន៍ដោយស្នាក់ នៅពេញមួយយប់ ។មានអ្នកធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍ច្រើនណាស់ដែលគ្មានឆន្ទៈធ្វើការនេះ ។ ការនេះនាំអោយគេបង្កើតនូវការទំនាក់ទំនងស៊ីជម្រៅដែលនាំអោយមានភាពជោគជ័យ ក្នុងដំណើរការចលនា ។

២-ការសាងទំនាក់ទំនងអាចជួយអោយសហគមន៍មានភាពម្ចាស់ការ

នៅក្នុងការចាប់ផ្តើមដំណើរការ សហគមន៍តែងតែតស៊ូដើម្បីចូលរួមនិងសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើចំណុចសំខាន់នៃការចូលរួម របស់សហគមន៍ហើយនិងការឆ្លើយតប ។អង្គការអភិវឌ្ឍន៍គ្រប់ជ្រុងជ្រោយបានដោះស្រាយដោយចំណាយពេលជាមួយសហគមន៍ ម្នាក់ៗដើម្បីសាងទំនាក់ទំនងនិងចែកចាយនូវទស្សនៈនៃការងារ ។

៣-ដំណើរការអាចជាឧបសគ្គដល់អំណាចរចនាសម្ព័ន្ធដែលមាននៅ

អំណាចរចនាសម្ព័ន្ធនៅក្នុងតំបន់មានដូចជា គណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ភូមិ ជួនកាលមានអារម្មណ៍ថាមានឧសគ្គ ពីព្រោះវា ជាដំណើរការនៃការផ្ទេរអំណាចនិងសំលេងទៅអោយប្រជាជនក្រីក្រ ។ដំណើរការនេះជារឿយៗ សហគមន៍សំរេចបានក្នុងរយៈ ពេលតែពីរបីខែប៉ុណ្ណោះ តែគណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ភូមិសហគមន៍សំរេចបានក្នុងមួយឆ្នាំ ។

៤-វិធីធ្វើការងារអោយបានប្រសើរឡើងដោយបង្កើតពួកជំនុំក្នុងតំបន់

ប្រសិនបើពួកជំនុំនៅក្មេងខ្លីនិងពេញវ័យមិនមានសមត្ថភាពទទួលខុសត្រូវដើម្បីអោយចលនានេះកើតឡើងនោះទេ ពួកគេត្រូវ សំលឹងមើលឱកាសអោយពួកជំនុំរីកចំរើនដោយផ្តល់ប្រាក់ដង្ហាយជាការលើកទឹកចិត្តដើម្បីផ្លាស់ប្តូរមនុស្សជាជាងឱកាសដែលពួក ជំនុំក្នុងតំបន់បង្ហាញពីការយកចិត្តទុកដាក់ដល់សហគមន៍ ។

ឯកសារយោង

ខាងក្រោមនេះ គឺជាសៀវភៅដែលមានប្រយោជន៍សំរាប់អ្នកដែលអ្នកអាចរកមើលបាន :

- Feuerstein M (1986) Partners in Evaluation – Evaluating Development and Community Programmes with Participants, Macmillan.
- Chambers R (1983) Rural Development - Putting the last First, Longman.
- Hope A, Timmel S (1988) Training for Transformation – A Handbook for Community Workers Mambo Press.
- Kaner S (2001) Facilitator’s Guide to Participatory Decision – making, New Society Publishers.
- Andrews D (2006) Compassionate Community Worker, (Piquant Editions).
- Pretty J, Guijt I, Thompson J, Scooner I (1995) Participatory Learning and Action, IIED

ការបោះពុម្ពផ្សាយរបស់ Tearfund

(សៀវភៅខាងក្រោមនេះលោកអ្នកអាចទាញយកបានដោយឥតគិតថ្លៃពីគេហទំព័រ www.tearfund.org/tilz)

- Blackman R, Carter I, Clarke S (2004) Facilitation skills workbook, Tearfund.
- Carter I (2004) Mobilising the church – a PILLARS Guide, Tearfund.
- Carter I (2003) Mobilising The community - a PILLARS Guide, Tearfund.
- Blackman R (2007) ROOTS 11: Partnering with the local church, Tearfund.
- Blackman R (2003) ROOTS 4: Peace-building within our communities, Tearfund.
- Blackman R (20006) ROOTS 10: Organisational governance, Tearfund.

លោកអ្នកក៏អាចមើលបាននៅក្នុង <http://tilz.tearfund.org/Churches/> សំរាប់អត្ថបទជាច្រើននានាភិក្ខុសិក្សាផ្សេងៗ ព្រមទាំងការអនុវត្តន៍លើមគ្គុទ្ទេសក៍ល្អៗស្តីពី ការចលនាក្រុមជំនុំ។

កង្វះខាត បន្តឆ្លងក្រុង អ្នកសម្របសម្រួល

រៀបចំប្រសម្រួលដោយ: បណ្តាញមីកាកម្ពុជា



បណ្តាញមីកាកម្ពុជា គឺជាអង្គការគ្រឹះស្ថានបរិស័ទដែល
បំរើក្នុងសកម្មភាពជួយសង្គ្រោះ ការអភិវឌ្ឍន៍ និង
រកយុត្តិធម៌នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

បានទទួលសិទ្ធិប្រសម្រួលពី៖

